

سرشناسه :	نقیب‌نژاد، سیاوش، ۱۳۵۸-
عنوان و نام پدیدآور :	دلیران یونس: نگاهی اجمالی به تاریخچه تأسیس گروه توپخانه ۵۶ یونس (ع) در سال‌های دفاع مقدس/ به اهتمام سیاوش نقیب‌نژاد.
مشخصات نشر :	تهران: سپاه پاسداران انقلاب اسلامی، نیروی زمینی، انتشارات شهدا، ۱۴۰۰.
مشخصات ظاهری :	مصور(رنگی)، عکس(رنگی)، نقشه(رنگی)، نمونه.
شابک :	۹۷۸-۶۰۰-۸۹۳۶-۵۹-۶
وضعیت فهرست نویسی :	فیپا
عنوان دیگر :	نگاهی اجمالی به تاریخچه تأسیس گروه توپخانه ۵۶ یونس (ع) در سال‌های دفاع مقدس.
موضوع :	سپاه پاسداران انقلاب اسلامی. نیروی زمینی. گروه توپخانه ۴۲ یونس (ع)
موضوع :	ایران. ارتش -- توپخانه
موضوع :	<i>Iran. Artesh -- Artillery</i>
موضوع :	جنگ ایران و عراق، ۱۳۵۹-۱۳۶۷ -- نبردها
موضوع :	<i>Campaigns -- Iran-Iraq War, ۱۹۸۰-۱۹۸۸</i>
شناسه افزوده :	سپاه پاسداران انقلاب اسلامی. نیروی زمینی. انتشارات شهدا
رده بندی کنگره :	DSR۱۵۹۱
رده بندی دیویی :	۹۵۵/۰۸۴
شماره کتابشناسی ملی :	۷۶۰۰۸۴۷
وضعیت رکورد :	فیپا

به اهتمام : غلامعلی سپهری - جواد رضایی - سیاوش نقیب‌نژاد
گرافیک: مرتضی بیگدلی
ویراستار: میلاد جنت
صفحه آرایی: محسن صالحی
شابک : ۹۷۸-۶۰۰-۸۹۳۶-۵۹-۶
انتشارات شهدای نیروی زمینی سپاه
تهران - میدان شهدا - خیابان مجاهدین اسلام - پلاک ۱۵۲
تلفن : ۳۳۵۱۸۶۶۵ - ۳۳۵۱۷۹۰۲

فهرست مطالب

مقدمه	۱
تاریخچه‌ی توپخانه در ایران	۳
چگونگی شکل‌گیری و راه‌اندازی توپخانه‌ی سپاه پاسداران انقلاب	۵
چگونگی تأسیس گروه توپخانه‌ی ۴۲ حضرت یونس(ع) در سال‌های دفاع مقدس	۹
اقدامات گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس(ع) در استان هرمزگان	۱۳
اعزام گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس(ع) به منطقه‌ی عملیاتی آبادان	۱۵
نقش گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس(ع) در عملیات مقابله به مثل و جنگ شهرها	۱۷
عملیات بدر	۱۹
عملیات والفجر ۸	۲۴
عملیات کربلای ۳	۴۲
عملیات قدس ۳	۴۸
عملیات ایذایی بر روی اسکله‌های البکر و الامیه	۵۱
عملیات بازپس‌گیری فاو	۵۷
گردان‌ها و معاونت‌های صفی و ستادی	۶۹
واحد اطلاعات شناسایی	۷۱
واحد عملیات (تطبیق آتش)	۷۹
گردان توحید	۸۴

۸۸	گردان نبوت
۹۲	گردان معاد
۹۶	گردان هدفیاب
۱۰۶	گردان پدافند
۱۱۰	گردان دریایی امام علی
۱۱۴	گردان مهندسی رزمی
۱۱۸	گردان مخابرات و الکترونیک
۱۲۲	گردان بهداری
۱۲۶	واحد تبلیغات و عقیدتی
۱۳۴	واحد پرسنلی و نیروی انسانی
۱۳۸	واحد آماد و پشتیبانی
۱۴۴	واحد تعمیر و نگهداری
۱۴۸	واحد مالی
۱۵۱	فرماندهان آتشبار گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس (ع)
۱۵۴	فرماندهان توپخانه‌ی ارتش جمهوری اسلامی ایران مأمور به گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس (ع)
۱۵۵	آزادگان سرافراز گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس (ع)
۱۵۶	شهدای گروه توپخانه‌ی یونس (ع)
۱۶۰	شهدای آتشبار توپخانه‌ی ارتش جمهوری اسلامی ایران مأمور به گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس (ع)

مقدمه

بدون شک جمهوری اسلامی ایران نسبت به سایر کشورهای حاشیه‌ی خلیج فارس و دریای عمان در منطقه‌ی فوق استراتژیک غرب آسیا (خاورمیانه) دارای بزرگترین مرز دریایی می‌باشد. این مرز دریایی که از دهانه‌ی اروندرود در بخش جنوب غربی تا دهانه‌ی اقیانوس هند در بخش جنوب شرقی کشیده شده است؛ طولی بالغ بر ۱۸۰۰ کیلومتر دارد.

از آن جایی که در طول تاریخ و پیش از انقلاب شکوهمند اسلامی، دشمنان ملت ایران در جنگ‌های متعددی به‌ویژه در جنگ‌های اول و دوم جهانی از جنوب به اشغال کشور پرداختند؛ اهمیت دفاع از مرزهای دریایی و ساحلی کشور آشکارتر گردید. پس از پیروزی انقلاب اسلامی ایران و با شروع تجاوز وحشیانه‌ی رژیم بعث عراق به مرزهای جنوب و غرب کشورمان، دفاع از مرزهای زمینی، هوایی و دریایی کشور بر فرماندهان و تئوریسین‌های نظامی بیش از پیش نمایان شد و در همین راستا با وجود آن که فرماندهان نظامی سپاه و ارتش به مقابله و دفع تهاجمات دشمن بعثی در جبهه‌های جنوب و غرب کشور می‌اندیشیدند؛ لازم بود با توجه به احتمال تغییر جبهه‌ی جنگ از غرب به جنوب کشور و درگیری در خلیج فارس و سایر مناطق دریایی، سازوکارهای متناسب با دفع تهاجمات دشمن در این دریا و سواحل نیز در دستور کار قرار گیرد. در همین راستا و دو سال قبل از فرمان بنیان‌گذار کبیر انقلاب اسلامی و فرماندهی کل قوا حضرت امام خمینی (ره) مبنی بر تشکیل نیروهای سه‌گانه‌ی هوایی، دریایی و زمینی، کار تشکیل واحدهای توپخانه‌ی

سپاه با برخورداری واحدهایی از توپخانه‌ی ارتش جمهوری اسلامی ایران و همچنین توپخانه‌های غنیمتی در دستور کار فرماندهان سپاه پاسداران قرار گرفت.

در چنین شرایطی به دلیل اهمیت حفظ مرزهای ساحلی، دفاع از جزایر، حضور مقتدرانه در دریا و برخورد با تهاجمات احتمالی دشمن و همچنین مشایعت و دفاع از کشتی‌های تجاری کشورمان، مأموریت تشکیل اولین توپخانه‌ی ساحلی سپاه از سوی فرماندهی کل سپاه پاسداران به فرماندهی قرارگاه دریایی نوح(ع) سپاه صادر گردید و نهایتاً با شکل‌گیری گروه توپخانه‌ی ساحلی ۴۲ یونس(ع) در آن سال‌ها و حضور پر اقتدار در مناطق دریایی و جزایر خلیج فارس و سایر مناطق عملیاتی جنوب مانند آبادان، شلمچه، خسروآباد و غرش آتشیارهای آن، برگ زرینی شد بر تارک افتخارات این مرز و بوم.

کتاب «دلیران یونس» مجموعه‌ای است از اقدامات و راهاندازی این یگان حماسه‌آفرین در سال‌های دفاع مقدس همراه با نمایش اسناد مختلف، نحوه‌ی راهاندازی تدریجی گردان‌ها، آتشیارها، واحدهای فعال و مختلف صفی و ستادی و همچنین معرفی شهدای گمنام این یگان حماسه‌آفرین در پشتیبانی آتش لشکرهای پیاده‌ی سپاه در عملیات‌های متعدد، نبردهای پُر افتخار دریایی و انهدام تجهیزات و مواضع دشمن بعضی در مناطق متعدد عملیاتی تا پایان قطعنامه‌ی ۵۹۸.

در پایان ضمن ابراز پوزش از نقص‌های احتمالی این کتاب و عدم پرداختن کامل و استاندارد به تمامی افتخارات و مستندات و حماسه‌آفرینی‌های رزمندگان توپچی و قهرمان بر خود لازم می‌دانیم تا از عزیزان بزرگواری که در جمع‌آوری مطالب و پژوهش این اثر یاور و همراه ما بوده‌اند از جمله آقایان: سرتیپ دوم پاسدار غلامعلی کفاش، سرتیب دوم پاسدار عمران صفروپور، سرهنگ پاسدار محمدمهدی جمالی، سرهنگ پاسدار محرم پورقنبری، سرهنگ پاسدار عبدالرضا رضوی، سرگرد پاسدار مجید صداقت مهر، سروان پاسدار محمدباقر بردبار، سروان پاسدار رحیم میکائیلی، سروان پاسدار بیژن محمدی؛ تشکر و سپاس ویژه‌ای داشته باشیم. امید که مورد قبول حضرت باری تعالی قرار گیرد ان شاءالله...

تاریخچه توپخانه در ایران

ایران در سال‌های خیلی دور و پس از ظهور دولت صفوی و شروع نبردهای سپاه صفوی و سپاه عثمانی در دوره پادشاهی شاه اسماعیل با یک سلاح جدید و ویرانگر روبه‌رو شد که آن را توپ آتش می‌نامیدند. توپخانه‌ی ارتش عثمانی در جریان این نبرد، تلفات بسیاری از نیروهای ایرانی گرفت. شاه اسماعیل با یک سپاه سیصد و پنجاه نفری به پشت مواضع ارتش عثمانی حمله‌ور شد و توپخانه‌ی آن‌ها را از کار انداخت. بعد از آن واقعه، سرداران سپاه صفوی به اهمیت توپخانه در جنگ پی بردند.

صفویان به‌زودی به فکر تشکیل یگان توپخانه در نیروهای نظامی ایران افتادند و با فراگیری تکنیک توپ‌ریزی توسط الله‌وردی‌خان فرمانده معروف سپاه صفوی با استفاده از تجربیات اروپاییان که دشمن عثمانی بودند؛ سفارش ساخت آن‌ها را به کشور روسیه داده بودند و از آن به بعد توپ‌های سر پُر و بدون چرخ وارد ارتش ایران شد. این توپ‌ها با نصب بر روی سکوهایی از سنگ، آماده‌ی شلیک در جنگ‌ها می‌شدند و از اواسط دوره‌ی صفوی تا پایان دوره‌ی قاجار، توپ و سلاح‌های راهبردی از مهم‌ترین سلاح‌های سنگین پشتیبانی از نیروهای سواره‌نظام و پیاده‌نظام در نیروهای نظامی ایران بود.

کاربری این سلاح در دوره‌ی قاجار نیز نقش مهمی در کامیابی یا عدم کامیابی ارتش قاجار داشت. در آن روزها کارگزاران قاجاری می‌خواستند با ایجاد نظام جدید توپخانه، پیاده‌نظام مدرنی هم‌تراز با ارتش‌های نمونه‌ی اروپایی درست کنند اما موانع عمده‌ای در مسیر تشکیل سیستم توپخانه وجود داشت و آن زمان تلاش‌های آنان در شرایط اجتماعی و سیاسی ایران ناکام ماند. در ساختار اجتماعی ایران، سران و سواران ایلاتِ دوره‌ی قاجار جایگاه ویژه‌ای در مجموعه‌ی نیروهای نظامی ایران داشتند. آنان مانع از تشکیل پیاده‌نظام، توپخانه و آتشبار به‌عنوان رقبای سواره‌نظام بودند. بنابراین

در سراسر جنگ‌های خارجی دوران قاجار، سواره‌نظام چه از نظر تعداد و چه در ساختار نظامی از اهمیت بیشتری نسبت به توپخانه و پیاده‌نظام برخوردار بود. همین مسأله یکی از دلایل اصلی ناکامی ارتش قاجار در رویارویی با ارتش‌های روس و انگلیس بود.

در دوران پهلوی اول، سازمان قاجاری ارتش ایران اصلاح شد. از سال‌های ۱۳۲۰ به بعد نیز توپ‌های کوهستانی که با دو قاطر حمل می‌شد؛ وارد سازمان نیروهای مسلح ایران گردید. حتی با پیشرفته‌تر شدن توپ‌ها از نوع ۱۰ پوندی به ۱۸ پوندی از چهار تا شش اسب برای کشیدن آن استفاده می‌کردند. از سال ۱۳۳۲ به بعد نیز با توجه به سیاست آمریکا در حمایت از نیروی نظامی ایران در مقابل شوروی سابق، سیر تحول توپخانه در ایران رو به پیشرفت بود و با شروع جنگ تحمیلی هشت ساله‌ی عراق علیه ایران نتایج این تحول در اختیار ارتش جمهوری اسلامی ایران قرار داشت.

چگونگی شکل‌گیری و راه‌اندازی توپخانه‌ی سپاه پاسداران انقلاب

سردار شهید حسن شفیعی زاده

سردار شهید حسن تهرانی مقدم

برادر امیرعلی حاجی زاده

برادر یعقوب زهدی

فرمان تاریخی امام مبنی بر سازمان‌دهی نیروی سپاه پاسداران انقلاب اسلامی ایران در قالب نیروهای زمینی، دریایی و هوایی، زمینه‌ی این تفکر را برای فرماندهان جنگ فراهم کرد تا در تمامی زمینه‌ها به صورت مستقل برنامه‌ریزی کنند. در همین زمان، سپاه از عملیات‌های پارتیزانی چریکی و محدود خود در اوایل جنگ پا را فراتر گذاشته و با برنامه‌های مدون و سازمان‌دهی مناسب نیروها، صحنه‌ی عملیات را به شکل دیگری تغییر داد. با توجه به پیروزی‌های پی‌درپی در عملیات‌های بزرگ در ابتدای جنگ و به غنیمت درآوردن تجهیزات جنگی دشمن، لزوم آموزش و سازماندهی جنگ‌افزارهای توپخانه توسط فرماندهان سپاه در دستور کار قرار گرفت. طراحان توپخانه‌ی سپاه همچون: امیرعلی حاجی زاده^۱، حسن طهرانی مقدم^۲، حسن شفیعی‌زاده^۳ و یعقوب زهدی^۴ در صدد آموزش جنگ‌افزارهای غنیمتی توپخانه به نیروهای تحت امرشان شدند. کنار رفتن جریان ضد انقلاب به رهبری بنی‌صدر از مناصب دولتی و نظامی باعث ورود نیروهای مردمی به صحنه‌ی دفاع از انقلاب شد و سپاه به صورت یک سازمان منسجم نظامی در خدمت جنگ تحمیلی قرار گرفت. با شروع سال دوم جنگ و کسب فتوحات و پیروزی‌های اولیه، آتشبارهای دشمن متجاوز به دست رزمندگان اسلام درآمد و سپاه پاسداران بعد از عملیات طریق‌القدس در آبادان، یک آتشبار توپخانه داشت که در نخلستان‌های بین آبادان و خرمشهر مستقر شده بود. تیپ ۱۴ امام حسین(ع) نیز با دستیابی به عقبه‌ی دشمن در چزابه، یگان

۱. سرتیپ پاسدار امیرعلی حاجی زاده فرمانده نیروی هوافضای سپاه پاسداران

۲. سردار شهید حسن تهرانی مقدم پدر موشکی ایران و فرمانده توپخانه و موشکی سپاه پاسداران - شهادت ۲۱ آبان ۱۳۹۰ ملاردکرج

۳. سردار شهید حسن شفیعی‌زاده، فرمانده توپخانه‌ی سپاه پاسداران، شهادت ۱۳۶۶، غرب کشور

۴. سرتیپ پاسدار یعقوب زهدی، فرمانده سابق توپخانه‌ی سپاه پاسداران در سال‌های جنگ تحمیلی

توپخانه‌ی دشمن را تصرف کرد. این یگان شامل توپخانه‌ی مختلط ۱۳۰ میلی‌متری و کاتیوشا بود که بنا به دستور فرماندهان سپاه جنگ‌افزارهای غنیمتی با یک آتشبار ۱۰۵ میلی‌متری ارتش مبادله شد.

رزمندگان پس از عملیات طریق‌القدس، اسلام خود را برای عملیات فتح‌المبین آماده می‌کردند که دشمن متجاوز با آتش سنگین توپخانه می‌خواست منطقه‌ی آزاد شده‌ی عملیات طریق‌القدس را دوباره به تصرف خویش درآورد. آتش عظیم دشمن در چزابه چشم و گوش فرماندهان سپاه را در خصوص اهمیت آتش توپخانه در جنگ باز کرد. از همان زمان فرماندهی کل سپاه طی حکمی برادر پاسدار حسن تهرانی‌مقدم را مسئول پشتیبانی آتش سپاه منصوب کرد. در عملیات فتح‌المبین رزمندگان اسلام در تیپ ۲۷ محمد رسول‌الله (ص) به عقبه‌ی دشمن دسترسی پیدا کردند و ده‌ها آتشبار توپخانه‌ی دشمن را به غنیمت گرفتند.

برادر حسن طهرانی‌مقدم پس از این عملیات، توپخانه‌ی سپاه را سازمان‌دهی کرد و اصرار داشت که برخی از آتشبارهای سازماندهی شده را در اختیار یگان‌های مختلفی قرار دهد که تا آن زمان در قالب تیپ فعالیت می‌کردند. با شروع عملیات بیت‌المقدس، یگان‌هایی از توپخانه‌ی دشمن به تصرف ایران درآمد و حجم جنگ‌افزارهای توپخانه‌ای سپاه افزایش یافت. بعد از آن بود که شهید تهرانی‌مقدم و شهید حسن شفیع‌زاده در تابستان ۱۳۶۱ رسماً توپخانه‌ی سپاه را تأسیس کردند.

سپاه در عملیات رمضان با تأسیس قرارگاه توپخانه، طرح‌ریزی آتش انجام داد و پیوسته پشتیبانی آتش تهیه کرد. قرارگاه‌های عملیاتی نیز هسته‌های اولیه‌ی توپخانه را در تشکیلات خودشان راه انداختند. به تدریج و با گذر زمان سازمان توپخانه‌ی سپاه روزبه‌روز پیشرفت کرد و با راه‌اندازی و ارتقای آموزش، متخصصان بسیاری تربیت شدند. به طوری که در اوایل سال ۱۳۶۲ و با تشکیل اولین دوره‌ی عالی توپخانه پس از انقلاب در مرکز آموزش توپخانه‌ی ارتش جمهوری اسلامی ایران به پیشنهاد شهید صیاد شیرازی و با تلاش‌های شهید حسن طهرانی‌مقدم تعداد پنج نفر از نیروهای مستعد توپخانه‌ی سپاه پاسداران شامل آقایان: حسین زاهدی، غلامعلی سپهری، غلامرضا رضایت، مسعود صابری و شهید

مهندس کمال ظل انوار^۱ از توپخانه‌ی سپاه پاسداران در کنار برادران توپچی ارتش جمهوری اسلامی ایران در این دوره شرکت کردند و پس از پایان دوره‌ی عالی ارتش، اولین مرکز آموزش توپخانه‌ی سپاه با تلاش این عزیزان و به تأکید شهید حسن طهرانی‌مقدم در اصفهان راه‌اندازی گردید. روند غنیمت گرفتن آتشبارهای توپخانه‌ی دشمن در عملیات‌ها هنوز ادامه داشت و یگان توپخانه‌ی سپاه بعد از هر عملیات، تسلیحات غنیمتی را تعمیر، بازسازی و سازمان‌دهی می‌کرد و به همین ترتیب سازمان توپخانه روزبه‌روز توسعه می‌یافت.

موفقیت‌های بزرگ در صحنه‌های نبرد، فرماندهان و مسئولان کشور را به تقویت و توسعه‌ی رده‌های پشتیبانی رزمی ترغیب می‌کرد لذا خرید جنگ‌افزارهای جدید توپخانه در دستور کار دولت قرار گرفت. پس از خرید اولین محموله از تجهیزات جدید در سال ۱۳۶۲، توپخانه‌ی سپاه جان تازه‌ای گرفت و از سال ۱۳۶۲ تا ۱۳۶۶ به تدریج گروه‌های شش‌گانه‌ی توپخانه‌ی سپاه شکل گرفت. این گروه‌ها در عملیات‌ها و مأموریت‌های محوله به طرز چشمگیر و غیرقابل‌انکاری درخشیدند و به موفقیت‌های بزرگی دست پیدا کردند. در طی این مدت بنا به دستور فرماندهی کل سپاه، تشکیل گروه‌های توپخانه: ۶۳ خاتم الانبیا(ص)، ۱۵ خرداد، ۴۲ یونس(ع)، ۶۴ الحدید، ۶۱ محرم و ۴۰ رسالت ابلاغ شد. فرماندهان گروه‌ها در مناطق سرزمینی خود بنا بر وضعیت جغرافیایی حوزه‌ی سرزمینی‌شان شروع به جمع‌آوری نیروهای کادر سپاه و امکانات و تجهیزات مورد نیاز توپخانه کردند.

در همین سازماندهی‌ها توپخانه‌ی سپاه از چنان توان تاکتیکی برخوردار شد که در برخی عملیات‌ها طرح‌ریزی آتش و اقدامات استاندارد عملیاتی و تاکتیکی را به عهده گرفت و گردان‌هایی از توپخانه‌ی ارتش جمهوری اسلامی ایران را بنا به دستور تحت امر خود گرفت.

۱. سردار شهید مهندس کمال ظل انوار، مسئول واحد تطبیق آتش گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس(ع) در سال‌های دفاع مقدس-شهادت عملیات کربلای ۵

تاریخچه تشکیل توپخانه ساحلی ۴۲ یونس

در اوایل بهمن ماه سال ۱۳۶۲ از طرف فرماندهی کل سپاه پاسداران انقلاب

اسلامی اصلاح تشکیل توپخانه ساحلی ۴۲ یونس (۱۰) صادر گردید.

گسترش ریزه اندازی آن در استان هرمزگان و سایر جزایر و تنگه هرمز شروع گردید.
 ابتدا به سر مسئولان شناختن و بررسیهای منطقه را در منطقه میوه سرخ
 نموده و انجام دادند و به از هشت ماهه فرمان با تشکیل قرارگاه (ع) به
 منطقه عملیات آبپزان رسان شده و خط پس افتادی این قرارگاه که از روزی بهره
 دهانه خلیج آدامه داشت زیر پوشش مسائل اطلاعاتی قرار داده و همچنین
 آتش آن را محصوره دار پیرو است.

در تاسیسات دشمن علیه شهرها اولین بار کوله های مخرب بر شهر پیرو شلیک نمود
 و در مقابل به منطقه ای شهرها نیز شلیک نمائی داشته است.

در عملیات تسلیحاتی پدرو و الفجر ۸ و کسپلی ۳ و چندین عملیات حدود دیگر نیز
 شرکت فعال داشته است و در بعضی از عملیاتها نیز ضایعاتی از عملیات
 تسلیحاتی است و هم اکنون تسلیحاتی خطور یافته اند و تا و را پیرو دارد.

این شهر اولین مکان توپخانه ای پیرو شده که در عملیات والفجر ۸ از این توپ
 محصوره کرده و در آن منطقه اجرای مایه مریک نموده است.

این مکان در میان حینتیا دریا به علاوه به مرکز کنترل آبراهه خور میا ۱۰۰
 آتشباری اسکله های نفتی البکر و المسمیه و در مواقع لزوم کلوله پسا را نیز پیرو
 ام القیصر تسلیحات شرکت داشته است.

همچنین تحقیقاتی نیز در زمینه استفاده از سلاحهای سنگین در دنیا انجام داده است.

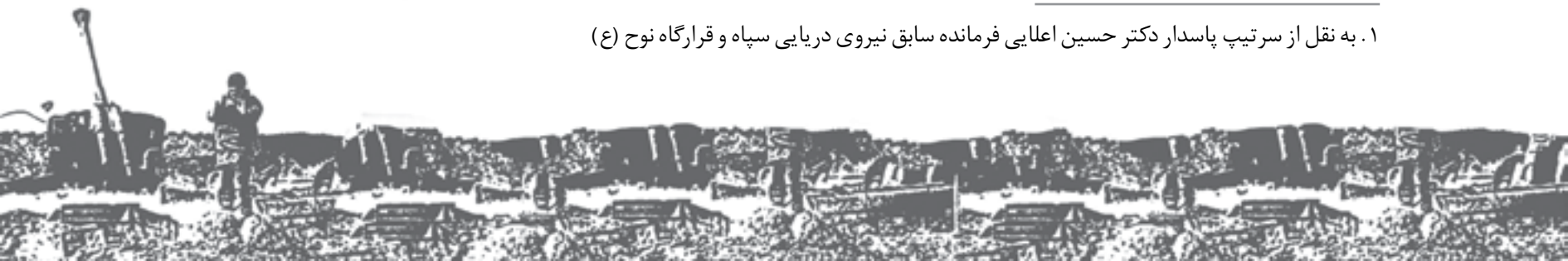
این تیم از لحاظ جغرافیه تشکیل از کوه های منطقه از گردانهای عملیات
 واحد های پشتیبانی و شناسایی می باشد که هر کدام تسلیحات و رتایف جامع
 و اطلاعاتی دارد که با توجه به مناسبت بودن مأموریت ها و امکانات تسلیحاتی
 و پشتیبانی تنها به تعداد و تسلیحات و رتایف به گردان آن اکتفا
 می نمایند که همیشه میا می باشد.

چگونگی تأسیس گروه توپخانه‌ی ۴۲ حضرت یونس(ع) در سال‌های دفاع مقدس

از ابتدای فعالیت سپاه پاسداران انقلاب اسلامی در آب‌های نیلگون خلیج فارس، چگونگی دفاع از سواحل آن شامل^۱ تنگه‌ی هرمز و جزایر هفده‌گانه‌ی جمهوری اسلامی ایران در خلیج فارس یکی از مسائل مهم امنیتی و دفاعی ایران به شمار می‌رفت و علاوه بر این موضوع نزدیکی جزیره‌ی فارسی به عربستان در بخش شمالی خلیج فارس، وجود سه جزیره‌ی قشم، هرمز و لارک در محدوده‌ی تنگه‌ی استراتژیک هرمز، وجود جزایر ابوموسی، تنب بزرگ و تنب کوچک در بخش میانی خلیج فارس و نیز جزایری مثل خارک و سیری که دارای منابع نفتی و پایانه‌های صادراتی بودند؛ اهمیت بسیار زیادی برای ایران داشت. بنابراین و در همین ایام، قرارگاه نوح (ع) سپاه پاسداران جهت عملیات‌های زمینی و دریایی با توجه به احتمال حمله‌ی رژیم بعث عراق از طریق دریا و همچنین جهت جلوگیری از حملات احتمالی عراق به کشتی‌های ایرانی و کشتی‌هایی که حامل کالا بودند؛ تأسیس شد. مطلب مهم‌تر این که با افزایش حملات عراق به کشتی‌های ایرانی آیا جمهوری اسلامی ایران می‌توانست به کشتی‌های عراقی و کشتی‌هایی که حامل کالا برای عراق بودند؛ حمله کند یا نه و این که یک حمله با چه سلاحی امکان‌پذیر می‌باشد؟ همین دغدغه، فکر تشکیل یک گروه توپخانه برای دفاع از جزایر و سواحل بسیار طولانی را در سازمان رزم سپاه پاسداران به وجود آورد. در واقع سپاه پاسداران در مطالعاتی که بر روی خلیج فارس انجام داده بود؛ به اهمیت تأسیس توپخانه‌ی ساحلی پی برده بود. بنابراین از طرف برادر حسین علایی، فرمانده‌ی وقت قرارگاه دریایی نوح (ع)، پیشنهادی به برادر محسن رضایی فرمانده‌ی کل سپاه مبنی بر راه‌اندازی توپخانه‌ی ساحلی در سال ۱۳۶۲ ارائه شد و مورد موافقت قرار گرفت. در واقع با توجه به حضور فعال لشکرهای سپاه در منطقه‌ی خوزستان احتمال آن داده می‌شد که دشمن از طریق جزایر منتهی به استان هرمزگان و از طریق دریا به ایران حمله کند بنابراین مسئولان و طراحان جنگ به این فکر رسیدند که اگر کشتی‌های ایرانی در جزایر و آب‌های خلیج فارس مورد حمله قرار گرفت؛ آیا ایران توان مقابله با آن‌ها را خواهد داشت؟ قطعاً هر قرارگاهی که در جنگ تشکیل می‌شد دارای یک واحد توپخانه بود و قرارگاه دریایی نوح (ع) هم در بدو تشکیل برای عملیات‌های دوربرد آبی و خاکی خود

۱. به نقل از سرتیپ پاسدار دکتر حسین علایی فرمانده سابق نیروی دریایی سپاه و قرارگاه نوح (ع)

مستثنی از این مسئله نبود. بنابراین با مطالعات صورت گرفته درباره‌ی خلیج فارس در اتاق فکر سپاه، وجود یک توپخانه‌ی ساحلی را در سواحل استان هرمزگان ضروری دیدیم. پس از تأیید موضوع برادر غلامعلی سپهری با توجه به گذراندن

دوره عالی در دانشکده توپخانه ارتش و تجارب ارزنده‌ای که به عنوان جانشین گروه توپخانه‌ی ۶۱ محرم داشت و از رزمندگان فعال توپخانه لشکر ۱۹ فجر محسوب می‌شد؛ به عنوان فرمانده و مسئول پیگیری و راه‌اندازی این یگان معرفی شد. به دلیل این که در میان پیامبران تنها حضرت یونس (ع) در شکم ماهی مخفی شده بود و این پیامبر با دریا ارتباط داشت؛ نام مبارک این پیامبر را برای این یگان دریایی در نظر گرفتیم و به یاد بود شهادی پانزده خرداد ۱۳۴۲ که مبداء نهضت اسلامی مردم ایران بود؛ کد ۴۲ را نیز در کنار نام یونس(ع) به عنوان شماره گروه قرار داده شد. برادر غلامعلی سپهری بلافاصله پس از ابلاغ خود را از اهواز به بندرعباس رسانیده و حکم مسوولیت ابلاغی فرمانده کل سپاه را از شهید حسن تهرانی مقدم و در جلسه‌ای که با حضور برادران حسن غازی

و برادر امیرعلی حاجی‌زاده تشکیل شد دریافت نمود و پس از آن تعدادی نیروی کارآمد از تهران و به خصوص استان فارس را برای عضویت در گروه توپخانه‌ی یونس(ع) جذب کرد. پس از تشکیل اولیه‌ی توپخانه‌ی ۴۲ یونس (ع)، سپاه

پاسداران تعداد زیادی توپ‌های ۱۰۰ میلی‌متری را جمع‌آوری و در اختیار این یگان قرار داد و اولین هسته‌های نیروی انسانی گروه توپخانه‌ی یونس (ع) از کارکنان لشکر ۱۹ فجر استان فارس تأمین شد و به دنبال آن، تعداد ۱۵۰ نفر نیروی آموزش‌دیده‌ی سرباز در رسته‌های: دیده‌بانی، هدایت آتش و جنگ‌افزار که در مرکز آموزش توپخانه‌ی سپاه در اصفهان دوره‌ی تخصصی را سپری کرده بودند؛ به گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس (ع) اعزام گردیدند. پس از شناسایی‌های اولیه‌ی سواحل و جزایر استان هرمزگان توسط برادران حسن طهرانی‌مقدم و غلامعلی سپهری اولین آتشبار این گروه در جزیره‌ی لارک مستقر و کار استحکام‌سازی و استقرار آتشبارها در جزایر آغاز گردید. در آن ایام و به تدبیر فرماندهی وقت توپخانه‌ی ۴۲ یونس (ع) و با توجه به تخصصی بودن فعالیت‌های توپخانه و اهمیت آموزش‌های تخصصی و به کارگیری نیروهای متخصص توپچی، تعدادی از نیروهای جدیدالورود به توپخانه‌ی یونس (ع) جهت تداوم آموزش با هماهنگی برادر مصطفی تقی جراح مسوول وقت توپخانه‌ی منطقه غرب کشور به پادگان ابوذر استان کرمانشاه اعزام شدند و یک آتشبار توپخانه‌ی ۱۲۲ میلی‌متری در جنوب به فعالیت خود ادامه داد.

در واقع تشکیل توپخانه‌ی دریایی سپاه پاسداران در بهمن ۱۳۶۲ یعنی دو ماه قبل از شروع عملیات خیبر در جزایر مجنون، یک تاکتیک و بهره‌برداری ثانویه نیز به شمار می‌آمد. دشمن در آن برهه با مطلع شدن نسبت به تجهیز جدید

ایران به قایق و سایر تجهیزات آبی-خاکی و آموزش‌های غواصی و تمرینات نیروها در عقبه‌ی یگان‌ها، قطعاً رژیم عراق حساسیت و توجه خود را از مناطق خشک به مناطق عملیاتی آبی معطوف کرد و عمده‌ی قوایش را به آن مناطق نزدیک نمود. اقدامات سپاه پاسداران در آن سال‌ها با رعایت اصل غافلگیری و فریب دشمن و تأسیس توپخانه در نیروی دریایی همراه با بازدیدهای مکرر فرماندهان از منطقه‌ی بندرعباس و تنگه‌ی هرمز دلیلی بود بر تدابیر فرماندهان عالی‌رتبه‌ی جنگ به‌عنوان یک فریب موفق در عملیات‌های زمینی سپاه پاسداران در منطقه خوزستان.

سربازان مشمول و نیروهای اولیه گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس (ع) در بندرعباس و جزایر

بازدید جمعی از فرماندهان توپخانه‌ی سپاه پاسداران از گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس (ع) در بندرعباس و جزایر

اقدامات گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس(ع) در استان هرمزگان

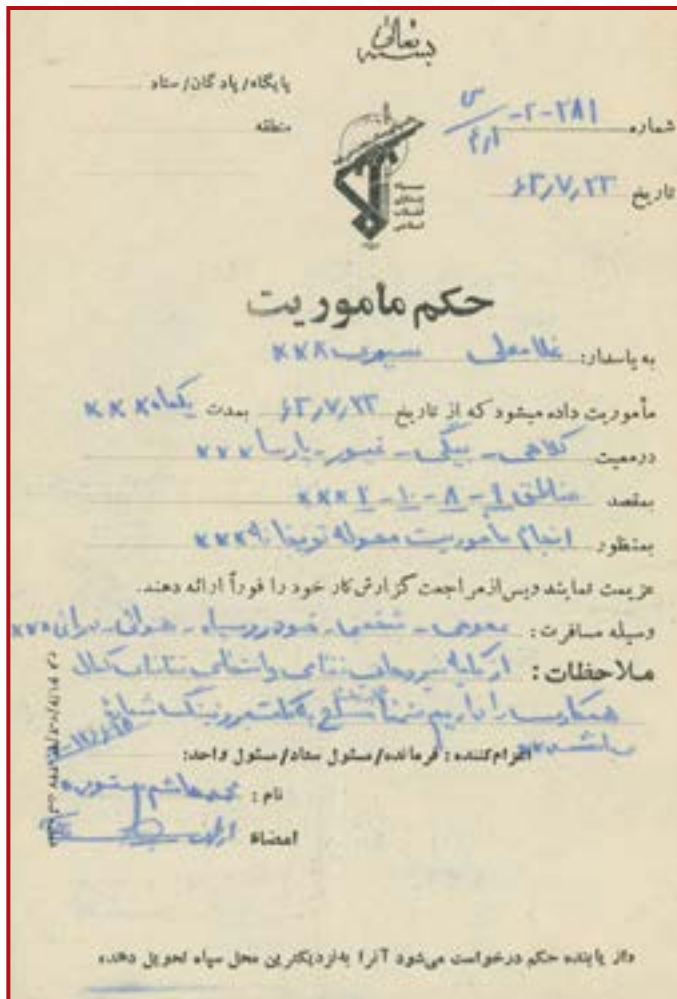
- ۱- مجهز شدن گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس(ع) به توپ‌های ۱۰۰ میلی‌متری با توجه به تهدیدات دشمن در خلیج فارس در جزیره‌ی لارک
- ۲- احداث سنگرهای بتنی و رینگ‌ی در نقاط سرکوب و مشرف به جزیره‌ی لارک
- ۳- انجام مطالعات جهت استقرار توپ بر روی شناورهای دریایی
- ۴- انجام تحقیقات و تست‌های اولیه با استقرار توپ‌های ۱۰۰ میلی‌متری بر روی سطوح فلزی بارچ در ساحل
- ۵- انتقال تعدادی توپ ۱۰۰ میلی‌متری برد بلند به سواحل خلیج فارس. پیشتر از این توپ‌ها در جبهه‌ی جنوب به‌عنوان تیر مستقیم و ضد تانک استفاده می‌شد.
- ۶- آزمایش و تست اجرای شلیک توپ‌های ۱۰۰ میلی‌متری به کشتی‌های آسیب‌دیده در منطقه‌ی بوشهر
- ۷- انجام تست و آزمایش‌های متعدد نصب و استقرار کاتیوشای دوازده لول و تک لول بر روی شناورها
- ۸- ایجاد دکل دیده‌بانی در مرکز جزیره‌ی لارک
- ۹- سازمان‌دهی جنگ‌افزارهای منتقل شده به جزیره‌ی لارک
- ۱۰- انتخاب مواضع تیرجنگ‌افزارها
- ۱۱- احداث سنگرهای بتنی و استقرار هر جنگ‌افزار در یک سنگر
- ۱۲- روانه کردن هر جنگ‌افزار بر روی یک گرای خاص
- ۱۳- ایجاد یک پدافند به وسیله‌ی آتش توپخانه در اطراف جزیره‌ی لارک به نحوی که بتواند از نفوذ دشمن به داخل جزیره جلوگیری کند.
- ۱۴- شناسایی سواحل سیریک تا جاسک برای انتخاب مواضع توپخانه
- ۱۵- شناسایی جزایر قشم، هرمز، هنگام و تنب بزرگ
- ۱۶- سازماندهی گردان‌ها و آتشبارهای تازه تأسیس
- ۱۷- استقرار واحد تعمیر و نگهداری در محل سپاه حاجی‌آباد بندرعباس

اعزام گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس(ع) به منطقه‌ی عملیاتی آبادان

مأموریت گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس(ع) در ابتدا با هدف پدافند در سواحل خلیج فارس و جزایر آن تعریف شد ولی در ادامه‌ی جنگ و به جهت کسب تجربیات بیشتر و شرکت در برخی از عملیات‌های منطقه‌ی جنوب و با توجه به پیشرفت کمی و کیفی عناصر گروه توپخانه در مأموریت‌های محوله و با نظر مساعد مسئولین ارشد سپاه از خردادماه ۱۳۶۳ به مرور

به منطقه‌ی عمومی آبادان و قرارگاه مقدم نوح (ع) اعزام شد. گروه توپخانه‌ی یونس(ع) پس از استقرار در حوالی روستای حسینیّه در هفده کیلومتری شمال شهر آبادان و در سه کیلومتری ستاد فرماندهی قرارگاه نوح (ع)، مسئولیت پشتیبانی آتش قرارگاه نوح (ع) را از خط حد پاسگاه زید در دشت شلمچه تا دهانه‌ی فاو و رأس البیشه در عراق عهده‌دار شد و گردان‌های خود را در خط حد قرارگاه نوح (ع) آرایش داد و نقاط مهم را برای پشتیبانی آتش شناسایی انتخاب کرد. پس از استقرار کامل گروه در آبادان، این یگان در دومین اقدام هماهنگی پشتیبانی آتش منطبق با نیازهای یگان‌های ارتش جمهوری اسلامی ایران از جمله لشکر ۷۷ پیروز خراسان و یگان‌های ژاندارمری موجود در منطقه را به عمل آورد و پس از همکاری با توپخانه‌های سپاه پاسداران ضمن راه‌اندازی مرکز هماهنگی پشتیبانی آتش سپاه، تطبیق آتش مشترکی را با نیروهای ارتش

 خبلی حرمانه

توی مودر ساکادا لژرور ۴۲ (۱۲) پناه

پت	پت	نوع	نمونه	نوع	نمونه
۱	۲۳۶۰	۲۳۶۰-۲۳۸۰	۲۳۶۰	۲۳۶۰	۲۳۶۰
۲	۲۱۱۵	۲۱۱۵-۲۱۵۰	۲۱۱۵	۲۱۱۵	۲۱۱۵
۳	۲۹۷۲	۲۹۷۲-۳۰۰۰	۲۹۷۲	۲۹۷۲	۲۹۷۲
۴	۲۵۰	۲۵۰-۲۵۵	۲۵۰	۲۵۰	۲۵۰
۵	۴۲۰	۴۲۰-۴۲۵	۴۲۰	۴۲۰	۴۲۰
۶					
۷					
۸					
۹					
۱۰					
۱۱					
۱۲					
۱۳					
۱۴					
۱۵					
۱۶					
۱۷					
۱۸					
۱۹					
۲۰					
۲۱					
۲۲					
۲۳					
۲۴					
۲۵					
۲۶					
۲۷					
۲۸					
۲۹					
۳۰					
۳۱					
۳۲					
۳۳					
۳۴					
۳۵					
۳۶					
۳۷					
۳۸					
۳۹					
۴۰					
۴۱					
۴۲					
۴۳					
۴۴					
۴۵					
۴۶					
۴۷					
۴۸					
۴۹					
۵۰					
۵۱					
۵۲					
۵۳					
۵۴					
۵۵					
۵۶					
۵۷					
۵۸					
۵۹					
۶۰					
۶۱					
۶۲					
۶۳					
۶۴					
۶۵					
۶۶					
۶۷					
۶۸					
۶۹					
۷۰					
۷۱					
۷۲					
۷۳					
۷۴					
۷۵					
۷۶					
۷۷					
۷۸					
۷۹					
۸۰					
۸۱					
۸۲					
۸۳					
۸۴					
۸۵					
۸۶					
۸۷					
۸۸					
۸۹					
۹۰					
۹۱					
۹۲					
۹۳					
۹۴					
۹۵					
۹۶					
۹۷					
۹۸					
۹۹					
۱۰۰					

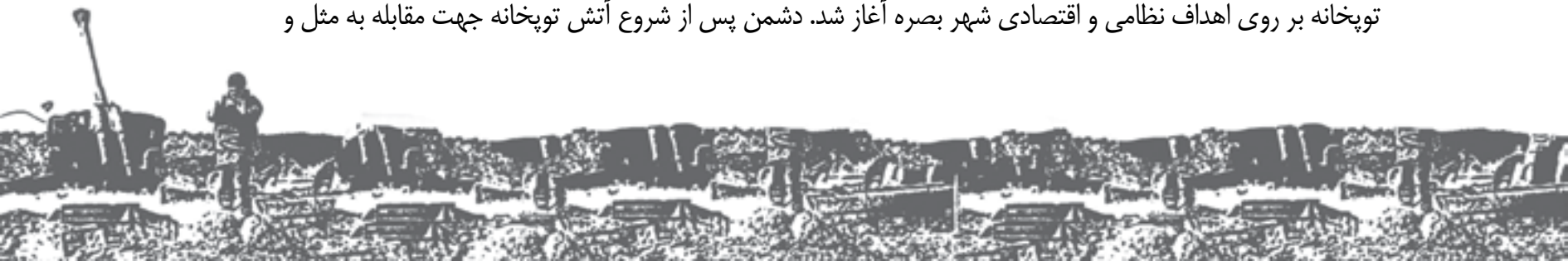
خبلی حرمانه

جمهوری اسلامی ایران در منطقه شلمچه و بانک ملی در شهر آبادان راهاندازی نمود. از دیگر اقدامات مهم گروه توپخانه‌ی یونس(ع) در آن ایام جمع‌آوری اخبار و اطلاعات از دشمن توسط واحد اطلاعات شناسایی توپخانه‌ی یونس(ع) بود که این امر با استقرار دیده‌بان‌های توپخانه در خط حد منطقه‌ی به ویژه در منطقه شلمچه و برج‌های بلند پالایشگاه متروکه‌ی آبادان و حضور دیده‌بانان و نیروهای اطلاعات شناسایی در مخازن آب سیمانی آبادان و تهیه‌ی گزارش‌های نوبه‌ای دیده‌بانان از تلفات وارده‌ی آتشبارها حائز اهمیت بود. توپخانه‌ی یونس(ع) با توجه به برد بسیار خوب جنگ‌افزارهای خود در مأموریت پشتیبانی آتش از یگان‌های درگیر در مناطق عملیاتی استان خوزستان در آن ایام با احداث دکل‌های دیده‌بانی در مناطق شلمچه، خرمشهر، پالایشگاه آبادان، جزیره‌ی مینو و خسروآباد کلیه‌ی مناطق مذکور را زیر پوشش اطلاعاتی خود قرار داد و این یگان به‌عنوان یک توپخانه دو منظوره هم در عملیات‌های دریایی و هم در عملیات‌های زمینی حضوری فعالانه داشت.

نقش گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس (ع) در عملیات مقابله به مثل و جنگ شهرها

پس از این که دشمن بعثی در جبهه‌های زمینی در مصاف با رزمندگان اسلام عاجز و ناتوان گردید با دریافت موشک‌های زمین به زمین و توپخانه‌ی دوربرد خود، مناطقی از شهرهای ایران و مردم بی‌گناه را تحت فشار خود قرار داد و در این امر، شهرهای مرزی ایران به طور کامل ناامن شد و لذا جمهوری اسلامی ایران جهت عملیات مقابله به مثل، تصمیم به اقدام متقابل زد. در واقع جمهوری اسلامی ایران با رأفت اسلامی خود و بنا به تأکید فرماندهان نظامی و حضرت امام خمینی(ره) دستور داد که در این عملیات از گلوله‌های منور جهت هشدار استفاده شود تا مردم غیرنظامی از بین نروند البته بیشتر اهداف اقتصادی و نظامی در اولویت آتشبارهای ایران بود. برادران ارتش جمهوری اسلامی ایران در این عملیات، فرودگاه زبیر عراق و همچنین توپخانه‌ی ۴۲ یونس(ع) نیز نقاطی مانند ایستگاه برق، پادگان‌های نظامی و پل‌های مهم عراق را زیر آتش خود قرار داد. در این عملیات به دلیل این که خط حد قرارگاه نوح (ع) از پاسگاه زید تا فاو محسوب می‌شد بنابراین پس از واگذاری مأموریت مقابله به مثل به این یگان و پس از ابلاغ مأموریت از سوی قرارگاه نوح (ع)، ابتدا یکی از گردان‌های توپخانه‌ی ۱۳۰ میلی‌متری توپخانه‌ی حضرت یونس(ع) در آبادان مستقر شد و پس از فراهم شدن مقدمات کار و شناسایی مواضع تیر جهت زیر آتش قرار دادن اهداف مهم نظامی و اقتصادی اطراف شهر بصره اقدام نمود. در آن ایام به دلیل برد نهایی بیست و هفت کیلومتری توپ‌های ۱۳۰ میلی‌متری مشکلاتی در اجرای آتش به وجود آمد و نهایتاً برای جبران این موضوع چهار قبضه توپ ۱۳۰ میلی‌متری در خط مقدم و پشت آب‌گرفتگی شلمچه و منطقه‌ی شرق بصره و در زیر شیلتر حد فاصل خطوط لشکر ۴۱ ثارالله و تیپ ۱۸ الغدير مستقر شد. در شب اصلی عملیات پس از تاریک شدن هوا و استقرار توپ‌ها، رزمندگان توپچی ابتدا در یکی از سنگرهای اجتماعی و اورژانس متعلق به لشکر ۴۱ ثارالله که در یک کیلومتری مواضع قرار داشت به عنوان سنگر تجمع حضور پیدا کردند. پس از دریافت مختصات اهداف مورد نظر از سوی قرارگاه کربلا و دستور عملیات به مدت ۳۰ دقیقه، عملیات اجرای آتش به دلیل تخلیه‌ی شهر بصره توسط مردم عادی و بی‌گناه به تأخیر افتاد. بنابراین رأس ساعت بیست و سی دقیقه‌ی شب و ابلاغ بیسیمی، آتش توپخانه بر روی اهداف نظامی و اقتصادی شهر بصره آغاز شد. دشمن پس از شروع آتش توپخانه جهت مقابله به مثل و

مقابله با آتش توپخانه‌ی ایران، شروع به اجرای آتش با راکت اندازه‌های کاتیوشا کرد که به لطف خداوند متعال، رزمندگان در این حملات آسیبی ندیدند. لازم به ذکر است که توپخانه‌ی رژیم بعثی در یکی از عملیات‌های مقابله به مثل و دو روز

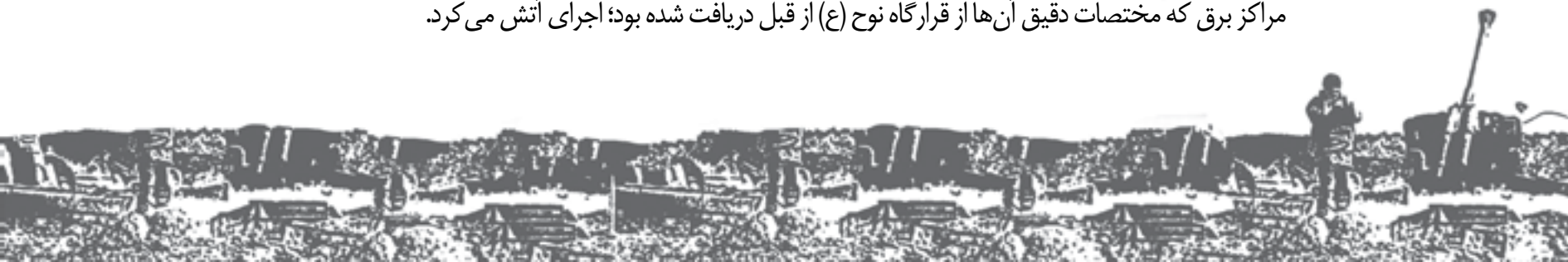
رزمندگان گروه توپخانه‌ی یونس (ع) در عملیات مقابله به مثل و جنگ شهرها (بصره-نیمه دوم سال ۱۳۶۳)

پس از شلیک‌های موفق توپخانه‌ی ایران، شهر آبادان را توسط خمپاره و توپخانه‌ی خود به مدت چند ساعت و با عصبانیت شدید زیر آتش قرار داد و خسارات زیادی را به مناطق مسکونی وارد ساخت. با پایان عملیات اجرای آتش بر روی اهداف اشاره شده، خبرنگاران رسانه‌ها بنا به دستور برادر حسن شفیع زاده فرماندهی توپخانه‌ی سپاه پاسداران از آتشبارهای ایران، گزارش و عکس و فیلم تهیه نمودند.

در روز دوم این عملیات و اجرای یک وقفه ۲۴ ساعته، رزمندگان توپخانه‌ی یونس(ع) در ۱۶ اسفند ۱۳۶۳ منتظر اجرای دستور آتش بودند که عراق، آتش خود را مجدداً به طرف مواضع توپخانه‌ی ایران سرازیر کرد و برادر پاسدار احمد ریزی و دو نفر از نیروهای وظیفه توپخانه‌ی یونس(ع) مجروح شدند که پس از اعزام آن‌ها به عقب، برادر پاسدار احمد ریزی به شهادت رسید. لازم به ذکر است توپخانه‌ی ۴۲ یونس (ع) طبق برنامه‌ریزی انجام شده قبل از اجرای آتش در حوالی شهر بصره تعدادی گلوله منور برای اثبات توان نظامی بر روی

شهر بصره شلیک کرد و پس از آن برای مدت مدیدی هر شب تعدادی گلوله بر روی مراکز نظامی، اقتصادی و ایستگاه‌های مراکز برق که مختصات دقیق آن‌ها از قرارگاه نوح (ع) از قبل دریافت شده بود؛ اجرای آتش می‌کرد.

عملیات بدر

پس از عملیات خیبر، دشمن اقدام به تشکیل فرماندهی شرق دجله و رده‌های مواضع پدافندی در سراسر منطقه جنوب نمود. عراقی‌ها در قبل از شروع این عملیات در مسیر آبراه و داخل نیزارهای خاک خود، کمین‌هایی قرار دادند تا در صورت هجوم نیروهای ایرانی، نقش هشداردهنده و تأخیری داشته باشد. این اقدام می‌توانست از نزدیکی نیروهای شناسایی ما به خط دشمن نیز ممانعت به عمل آورد. آن‌ها به منظور زیر نظر داشتن هرگونه تحرک و داشتن دید کلی بر منطقه، دکل‌های متعددی نصب کردند. گذشته از کمین و نصب دکل‌ها در آبراه‌ها، موانع قابل ملاحظه‌ای ایجاد شد که عبور از آن‌ها بسیار سخت و بلکه غیرممکن بود. بعد از این موانع، سیل‌بندی مشرف بر آب به عرض ۱۲ متر و ارتفاع ۲ متر احداث کرد و بر روی آن، سنگرهای متعددی تعبیه کرده بود که از سه جهت دارای دید کافی بر روی آب بود. دستیابی به یک جناح از دشمن در شمال بصره و قطع

جاده‌ی بصره به العماره به‌عنوان یک هدف مهم در این عملیات تلقی می‌شد چون می‌توانست منطقه‌ی مانوری مناسبی برای عملیات‌های آینده به سمت بصره العماره بازنماید و دروازه‌ای جدید برای ورود به مناطق خشکی جدید بگشاید و عواملی چون تجربیات به دست آمده از عملیات خیبر، جبران بسیاری از نواقص و کمبودهای مهندسی موجود در عملیات مذکور و همچنین در اختیار گذاشتن جزایر مجنون به‌عنوان منطقه‌ی سرپل که امکان تمرکز نیروها و انتقال تجهیزات را به جلو را تسهیل می‌کرد؛ موجب شدند تا منطقه‌ی غرب هور الهویزه مجدداً برای انجام این عملیات بزرگ انتخاب شود.

نقش گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس(ع) در عملیات بدر

با توجه به اینکه قرارگاه نوح (ع) یکی از قرارگاه‌های عملیاتی منطقه در این عملیات محسوب می‌شد و بنابراین گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس(ع) نیز به‌عنوان پشتیبانی آتش قرارگاه نوح (ع) علاوه بر مسئولیت پشتیبانی آتش در منطقه‌ی عملیاتی بدر، منطقه‌ی پدافندی از شلمچه تا رأس البیضاء را در اختیار داشت. پس از حضور توپخانه‌ی ۶۳ خاتم‌الانبیاء(ص) سپاه پاسداران در قرارگاه نوح (ع) ابتدا یک مرکز هماهنگی پشتیبانی آتش توپخانه با حضور برادران حبیب‌الله کریمی به‌عنوان فرمانده‌ی توپخانه‌ی ۶۳ خاتم‌الانبیاء(ص)، غلامعلی سپهری فرمانده‌ی توپخانه‌ی ۴۲ یونس (ع)، مهندس کمال ظل‌انوار و جواد رضایی از واحد تطبیق آتش توپخانه‌ی ۴۲ یونس(ع) و برادر حسین کابلی مسئول عملیات توپخانه‌ی ۶۳ خاتم‌الانبیاء(ص) تشکیل شد و پس از برقراری ارتباط با سایر یگان‌های توپخانه و دیده‌بان‌های مستقر در دیدگاه‌های منطقه، نسبت به طرح‌ریزی و آتش شناسایی مواضع دشمن برنامه‌ریزی انجام گرفت. همچنین مهندسی قرارگاه نوح (ع) پس از احداث مواضع تیر و جنگ‌افزارهای موجود در منطقه با انتقال کمپرسی‌های خاک، باتلاق‌های موجود در جزیره را به خشکی و پد توپخانه^۱ تبدیل کرد.

پس از ابلاغ مأموریت از طرف قرارگاه نوح (ع) به گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس (ع) اقدامات لازم به شرح ذیل اجرا گردید:

اهم اقدامات قبل از عملیات :

- ۱- شناسایی منطقه‌ی عملیات
- ۲- احداث دکل دیده‌بانی و تهیه‌ی گزارش روزانه از فعالیت‌های دشمن و ارسال گزارش نوبه‌ای به قرارگاه نوح (ع)
- ۳- ثبت تیر از مواضع مهم و حساس دشمن
- ۴- راه‌اندازی مرکز هماهنگی پشتیبانی آتش قرارگاه در جوار قرارگاه تاکتیکی نوح (ع)

۱. خشک کردن قسمتی از زمین‌های باتلاقی به وسیله‌ی ادوات مهندسی رزمی به منظور احداث مواضع توپخانه

۵- شناسایی و انتخاب و اشغال موضع آتشبارها

۶- طرح ریزی آتش توپخانه بر اساس مانور

۷- انتقال مهمات مورد نیاز به نزدیکترین محل گردانها

۸- استقرار رده های پشتیبانی به نزدیکترین محل گردانها

اهم اقدامات حین عملیات:

۱- اجرای آتش تهیه بر روی نیروهای دشمن

۲- انهدام ماشین آلات و جنگ افزارهای دشمن

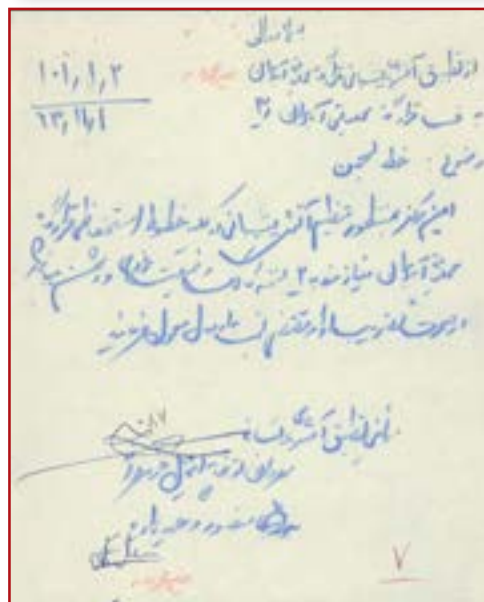
۳- اجرای آتش در عمق برای قطع ارتباط بین نیروهای مستقر در

خط و عقبه ی دشمن

۴- اجرای آتش های ضد آتشباری و خنثی کردن آتش

جنگ افزارهای دشمن

۵- اجرای آتش بر روی پاسگاه فرماندهی دشمن

استعداد گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس (ع) در عملیات بدر:

۱- یک گردان مختلط ۱۰۰ م و ۱۲۲ م کاتیوشا

۲- دو گردان مختلط ۱۲۲ م و ۱۳۰ م

۳- راه اندازی مرکز تطبیق آتش مشترک با گروه ۶۳ خاتم الانبیا (ص)

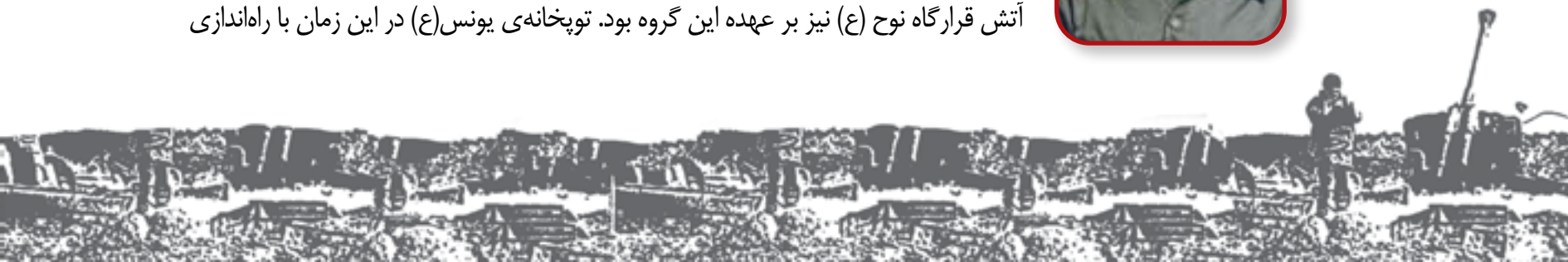
گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس (ع) با استعداد دو گردان توپخانه و راکت، اندازه‌ی ۱۲۲ میلی‌متری در عملیات بدر شرکت کرد. این گروه در تعمیر توپ‌ها به دیگر یگان‌ها نیز قابل کمک قابل توجهی ارائه نمود. رزمندگان این گروه با توجه به تخصص و تجربه و آموزش‌هایی که دیده بودند؛ در تعمیر و نگهداری قبضه‌ها کوشش فراوانی داشتند و تمام سعی و تلاششان بر این بود که همه‌ی توپ‌ها در حالت عملیاتی باشد تا در صورت لزوم بتوانند از یگان‌های مانوری در خط پشتیبانی آتش حمایت نمایند. این کار باعث افزایش روحیه‌ی بسیار خوبی برای رزمندگان اسلام شد به طوری که از میان همه‌ی یگان‌های توپخانه تنها گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس (ع) توانسته بود لوله‌ی توپ خود را در خط مقدم توسط برادران واحد تعمیر و نگهداری توپخانه‌ی یونس (ع) تعویض نماید.

| ۲۲ |

برادر غلامعلی سپهری فرمانده وقت توپخانه‌ی ۴۲ یونس (ع) در گزارش خود از عملیات بدر می‌گوید:

«در این عملیات، توپخانه‌ی ۴۲ یونس (ع) به استعداد دو گردان مختلط ۱۳۰ و ۱۲۲ میلی‌متری کاتیوشا و ۱۰۰ میلی‌متری با ۱۶۰ نفر نیروی آتشباری و ۱۶ نفر نیروی تطبیق آتش و ۵۰ نفر نیروی پشتیبانی به‌عنوان توپخانه‌ی قرارگاه نوح (ع) در جزیره‌ی جنوبی یا همان منطقه‌ی عمومی جزیره‌ی مجنون از ابتدای عملیات حضور داشت. همچنین مسئولیت تطبیق آتش قرارگاه نوح (ع) نیز بر عهده این گروه بود. توپخانه‌ی یونس (ع) در این زمان با راه‌اندازی

آتشبارهای مختلف، آتش خوبی علیه دشمن در منطقه‌ی جزایر جنوبی مجنون و در پشتیبانی از نیروهای پیاده به اجرا گذاشت. گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس (ع) و گروه توپخانه‌ی ۶۳ خاتم الانبیا (ص) با راه اندازی مرکز تطبیق آتش مشترک در مجاورت قرارگاه نوح (ع) در جزیره‌ی جنوبی و حوالی جاده قمر بنی هاشم (ع) کار طرح‌ریزی آتش جهت پشتیبانی از لشکر ۴۱ ثارالله و تیپ احمد بن موسی (ع) را شروع و پشتیبانی آتش خوبی را انجام دادند به طوری که لشکر ۴۱ ثارالله در ساعات اولیه‌ی عملیات با عبور از دجله در منطقه کیسه ای و پد الهویدی مستقر شدند. واحد تطبیق آتش توپخانه‌ی ۴۲ یونس (ع) به ابتکار شهید مهندس کمال ظل انوار تعدادی از اهداف مهم موجود در منطقه عملیاتی بدر را که قبلاً ثبت تیر کرده بود بر روی کالک پیاده و آن‌ها را در اختیار فرماندهی لشکرها و یگان‌های پیاده‌ی عمل کننده قرار داد تا آن‌ها بتوانند در مواقع حساس عملیات، نقاط مذکور را سریع از روی نقشه مشخص و درخواست اجرای آتش سنگین بر روی آن‌ها داشته باشند. یگان‌های قرارگاه نوح (ع) با پشتیبانی آتش مناسب در روزهای اول عملیات به اهداف خود دست پیدا نمودند و در این ۱۰ روز تمام تلاش خود را در پاسخگویی به پاتک‌های دشمن صرف نمودند و گردان‌های موجود و مرکز تطبیق آتش یگان در زیر آتش سنگین دشمن و بمباران‌های شیمیایی و تحمل آسیب‌های جدی و مجروحیت تعدادی از رزمندگان تا پایان عملیات، حضوری جدی در کنار رزمندگان یگان‌های مانوری داشتند.

با اعلام پایان عملیات بدر توسط قرارگاه جلسه‌ای با حضور سرهنگ صیاد شیرازی در قرارگاه نوح (ع) برگزار شد و ایشان مطالب خود را در آن جلسه اینچنین آغاز کرد: بسم‌الله الرحمن الرحیم حضرت امام فرموده‌اند: جبهه‌ها نباید تعطیل شود. برادران درست است که عملیات تمام شده اما ما باید هر لحظه به فکر جنگیدن و ضربه زدن به دشمن باشیم. دشمن نمی‌خواهد ما هم نباید بخواهیم. دشمن تصور کرده که عملیات بدر تمام شده و قطعاً با توجه به تجربیات عملیات‌های قبلی، نیروهای خودش را برای استراحت و مرخصی به عقب می‌فرستد بنابراین با توجه به حضور بخش قابل‌توجهی از نیرو و تجهیزات خودی در منطقه الان بهترین فرصت برای ضربه زدن به دشمن است ما باید قرارگاه نفوذ و قرارگاه هجوم تشکیل دهیم. قرارگاه نفوذ ارتش و قرارگاه هجوم سپاه یا بالعکس. هر کدام از این‌ها چندین قرارگاه زیرمجموعه دارند اما پس از گذشت چند روز و بنا به دلایلی این عملیات مختومه اعلام گردید.

عملیات والفجر ۸

این عملیات در ششمین سال جنگ تحمیلی و در روز بیستم بهمن ماه سال ۱۳۶۴ در مرز جنوبی استان خوزستان و در جنوب جزیره‌ی آبادان، در منطقه‌ی فاو، در آن سوی رودخانه‌ی اروندرود، محدود به منطقه‌ی رأس البیشه و خور عبدالله صورت گرفت. این عملیات در منطقه‌ی بسیار حساسی انجام شد؛ زیرا از یک طرف در مرز اروندرود قرار داشت و رژیم بعثی عراق به بهانه تسلط بر آن، جنگ با ایران را آغاز کرده بود و از طرفی در تنها مسیر ارتباطی کشور عراق با دریای خلیج فارس قرار داشت و ارتباط بندر ام‌القصر را از طریق خور عبدالله با خلیج فارس برقرار می‌کرد.

از سوی دیگر تنها اسکله‌های نفتی عراق به نام‌های البکر و الامیه در محدوده‌ی این منطقه قرار داشتند. زمین منطقه‌ی عملیات نیز یکی از زمین‌های پیچیده‌ی جنگی و عملیاتی در آن زمان بود؛ به‌طوری‌که شامل انواع عوارض زمین از جمله: رودخانه، نهر، نخلستان، باتلاق، چولان، جاده، روستا، شهر، ساحل، نم‌زار، دشت، اسکله و بندر می‌شد. برای طراحی عملیات در این منطقه، علاوه بر آن که باید توانایی‌های دشمن را در نظر گرفت؛ باید جنگ با عوارض طبیعی زمین را نیز مورد توجه قرار داد. عوارضی مانند رودخانه، نهر، نخلستان و باتلاق. همچنین طراح عملیات باید جنگ با عوارض مصنوعی ایجاد شده در زمین را هم مد نظر قرار می‌داد؛ عوارضی مانند انواع موانع، سیم خاردار، میله‌های خورشیدی شکل و میدان‌های مین.

از طرفی تاکتیک سپاه در طرح‌ریزی عملیات، پرهیز از تک جبهه‌ای و تلاش برای دور زدن دشمن و یا نفوذ عمیق و ایجاد رخنه‌ی گسترده در خطوط دشمن بود؛ لذا طرح‌ریزی عملیات با توجه به محدودیت‌های نحوه‌ی تدارک نیروها و نیز چگونگی انجام پشتیبانی از نیروهای عمل‌کننده، به دلیل محاصره بودن زمین منطقه‌ی عملیات از سوی رودخانه اروندرود از یک طرف و نیز دریای خلیج‌فارس از طرف دیگر، یکی از پیچیده‌ترین طرح‌ریزی‌های نظامی و تاکتیکی محسوب می‌شد.

عمليات والفجر ٨

نقش گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس(ع) در عملیات والفجر ۸

استعداد گروه توپخانه‌ی یونس(ع) در منطقه‌ی جزیره‌ی آبادان یک سال قبل از شروع عملیات والفجر ۸ در خط پدافندی:

۱- استقرار یک آتشبار توپ ۱۰۰ م م در محدوده‌ی سه راه خسروآباد، آبادان و اروند

۲- استقرار یک دستگاه کاتیوشا ۱۲۲ م م در محدوده‌ی جنوب پل چوبیده

۳- استقرار تیم دیده‌بانی بر روی دکل منطقه خسروآباد

۴- شرکت در تطبیق آتش فرعی توپخانه‌ی ارتش در ابتدای جاده‌ی آبادان به سمت پل چوبیده

۵- اجرای آتش بنا به دستور بر روی سایت‌های موشکی عراق در فاو به هنگام عبور کشتی‌ها در ورودی خور موسی،

بندر امام خمینی و قرار گرفتن در تیررس موشک‌های کرم ابریشم HQ با هماهنگی تطبیق آتش ارتش و مسئولین بندر

امام خمینی در ماهشهر

۲۷

بخشی از اقدامات انجام شده سه ماه قبل از شروع عملیات والفجر ۸

- ۱- پیش‌بینی و طراحی استقرار توپخانه به استعداد نسبی ۳۰ گردان در محدوده‌ی شبه جزیره آبادان
- ۲- پیشنهاد ساخت چندین جاده در شبه جزیره آبادان در فواصل مورد نیاز متناسب با برد توپخانه‌های موجود و هم‌عرض با رودخانه‌ی اروند جهت استقرار توپخانه مخصوصاً در شرایط جوی خاص و باتلاقی بودن منطقه و عدم لو رفتن مواضع توپخانه قبل از عملیات و به تصویب رساندن طرح ساخت جاده توسط سردار صفوی در قرارگاه مرکزی
- ۳- جمع‌آوری اطلاعات از منطقه عمومی فاو، خطوط مواصلاتی دشمن، مواضع موشکی و توپخانه و سنگرهای فرماندهی و تجمع دشمن توسط دیده‌بانان
- ۴- ساخت قرارگاه تاکتیکی تیپ و تطبیق آتش در یکی از نهرهای منطقه و نزدیک به قرارگاه نوح (ع)
- ۵- پیگیری و تحویل قایق جهت حمل پرسنل، تجهیزات سبک، غذا و...
- ۶- راه‌اندازی آشپزخانه مستقل به دلیل شرایط خاص منطقه
- ۷- شرکت در جلسات قرارگاه نوح (ع) جهت پیگیری امورات محوله
- ۸- پیش‌بینی نیازمندی‌های سنگری و تغذیه‌ای و پشتیبانی از یگان‌های توپخانه‌ی ارتش مأمور به قرارگاه نوح (ع)
- ۹- همکاری با توپخانه‌های لشکر ۴۱ ثارالله، ۱۹ فجر و ۳۳ المهدی (عج) در برپایی و فعال کردن مرکز تطبیق آتش توپخانه به عنوان تطبیق آتش فرعی یونس ۱ و یونس ۲
- ۱۰- فعال کردن تطبیق آتش یونس (ع) به عنوان تطبیق آتش اصلی و عمل کلی قرارگاه نوح (ع)
- ۱۱- پیگیری و انتقال و استقرار گردان‌های مأمور از توپخانه‌ی ارتش در منطقه‌ی عملیات
- ۱۲- استقرار یک سوم استعداد گردان‌های منظور شده پیش از عملیات به دلیل عدم افشای عملیات

- ۱۳- راهاندازی گردان دریایی جهت پشتیبانی از توپخانه‌ی یونس(ع) جهت عبور از اروند
- ۱۴- اشغال موضع جدید آتشبارهایی که از منطقه‌ی عملیاتی بدر به منطقه‌ی پدافندی ملحق شده بودند
- ۱۵- شناسایی و احداث مواضع مواضع تیر در منطقه‌ی پدافندی قرارگاه نوح (ع) از دهانه‌ی خلیج فارس تا پاسگاه زید
- ۱۶- مأمور شدن یک گروهان از گروه مهندسی الهادی (ع) به توپخانه‌ی یونس (ع) به مدت شش ماه جهت احداث مواضع توپ
- ۱۷- احداث مواضع تیر جهت گردان‌های توپخانه‌ی مأمور به توپخانه‌ی یونس(ع)
- ۱۸- پیگیری ساخت و تحویل سوله‌های فلزی جهت سنگرهای پرسنل یگان و استقرار گردان‌های مأمور از ارتش توسط جهاد سازندگی

- ۱۹- پیش‌بینی و ساخت و انتقال واحدهای پشتیبانی توپخانه‌ی یونس (ع) در منطقه جهت تسهیل امور
- ۲۰- شرکت مستمر در جلسات توپخانه‌ی قرارگاه کربلا و دریافت تدابیر ابلاغی
- ۲۱- برگزاری جلسات مستمر با توپخانه‌ی لشکر ۴۱ ثارالله، لشکر ۱۹ فجر و لشکر ۳۳ المهدی (عج) جهت هماهنگی لازم
- ۲۲- برگزاری جلسات متعدد با واحدهای پشتیبانی توپخانه‌ی یونس (ع) و گردان‌های توپخانه

این یگان و گردان‌های مأمور از ارتش و توپخانه‌های لشکری سپاه هم‌زمان با شروع عملیات با تمام توان و حداکثر نواخت تیر جنگ‌افزارها و به منظور پشتیبانی آتش از یگان‌های مانوری، کار خود را جهت خنثی کردن اقدامات یا انهدام مواضع دشمن آغاز نمود و با آتش‌های ایزدایی و ممانعتی بر روی جاده‌ی البحار بصره از ورود نیروهای دشمن به شبه‌جزیره‌ی فاو جلوگیری می‌کرد. در روزهای اولیه‌ی عملیات والفجر ۸، چهار قبضه توپ ۱۳۰ میلی‌متری که توسط رزمندگان لشکر ۴۱ ثارالله به غنیمت گرفته شده بوده در اختیار گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس (ع) قرار گرفت و همچنین با تدابیر فرماندهان سپاه بخشی از توپخانه‌های لشکر ۲۷ محمد رسول‌الله، لشکر ۲۵ کربلا، لشکر ۴۱ ثارالله و لشکر ۱۴ امام حسین (ع) که زیر امر گروه توپخانه‌ی یونس (ع) بودند؛ به منطقه‌ی فاو انتقال پیدا کردند و در پایگاه‌های موشکی مستقر شدند.

اقدامات مهم واحد اطلاعات شناسایی گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس (ع) در عملیات والفجر ۸

۱- دیده‌بانی مستمر از فعالیت‌های گوناگون دشمن

۲- تهیه‌ی شناسنامه

۳- تهیه‌ی نقشه و کالک منطقه

۴- کنترل فعالیت‌های دریایی دشمن توسط رادارهای دریایی

به طور کلی پس از اقدامات مذکور در سه زمینه، اطلاعات به دست آمد:

۱- خط مقدم دشمن

۲- مواضع و استحکامات موجود در منطقه

۳- مشخص نمودن معابر وصولی عملیات

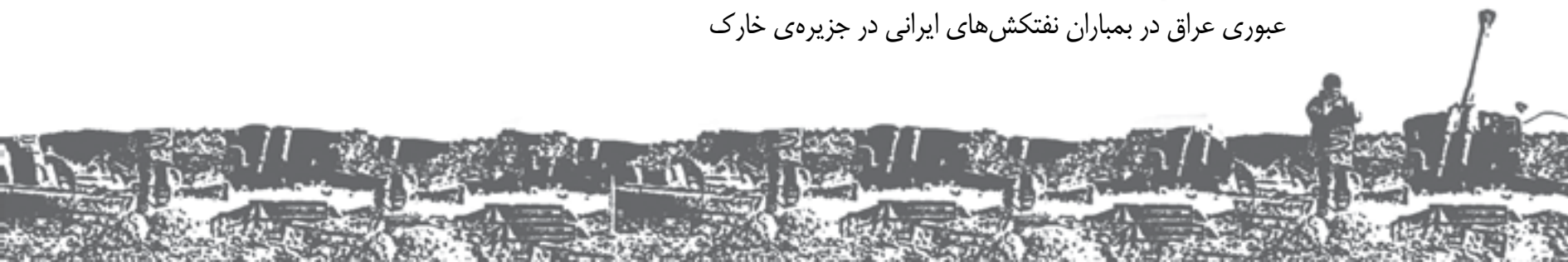

بخشی از اقدامات اولیه گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس(ع) در شروع عملیات

- ۱- شرکت کلیه گردان‌های توپخانه در اجرای آتش اولیه‌ی عملیات تا تصرف سرپل و تثبیت اولیه توسط یگان‌های مانوری
- ۲- انتقال یک آتشبار توپ خودکششی ۱۲۲ م م به فاو توسط هاورکرافت نیروی دریایی ارتش
- ۳- انتقال بخشی از استعداد یگان از جمله مرکز تطبیق آتش همزمان با ورود قرارگاه تاکتیکی نوح (ع) به منطقه فاو
- ۴- پیگیری انتقال غذا، مهمات و نیازهای اولیه توسط شناورهای یگان دریایی توپخانه‌ی ۴۲ یونس(ع)
- ۵- انتقال آتشبارهای توپخانه و مهمات آن‌ها به مرور زمان به داخل فاو توسط شناورهای سنگین طارق
- ۶- اجرای مأموریت پشتیبانی آتش فعال در مدت ۷۵ روز پاتک‌های سنگین عراق
- ۷- سازماندهی توپ‌های ۱۳۰ م م که توسط لشکر ۴۱ ثارالله در فاو به غنیمت گرفته شده بود
- ۸- طرح‌ریزی و اجرای آتش بر روی خور عبدالله و انهدام شناورهای عبوری که از بندر ام‌القصر به سمت شمال خلیج فارس جهت پشتیبانی از اسکله‌های البکر و الامیه تردد داشتند و موفقیت در قطع ارتباط با دریای عراق و انهدام تعداد قابل توجهی از شناورهای عبوری
- ۹- پیگیری و استقرار یک قبضه توپ اتوماتیک ناوچه لوکان پتان (پیکان) توسط نیروی دریایی ارتش در حاشیه‌ی خور عبدالله
- ۱۰- پیگیری و استقرار یک دستگاه رادار در حاشیه‌ی خور عبدالله توسط قرارگاه نوح (ع) جهت کنترل تردد شناورهای عراقی در مسیر بندر ام‌القصر به شمال خلیج فارس و همکاری در اجرای آتش موفقیت‌آمیز شبانه در هدایت آتش توپخانه‌های موجود در فاو جهت انهدام شناورهای دریایی‌ای که شبانه در منطقه تردد می‌کردند.
- ۱۱- راه اندازی و استقرار تیم‌های دیده‌بانی در خط و دکل‌های موجود در منطقه
- ۱۲- پشتیبانی شبانه‌روزی آتش از یگان‌های مانوری منطقه‌ی کارخانه‌ی نمک به سمت خور عبدالله
- ۱۳- دریافت مأموریت اجرای آتش بر روی اسکله‌های البکر و الامیه در شمال خلیج فارس به دلیل هدایت هواپیماهای عبوری عراق در بمباران نفتکش‌های ایرانی در جزیره‌ی خارک

| ۳۲ |

۱۴- احداث جاده خاکی در منتهی الیه رأس البیشه در شمال خلیج فارس جهت استقرار توپخانه به دلیل محدودیت برد توپخانه در منطقه‌ی باتلاقی جهت اجرای آتش بر روی اسکله‌ها

۱۵- استقرار یک آتشبار توپخانه در شمال خلیج فارس جهت اجرای آتش بر روی اسکله‌های البکر و الامیه و مختل کردن سیستم‌های راداری مستقر بر روی اسکله‌های مذکور

۱۶- اعزام تیم دیده‌بانی سیار توسط شناور جهت هدایت و دیده‌بانی عملیات آتشباری اسکله‌های البکر و الامیه
۱۷- نصب راکت انداز ۱۲۲ میلی‌متری ۱۲ لول بر روی شناور والفجر و اجرای شلیک بر روی اسکله‌های البکر و الامیه به طور متناوب و جاری

۱۸- استقرار دو قبضه توپ ۱۴۵ اتریشی ۱۵۵ میلی‌متری با برد ۴۲ کیلومتر جهت شلیک بر روی اسکله‌های البکر و الامیه
۱۹- استقرار کامل کل استعداد توپخانه‌ی یونس (ع) در شبه جزیره فاو به مدت ۲ سال به صورت شبانه روزی و پاسخگویی به پاتک‌های دشمن تا زمان تخلیه فاو

۲۰- استقرار توپ ۱۴۵ اتریشی با برد ۴۲ کیلومتر در ۵۰۰ متری خط مقدم و در زیر رینگ‌های بتنی و اجرای آتش بر روی بندر ام‌القصر به دستور برادر شمخانی فرمانده وقت نیروی زمینی سپاه و استقرار یک قبضه توپ ۱۳۰ میلی‌متری به صورت همزمان با شلیک توپ ۱۵۵ میلی‌متری جهت عدم لو رفتن مکان استقرار توپ شلیک کننده اصلی

۲۱- دریافت مأموریت اجرای آتش بر روی اسکله‌های البکر و الامیه در شمال خلیج فارس به دلیل هدایت هواپیماهای عبوری عراق در بمباران نفتکش‌ها و جزیره خارک و ایجاد مزاحمت در تردد هواپیماهای خودی از این کریدور
۲۲- احداث جاده خاکی در منتهی‌الیه رأس البیشه در شمال خلیج فارس برای استقرار توپخانه به دلیل محدودیت برد توپخانه در منطقه باتلاقی جهت اجرای آتش بر روی اسکله‌های البکر و الامیه

۲۳- استقرار یک آتشبار توپخانه در شمال خلیج فارس جهت اجرای آتش بر روی اسکله‌های البکر و الامیه و مختل کردن سیستم‌های راداری مستقر بر روی اسکله‌ها

برادر غلامعلی سپهری فرماندهی سابق گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس (ع) در این زمینه می‌گوید:

«باتوجه به این که منطقه‌ی مورد نظر عملیات والفجر ۸ در خط حد قرارگاه نوح (ع) قرار داشت و این یگان نیز تحت امر قرارگاه نوح (ع) بود به همین دلیل این جانب سه ماه قبل از شروع عملیات در قرارگاه نوح (ع) توسط برادر حسین علایی در یک جلسه، توجیه عملیاتی شدم. در این جلسه برادران: حسین علایی فرمانده قرارگاه نوح (ع)، قاسم سلیمانی فرمانده لشکر ۴۱ ثارالله، محمد نبی رودکی فرماندهی لشکر ۱۹ فجر و برادران مقدسی به عنوان مسوول حفاظت اطلاعات قرارگاه نوح (ع) و الیاس حضرتی به عنوان راوی نگار و ضبط

کننده مشروح جلسات حضور داشتند و جمع حاضر از وقوع عملیات قریب‌الوقوع والفجر ۸ در منطقه‌ی اروندرود و فاو مطلع گشتند. پس از پایان صحبت‌های برادر علایی، برادر قاسم سلیمانی به‌عنوان اولین نفر مطالبی را بیان کردند. پس از پایان جلسه بنا به دستور برادر علایی مقرر گردید گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس (ع) در سکوت کامل و به صورت خیلی محرمانه کار شناسایی خود را جهت استقرار آتشبارهای خود در منطقه انجام دهد و حتی برای عدم شناسایی در شروع شناسایی‌های محرمانه‌ی منطقه، تمامی فعالیت‌ها به صورت خیلی طبیعی انجام می‌گرفت.

اولین موضوعی که فکر ما را به خود مشغول کرد؛ شناسایی دقیق جنس زمین و لو رفتن منطقه از طریق احداث سنگر و مواضع توپخانه بود. شایان ذکر است مهمترین اقدام گروه توپخانه‌ی یونس (ع) به عنوان میزبان یگان‌های توپخانه‌ی ارتش و سپاه استقرار ۱۵ گردان توپخانه در منطقه‌ای بدون پوشش گیاهی و کویری و در حد فاصل رودخانه‌ی اروند و بهمن شیر بود که کار استقرار مواضع توپخانه را با مشکل روبه‌رو می‌ساخت و با توجه به اصل غافلگیری که از اساسی‌ترین اصول این عملیات محسوب می‌شد و با توجه به استقرار توپ‌های برد بلند و عمل کلی و بر اساس مطالعات و بررسی‌های مکرر ساخت چندین جاده پوششی و چند منظوره به وجود آمد و به همین منظور برای پیش‌بینی بارندگی و عدم احداث مواضع توپخانه و لو رفتن عملیات طرح ایجاد چندین جاده آنتنی به موازات رودخانه اروند و به سمت رأس البیشه و به صورت چند منظوره

طراحی گردید. در واقع این جاده‌ها علاوه بر تسهیل در امور تردد و مقابله با بارندگی و به دلیل عرض و پهنای مناسب آمادگی استقرار توپخانه با بردهای متوسط و بلند را قابلیت داشت به نحوی که تا ۴۸ ساعت قبل از شروع عملیات به جز فرماندهان توپخانه، افراد دیگر حتی سازندگان جاده اطلاعی از استقرار گردان‌های توپخانه بر روی این جاده‌ها نداشتند و این جاده‌ها قابلیت استقرار توپ و ایجاد سنگر مهمات و تردد خودرو را در خود داشت. به دلیل اهمیت این طرح برادر حسن شفیع‌زاده فرمانده توپخانه‌ی سپاه شخصاً از منطقه بازدید میدانی به عمل آوردند و با توجه به جامع بودن طرح مذکور، جهت تصویب این طرح با ایشان و مشورت حضوری و ارائه طرح به قائم‌مقام کل سپاه برادر رحیم صفوی طرح به تصویب رسید و بر اساس این طرح مقرر گردید حدود ۳۰ گردان توپخانه در منطقه‌ی عملیاتی والفجر ۸ مستقر شود. پس از احداث جاده‌ها برای هر آتشبار یک دستگاه لودر نیز برای هر سنگر آماده شد و دلیل ما برای برخورداری آتشبارها از لودر این بود که با توجه به لو رفتن آتشبارها پس از شلیک در شب عملیات از طریق شناسایی برق دهانه‌ی توپ یک خاکریز جهت عدم آسیب پذیری قبضه‌های توپ و یک خاکریز نیز در روبه‌روی موضع تیر و محل استقرار مهمات‌های کنار قبضه ایجاد شود به‌طوری‌که ماشین‌های عمومی توپخانه و خودروهای حمل مهمات نیز از آخر این جاده‌ها عبور نمایند. به دنبال احداث این جاده در منطقه عملیاتی والفجر ۸، توپخانه‌ی ۶۳ خاتم‌الانبیاء(ص) نیز مانند توپخانه‌ی ۴۲ یونس(ع) در پشت رودخانه‌ی بهمن‌شیر یک جاده‌ای به صورت T انگلیسی طراحی کرده بود که در کنار هر T سه توپ در سمت راست و سه توپ در سمت چپ جاده به همراه چند سنگر انفرادی مستقر می‌شد. توپخانه‌ی ۴۲ یونس(ع) قبل از شروع عملیات در منطقه‌ی مورد نظر به استعداد یک گردان مختلط از آتشبارهای ۱۳۰ میلی‌متری، ۱۰۰ میلی‌متری و ۱۲۲ میلی‌متری کاتیوشا با هدف جلوگیری و اختلال در پرتاب موشک‌های مستقر در سایت موشکی عراق فعالیت‌هایی را انجام داد. در واقع سکوها‌ی موشکی دشمن در آن ایام، کشتی‌های عازم بندر ماهشهر را در خورموسی مورد هدف قرار می‌دادند و با این طراحی عملاً دشمن، توان خود را نسبت به هدف گرفتن کشتی‌های ایرانی از دست داده بود و باعث شد که دشمن نتواند به راحتی مأموریت‌های خود را انجام دهد.

در عملیات والفجر ۸، فرماندهی توپخانه‌ی ۴۲ یونس(ع) علاوه بر مسئولیت و فرماندهی این گروه به‌عنوان مشاور توپخانه و مسئول توپخانه‌ی قرارگاه نوح (ع) با تحویل گرفتن دو گردان توپخانه‌ی ارتش جمهوری اسلامی ایران مأمور به قرارگاه نوح (ع)، جهت طرح‌ریزی و هدایت توپخانه‌ی قرارگاه نوح (ع)، اقداماتی را با مشارکت لشکر ۱۹ فجر، لشکر ۴۱ ثارالله و لشکر ۳۳ المهدی(عج) انجام داد و طبق دستور فرماندهی کل سپاه، یگان‌های آتش در چند مرحله وارد منطقه شدند و قبل از شروع عملیات اصلی یک سوم استعداد موجود را در منطقه به صورت آماده به جنگ مهیا نمودند به طوری که دشمن بعد از عملیات نیز حتی باور نکند که تک اصلی از منطقه مذکور صورت گرفته و جمهوری اسلامی ایران بتواند سه الی چهار روز زمان را از دشمن بگیرد.

برادر مهرداد رحیمی فرمانده آتشبار ۱۳۰ در این زمینه می‌گوید:

در روز دوم عملیات بنا به دستور برادر اسفندیار نیکومنش مسوول وقت واحد اطلاعات شناسایی توپخانه‌ی ۴۲ یونس (ع) و حضور ایشان در آتشبار ۱۳۰ م م و با یک قایق و در تاریکی شب به آن سوی اروند آمدم و شب را در محل سایت موشکی شماره‌ی ۲ استراحت نمودیم. صبح‌هنگام به همراه برادر دانشمندی استاد جنگ‌افزارشناسی دانشکده توپخانه به محل استقرار ۹ قبضه توپ ۱۳۰ م م غنیمت گرفته شده توسط رزمندگان لشکر ۴۱ ثارالله آمدم. پس از بررسی اولیه‌ی توپ‌ها متوجه شدیم دشمن تعداد زیادی از توپ‌ها را از کار انداخته و غیر

عملیاتی کرده است و گلوله‌های ۱۳۰ را به صورت برعکس در جان قبضه قرار داده است. با توجه به وضعیت شیمیایی منطقه مقداری پیش نخل را جهت آسیب‌پذیری کمتر آتش زدیم و نهایتاً پس از بررسی و تعمیر نهایی ۴ قبضه از توپ‌ها فعال شد و سریعاً آن‌ها را به طرف سایت موشکی شماره‌ی ۲ منتقل کردیم و پس از کشف چندین زاغه‌ی مهمات دشمن که تعداد زیادی گلوله ۱۳۰ توپ در آن قرار داشت علیه نیروهای دشمن در محدوده‌ی کارخانه‌ی نمک اجرای آتش نمودیم.

با شروع عملیات و موفقیت‌های به عمل آمده، توپخانه‌ی یونس (ع) نیز به دنبال تمهیداتی جهت انتقال توپ‌های خود به جزیره‌ی فاو جهت پشتیبانی آتش یگان‌های مجاور در خور عبدالله و جاده ام‌القصر بود. لذا اولین آتشبار ۱۲۲ میلی‌متری بنا به دستور فرمانده قرارگاه کربلا توسط هاور کرافت ارتش جمهوری اسلامی ایران به فاو منتقل شد و در سایت موشکی استقرار پیدا کرد. در روز دوم عملیات به علت بمباران متعدد دشمن بر روی این آتش بار سردار شهید مجید ابوطالبی فرمانده آتشبار به شهادت رسید.

برادر غلامعلی سپهری فرماندهی وقت گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس (ع) در این زمینه می‌گوید:

از وظایف مهم توپخانه‌ی ۴۲ یونس (ع) در فاو اجرای آتش علیه قایق‌های عراقی که در مسیر خور عبدالله به طرف اسکله البکر و الامیه در حال تردد بود و هدف اصلی گروه توپخانه‌ی یونس (ع) پس از حضور در فاو، قطع حضور نیروی دریایی عراق در منطقه‌ی خلیج فارس بود. گرچه مأموریت اصلی توپخانه‌ی یونس (ع) در عملیات والفجر ۸ پشتیبانی از یگان‌های عمل‌کننده در محور کارخانه‌ی نمک و جاده‌ی ام‌القصر بود ولی بخشی از استعداد گروه نیز برای اجرای آتش بر روی اسکله‌های نفتی البکر و الامیه در شمال خلیج فارس مهیا شد که از انتهای رأس البیشه انجام می‌شد ولی استقرار توپخانه و طرح ریزی آتش در فاو به نحوی انجام شده بود که می‌توانست تردد شناورهای عراقی را در خور عبدالله، پوشش آتش دهد. این اقدامات کاملاً تخصصی با برنامه‌ریزی و زحمات بسیار رزمندگان توپخانه‌ی ۴۲ یونس (ع) طراحی شده بود. با انتقال گردانهای توپخانه‌ی یونس (ع) و گردان‌های ارتش جمهوری اسلامی ایران به فاو و استقرار واحدهای دیده‌بانی و نصب دکل دیده‌بانی و با فعال کردن واحد تطبیق آتش، گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس (ع) موفق شد آتش پشتیبانی مناسب و موثری در دو ماه اول عملیات که با پاتک‌های سنگینی از سوی رژیم بعثی روبه‌رو بود را جواب دهد. توپخانه‌ی ۴۲ یونس (ع) با تمام استعداد و توان خود از ابتدای پیروزی و تثبیت منطقه‌ی فاو نزدیک به دو سال با اجرای آتش پشتیبانی از یگان‌های مانوری مستقر در منطقه‌ی کارخانه نمک و جاده‌ی ام‌القصر و اجرای آتش موثر بر روی خور عبدالله

و انهدام تعداد زیادی شناور و استقرار در منطقه رأس البیشه به اجرای آتش بر روی اسکله‌های البکر و الامیه و اجرای آتش به صورت ویژه بر روی بندر ام‌القصر و گرفتن تلفات سنگین از دشمن بعثی پرداخت و کارهای ارزشمندی از خود برجای گذاشت که نمونه‌ی بارز آن اجرایی شدن دستور برادر علی شمخانی فرماندهی وقت نیروی زمینی سپاه مبنی بر گلوله باران بندر ام‌القصر که در فاصله ۴۰ کیلومتری خط مقدم قرار داشت؛ بود. برای عملی شدن این دستور ابتدا باید قبضه‌های توپ ۱۵۵ میلی‌متری را که

برد حداکثری آن ۴۲ کیلومتر بود در ۵۰۰ متری خط اول مستقر می شد و این کار با موفقیت به اجرا درآمد. در واقع بندر ام‌القصر در تدارک و پشتیبانی نیروهای دشمن قرار داشت و ناامن کردن آن مکان توسط بمب افکن‌های جمهوری اسلامی ایران هزینه‌ی بالایی داشت و احتمال از دست دادن هواپیماها زیاد بود. از طرفی توپخانه بر خلاف هواپیما توانایی اجرای شلیک در هر شرایط زمانی و آب‌وهوایی را داشت. بنابراین تصمیم گرفته شد که این کار با آتشبارهای توپخانه‌ی ۴۲ یونس(ع) انجام پذیرد. برای این اقدام در ابتدا یک قبضه توپ ۱۵۵ میلی‌متری در فاصله‌ی ۵۰۰ متری در پشت خط لشکر امام حسین (ع) مستقر شد. با طراحی مهندسی قرارگاه نوح (ع) جهت کاهش آسیب‌پذیری توپ، آن را با سنگر و رینگ‌های بتنی ایمن کردیم. پس از شروع محاسبات و مجوزهای لازم، شلیک‌های اولیه آغاز شد و پس از رصد کردن اولین شلیک دودی عظیم از بندر ام‌القصر به چشم آمد و موفقیت اولیه‌ی ما با مشاهده این دود تأیید شد. برای عدم لو رفتن موقعیت توپ‌های ۱۵۵ میلی‌متری همزمان با شلیک آن قبضه‌ها از نقطه‌ی دیگری نیز با توپ ۱۳۰ میلی‌متری شلیک کردیم و تا آخرین روزهای انجام مأموریت این توپ و خدمه‌ی آن بدون هیچ‌گونه آسیبی به کار خود ادامه دادند و مورد شناسایی و کشف توسط دشمن بعثی قرار نگرفتند.

اطلاعات تاریخ انتشار: ۱۳۶۱/۰۲/۲۷ ۰۰۷۲۲۲

پا آتش دقیق نیروی دریایی سپاه پاسداران انقلاب اسلامی

یک ناوچه عراقی در آبهای «خور عبدالله» منهدم شد

متنواب ادامه داشت و با اجرای آتش از جابهجایی یک ستون موتور دشمن در منطقه معلوله جلوگیری شد.

سخت‌نوران بر توان اسلام ضمن بداند از موانع متعددی در منطقه عملیاتی موانع و تکتیک تثبیت آن، با اجرای آتش از غلظت‌های مهندسی و جابهجایی نیروهای دشمن جلوگیری و تعدادی از افراد عراقی را کشته و مجروح ساختند.

در سایر جبهه‌های جنوب تبار آتش بخور متنواب ادامه داشت که شدت آتش در مناطق شرقی و جزایر مجنون بیشتر بود.

روز گذشته شهر آبدان زیر آتش سلاحهای سنگین دشمن قرار داشت.

سند مشترک ارتش جمهوری اسلامی ایران،

انحرافات یک فرشته عراقی

سرحد، سند « احمد علی ناصر» فرمانده تپ ۲۲ لشکر ۸ پاد ارتش عراق که بهشت نیرو های اسلام آبر شده است - طی مصاحبه‌ای اعلام کرد: نیرو های مدافع ملی آتش برهمه نیرو های اسلام روی موانع آنها، شامل کشتن صحنی شدند.

پوشه شریه با کشته‌های وی که در جریان عملیات و انفجاری زخمی شده و توسط نیرو های اسلام به بیمارستان انتقال یافته است - گفت: در صحنه موانع و فرارگاه فرماندهی لشکر ۸ مکاتیزه - گفت: به طبقه فرماندهان پاد کشته شدن سرحد علی‌حاجی فرمانده لشکر و همچنین کشته و مجروح شدن تعدادی دیگر از افسران فرارگاه فرماندهی لشکر وی گریه.

سرحد، احمد علی ناصر، ضمن اشاره به انتصاب سرحد، غلامحسین صابری فرمانده لشکر ۱۶ به عنوان فرمانده جبهه لشکر ۸ مکاتیزه - گفت: به طبقه فرماندهان ارتش عراق تا برده فردی کشته و برهمه است و خواره نوشید با لشکر سینه امداد در این لشکر - از پانجاه نفره لشکر خبر جبهه استنداده کند.

سرحد، احمد علی ناصر - که اظهارات را تفسیر عرب زبان شده است - کرد: گفته ا از آغاز صحنه موانع و انفجاری تا زمان مبارزه و ی ۲۵ تپ مکاتیزه صحنی پاد ارتش عراق به میزان ۶۰ برده تا به و پیش از ۲۷ هزار کتانی کشته و مجروح شده.

★ سرحد سیاسی - پا آتش دقیق نیروی دریایی سپاه پاسداران انقلاب اسلامی، بخور و ناوچه عراقی در آبهای خور عبدالله منهدم کرد و گرفت و ترقی شد.

سخت‌نوران بر توان اسلام در منطقه عملیاتی موانع و تکتیک تثبیت آن، با اجرای آتش از غلظت‌های مهندسی و جابهجایی نیروهای دشمن جلوگیری و تعدادی از افراد عراقی را کشته و مجروح ساختند.

در سایر جبهه‌های جنوب تبار آتش بخور متنواب ادامه داشت که شدت آتش در مناطق شرقی و جزایر مجنون بیشتر بود.

روز گذشته شهر آبدان زیر آتش سلاحهای سنگین دشمن قرار داشت.

سند مشترک ارتش جمهوری اسلامی ایران،

انحرافات یک فرشته عراقی

سرحد، سند « احمد علی ناصر» فرمانده تپ ۲۲ لشکر ۸ پاد ارتش عراق که بهشت نیرو های اسلام آبر شده است - طی مصاحبه‌ای اعلام کرد: نیرو های مدافع ملی آتش برهمه نیرو های اسلام روی موانع آنها، شامل کشتن صحنی شدند.

پوشه شریه با کشته‌های وی که در جریان عملیات و انفجاری زخمی شده و توسط نیرو های اسلام به بیمارستان انتقال یافته است - گفت: در صحنه موانع و فرارگاه فرماندهی لشکر ۸ مکاتیزه - گفت: به طبقه فرماندهان پاد کشته شدن سرحد علی‌حاجی فرمانده لشکر و همچنین کشته و مجروح شدن تعدادی دیگر از افسران فرارگاه فرماندهی لشکر وی گریه.

سرحد، احمد علی ناصر، ضمن اشاره به انتصاب سرحد، غلامحسین صابری فرمانده لشکر ۱۶ به عنوان فرمانده جبهه لشکر ۸ مکاتیزه - گفت: به طبقه فرماندهان ارتش عراق تا برده فردی کشته و برهمه است و خواره نوشید با لشکر سینه امداد در این لشکر - از پانجاه نفره لشکر خبر جبهه استنداده کند.

سرحد، احمد علی ناصر - که اظهارات را تفسیر عرب زبان شده است - کرد: گفته ا از آغاز صحنه موانع و انفجاری تا زمان مبارزه و ی ۲۵ تپ مکاتیزه صحنی پاد ارتش عراق به میزان ۶۰ برده تا به و پیش از ۲۷ هزار کتانی کشته و مجروح شده.

سرحد، احمد علی ناصر - که اظهارات را تفسیر عرب زبان شده است - کرد: گفته ا از آغاز صحنه موانع و انفجاری تا زمان مبارزه و ی ۲۵ تپ مکاتیزه صحنی پاد ارتش عراق به میزان ۶۰ برده تا به و پیش از ۲۷ هزار کتانی کشته و مجروح شده.

ویژگی‌های مهم کاربرد توپخانه در عملیات والفجر ۸

۱- طرح‌ریزی و اجرای آتش برای اولین بار در دریا جهت اهداف شناور و سیار

۲- اجرای آتش و کنترل آن از طریق رادار

۳- استقرار قبضه‌ی توپ ۱۵۵ میلی‌متری اتریشی در یک کیلومتری خط اول جهت شلیک به بندر ام‌القصر به دلیل فاصله ۴۲ کیلومتری

۴- استقرار توپخانه در مناطقی با زمین‌های باتلاقی

۵- انتقال مهمات از طریق شناور به بندر فاو

۶- دیده‌بانی سیار با شناور

۷- هماهنگی با توپخانه‌ی قرارگاه همجوار با توجه به بعد مسافت

۸- استقرار آتشبار ویژه مستقر در شیلترهای سایت ۳ عراق در بندر فاو

| ۳۹ |

کیمسان

۱۳۶۸/۱۲/۲۷

۰۰۵۹۱۵

تنها پایگاه و اسکله عراق در ام‌قصر زیر آتش ایران درهم کوبیده شد

قرارگاه خاتم‌الانبیاء - خبرگزاری جمهوری اسلامی: تنها پایگاه و اسکله نیروی دریائی رژیم عراق در ام‌قصر زیر آتش سنگین دلاوران سپاه اسلام متحمل ضایعات سنگین و چیران‌ناپذیری شد.

به گزارش خبرگزاری جمهوری اسلامی، فرمانان نیروی زمینی و دریائی سپاه پاسداران انقلاب اسلامی روز گذشته با انجام یک فروند ناوچه نیروهای محاصره‌شده دشمن در خور عبدالله، آتش سنگین خود را متوجه پایگاه و اسکله نیروی دریائی رژیم عراق ساختند. در جریان آتشباری سنگین سپاهیان اسلام ضایعات سنگین و غیرقابل‌چیرانی به‌این پایگاه و اسکله نیروی دریائی رژیم عراق و نیز ناوچه‌های مستقر در آن وارد شد.

براساس این گزارش، جمعی از مزدوران بعثی مستقر در این پایگاه و نیز نیروهای مستقر در ناوچه‌های دشمن حاکم و مجروح شدند. سپاهیان اسلام هم‌اکنون با قدرت تمام هرگونه تحرک دشمن در خور عبدالله را تحت کنترل خود دارند و نیروهای دشمن عاجز از هرگونه جابجائی و تحرک هستند.

رزمندگان گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس (ع) در عملیات پیروزمندان‌هی والفجر ۸

| ۴۰ |

رزمندگان گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس (ع) در عملیات پیروزمندانه‌ی والفجر ۸

عملیات کربلای ۳

این عملیات با هدف انهدام سکوهای نفتی بر روی اسکله‌های «البکر و الامیه» عراق و کاهش توان اقتصادی و نظامی دشمن در منطقه‌ی جنوب شرقی «رأس البیشه» در شمال غربی خلیج فارس در سال ۱۳۶۵ به اجرا درآمد.

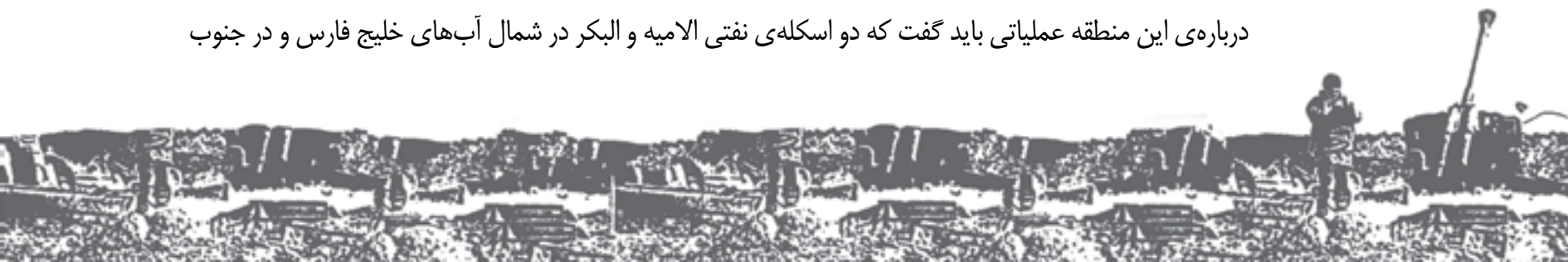
ایده‌ی انجام عملیات نظامی در دریا پس از موفق نشدن در عملیات «والفجر مقدماتی» با سفر دریایی فرماندهان یگان‌های زمینی سپاه پاسداران و بررسی وضعیت تعرض به منافع عراق در شمال خلیج فارس طرح شد. این امر موجب شد که فرماندهان لشکرها و تیپ‌ها به آموزش یگان‌های خود برای عملیات در آب بپردازند.

بر همین اساس، به موازات آماده‌سازی یگان‌ها برای عملیات در «هور»، اندیشه عملیات در دریا علیه منافع عراق بارور شد و در نتیجه مأموریت حمله به اسکله‌های نفتی «الامیه» و «البکر» به نیروی دریایی سپاه پاسداران «قرارگاه نوح (ع)» واگذار شد.

به منظور انجام عملیات ایذایی و محدود، طراحی جهت حمله به اسکله الامیه عراق در خلیج فارس تصویب و اجرای این مأموریت به نیروی دریایی سپاه واگذار شد. یکی از یگان‌های با تجربه‌ی نیروی زمینی سپاه از «لشکر ۱۴ امام حسین (ع)»، برای انجام این عملیات، به قرارگاه نوح (ع)، مأمور شد و در ساعت یک و ۳۰ دقیقه بامداد روز سه‌شنبه ۱۳۶۵/۶/۱۱، با رمز مقدس «حسبنا الله و نعم الوکیل» آغاز شد.

انگیزه‌ی اصلی عملیات «کربلای ۳» تصرف و انهدام دو اسکله «الامیه» و «البکر» بود. در کنار هدف اصلی، اهداف دیگری نیز دنبال می‌شد که عبارت بودند از تکمیل عملیات «والفجر ۸» با ساقط کردن مهمترین پایگاه دریایی دشمن و کوتاه کردن دست آن از شمال خلیج فارس، ایجاد فضا و منطقه‌ی سالم دریایی برای کشتیرانی و اجرای یک عملیات دریایی و نشان دادن حضور مقتدرانه نیروی دریایی سپاه در خلیج فارس.

درباره‌ی این منطقه عملیاتی باید گفت که دو اسکله‌ی نفتی الامیه و البکر در شمال آب‌های خلیج فارس و در جنوب

شرقی «رأس البیشه» با فاصله‌ی ۱۲ کیلومتر از یکدیگر، در یک راستا نسبت به خط شمال واقع شده‌اند. سواحل جمهوری اسلامی، در شمال این اسکله‌ها و بندر «فاو»، «خور عبدالله» و «بویان» نیز در غرب آن قرار دارند و محل تعبیه این سکوها، نقطه‌ی تلاقی آب‌های اروندرود و خور عبدالله با خلیج فارس است. عمق آب در اطراف این اسکله‌ها در حال مد، ۳۴ متر و در حالت جزر، بین ۳۰ تا ۳۱ متر است.

فاصله‌ی این دو سکو تا مواضع خودی (در نهر قاسمیه)، به ترتیب، ۲۵ و ۳۵ کیلومتر است و طی مسافت میان این اسکله‌ها تا ام‌القصر، سه ساعت به طول می‌انجامد.

سکوه‌های البکر و الامیه، قبل از شروع جنگ، از عمده‌ترین محل‌های صدور نفت عراق بودند که کشتی‌های بزرگ با تناژ بیش از ۳۰۰ هزار تن، با پهلوی گرفتن در کنار این سکوها، بارگیری می‌کردند و به دلیل موقعیت جغرافیایی خاص این دو اسکله و عمیق بودن آب در این منطقه یک سوم نفت عراق از این منطقه صادر می‌شد.

علاوه بر این، با قرار گرفتن این دو اسکله بر سر راه «ام‌القصر» و بندر بصره، کشتی‌های بازرگانی عراق، در کنار آن‌ها لنگر می‌انداختند و پس از فرا رسیدن زمان تخلیه و یا بارگیری، راهی بنادر یاد شده می‌شدند.

با شروع جنگ و تلاش عراق برای افزایش صدور نفت، فعالیت این سکوها زیاد و در نتیجه، به یکی از اهداف مورد حمله ایران تبدیل شد.

استعداد توپخانه‌ی ۴۲ یونس (ع) در عملیات کربلای ۳

- ۱- در اختیار داشتن یک قبضه موشک‌انداز فجر ۳ با کالیبر ۲۴۰ میلی متر با برد ۴۲ کیلومتر
 - ۲- در اختیار داشتن دو قبضه توپ ۱۵۵ میلی‌متری ۸۴۵ با برد ۴۲ کیلومتر
 - ۳- در اختیار داشتن یک آتشبار توپ ۱۳۰ میلی‌متری با برد ۲۷ کیلومتر
 - ۴- استقرار یک دسته راکت انداز کاتیوشا ۱۲۲ میلی‌متری مستقر در انتهای فاو و اجرای آتش بر روی دهانه‌ی ورودی خورعبدالله جهت جلوگیری از تردد شناورهای دشمن از بندر ام‌القصر برای پشتیبانی
 - ۵- استقرار یک قبضه راکت انداز کاتیوشا ۱۲۲ میلی‌متری ۱۲ لول بر روی شناور والفجر
- پیش از شروع عملیات کربلای ۳ و با توجه به وضعیت موجود منطقه، هفته‌ای سه نوبت دیده‌بانی دریایی با هدف اجرای آتش بر روی اسکله‌های البکر و الامیه در سه منطقه‌ی زیر صورت می‌گرفت:
- ۱- چهارپایه خورعبدالله در شمال اسکله الامیه و در فاصله‌ی چهار کیلومتری اسکله
 - ۲- بویه هشت در فاصله ۵ کیلومتری اسکله که در واقع ورودی اروندرود محسوب می‌شد.
 - ۳- چهارپایه بهمن شیر که در واقع در پشت دشمن قرار داشت و با توجه به شلیک‌های خمپاره و عملیات‌های متحرک هوایی دشمن مدام در تیررس ایران قرار داشت و در کنار آن دیده‌بانی سیار از داخل قایق در اغلب موارد در این منطقه انجام می‌پذیرفت.

در آن ایام توپخانه‌ی ۴۲ یونس(ع) پیش از شروع عملیات کربلای ۳ و انهدام اسکله‌ی الامیه هر روز با اجرای دقیق آتش توپخانه، تلفات شدیدی را به نیروهای عراقی، تجهیزات نفتی و دکل‌های مخابراتی و راداری آن‌ها وارد می‌کرد. با توجه به این که ارتش عراق تمام راه‌های ارتباطی به دریا را از دست داده بود لذا نگهداری این دو اسکله و استقرار سامانه‌های راداری برای کشف اطلاعات از تحرکات شمال خلیج فارس برایش حائز اهمیت بود و به دلیل این که سامانه‌های راداری، حکم چشم مستقیم را برای ارتش عراق در هدایت هواپیماها و بالگردها و کسب خبر از نیروهای خودی ایفا می‌کرد؛ به این منطقه اهمیت بالایی داده بود.

نیروهای توپخانه‌ی ۴۲ یونس(ع) در روزهای قبل از شروع عملیات اصلی طی یک اقدام ابتکاری یک قبضه کاتیوشا را بر روی شناور والفجر نصب کردند و هر روز تا نزدیکی اسکله‌ی الامیه پیشروی می‌کردند و پس از شلیک به عقب برمی‌گشتند. آتشبارهای توپخانه‌ی یونس(ع) ضمن استقرار مجدد در رأس البیشه به کمک لشکر ۱۴ امام حسین(ع) شتافتند. در آن ایام توپخانه‌ی ۴۲

جمهوری اسلامی
۱۳۸۷/۷/۶
روزنامه‌ی **فرمانده**

اجرای آتش توپخانه ساحلی رزمندگان

اسلام بر روی ناوچه‌های دشمن در اسکله الامیه

فرمانده ۴۲ یونس(ع) در روزهای قبل از شروع عملیات اصلی طی یک اقدام ابتکاری یک قبضه کاتیوشا را بر روی شناور والفجر نصب کردند و هر روز تا نزدیکی اسکله‌ی الامیه پیشروی می‌کردند و پس از شلیک به عقب برمی‌گشتند. آتشبارهای توپخانه‌ی یونس(ع) ضمن استقرار مجدد در رأس البیشه به کمک لشکر ۱۴ امام حسین(ع) شتافتند. در آن ایام توپخانه‌ی ۴۲

۳ فروردین
ناوچه عراق
منهدم شد

• نیروی هوایی عراق، ناوچه‌های اسکله‌ی الامیه را با بمباران هوایی منهدم کرد. این عملیات در روزهای ۳ و ۴ فروردین انجام شد. در این عملیات، ناوچه‌های دشمن در اسکله‌ی الامیه منهدم شدند و آتش توپخانه‌ی ۴۲ یونس(ع) در رأس البیشه استقرار مجدد یافت. این عملیات با موفقیت انجام شد و دشمنان را مجبور کرد که از این منطقه عقب‌نشینی کنند.

در این عملیات، ناوچه‌های دشمن در اسکله‌ی الامیه منهدم شدند و آتش توپخانه‌ی ۴۲ یونس(ع) در رأس البیشه استقرار مجدد یافت. این عملیات با موفقیت انجام شد و دشمنان را مجبور کرد که از این منطقه عقب‌نشینی کنند.

یونس(ع) در هفته به مدت سه بار در دریا و در سه مکان چهارپایه خور عبدالله که در شرق اسکله الامیه و در فاصله چهار کیلومتری قرار داشت و حضور در بویه هشت در ورودی اروندرود که در پنج کیلومتری اسکله الامیه قرار داشت و همچنین چهارپایه بهمن شیر که در پشت سر دشمن قرار می‌گرفت؛ فعالیت آتشباری داشت و فعالیت در این مکان‌ها به دلیل شلیک خمپاره، توپ ضد هوایی ۵۷ میلی‌متری و پشتیبانی هوایی بسیار خطرناک بود. قبل از شروع عملیات اصلی کربلای ۳ دوربین‌های دیده‌بانی بر روی چهارپایه در بهمن شیر مستقر شده بود و در یکی از مأموریت‌های اجرای آتش، دوازده تیر موشک دقیقاً روی اسکله اصابت کرد و حدود ۴۰ درصد تلفات به دشمن وارد نمود و بخشی از رادارها و تأسیسات دشمن، منهدم و غیرعملیاتی شد و همچنین توان رزمی دشمن پایین آمد.

برادر هدایت هوشمند جانشین گردان هدفیاب گروه توپخانه‌ی یونس(ع) در این زمینه می‌گوید:

در روزهای آخر و چندروز مانده به شروع عملیات اصلی کربلای ۳ با تعدادی از دوستان جهت شناسایی منطقه‌ی عملیاتی کربلای ۳ مشغول ثبت تیر بودیم و برای این امر یک قبضه موشک‌انداز ۲۴۰ میلی‌متری یا همان موشک‌انداز فجر ۳ را از گروه توپخانه‌ی ۱۵ خرداد اصفهان به تیپ یونس (ع) آورده بودیم. ما برای دیده‌بانی و گرای آتش به این قبضه به همراه آقایان: اسفندیار نیکومنش، نوربخش مهدی‌دخت، هاشم بهنیا و اردشیر محمدی جهت شناسایی در قسمت چهارپایه بهمن‌شیر و در پشت دشمن قرار گرفتیم. یک قایق از رزمندگان واحد اطلاعات عملیات ناو تیپ امیرالمؤمنین (ع) نیز برای حفاظت از قایق ما مشغول گشت‌زنی در منطقه شد. سه نفر از رزمندگان نیز به صورت جداگانه و آماده‌باش برای درگیری‌های احتمالی با دشمن و فرار سریع، درون یکی از قایق‌های روشن، حضور پیدا کردند. ما در ابتدا برای فریب دشمن چندین گلوله‌ی ۱۳۰ میلی‌متری درخواست کردیم و پس از آن آتشبارهای ۲۴۰ میلی‌متری طبق مختصاتی که از شلیک گلوله‌های توپ ۱۳۰ میلی‌متری گرفته بودند؛ گلوله‌های خود را به طرف نقاط درخواستی روانه کردند. اولین گلوله‌ی ۲۴۰ میلی‌متری در حدود صد متر دورتر از هدف اصلی دشمن اصابت کرد و پس از آن رزمندگان توپخانه‌ی یونس(ع) با اصلاح سمت و مسیر، دومین موشک را دقیقاً به ساختمان اصلی اسکله هدف قرار دادند و این اصابت موشک به حدی بود که دود ناشی از اصابت گلوله، کل منطقه و دریا را فراگرفته بود. در این عملیات ۱۲ موشک ۲۴۰ میلی‌متری فجر ۳ در طول یک روز قبل از عملیات اصلی کربلای ۳ با کمترین اشتباه روانه‌ی اسکله‌ی الامیه شد.

در همان روز و در یک لحظه ۳ الی ۴ فروند بالگرد عراقی در ارتفاع پایین، از سمت جزیره‌ی بویان کویت، به ما نزدیک می‌شدند. من با دیدن این صحنه، به سرعت دوستان درون قایق را خبر کردم و بر اساس اطلاعاتی که از قبل و از طریق نیروهای اطلاعات داشتم؛ احتمال می‌دادم که هلی‌کوپترها، قصد اسارت ما را دارند. در ابتدا بیسیم خود را به قایق روبه‌رو

منتقل کردیم و بیسیم بر اثر ضربه‌ای شدید منهدم شد و به دنبال آن دوربین دیده‌بانی را داخل قایق انداختیم؛ با آمدن بالگردها در بالای سرمان، شهادتین خود را گفتیم و آماده شهادت بودیم. بر اثر موج شدید دریا و تلاطم قایق، نوار خشاب دوشکای نصب شده بر روی قایق هم به کف قایق پرت شد و آسیب دید. با شروع تیراندازی هلی کوپترها به طرف قایق، سکاندار قایق، سرعتش را با حرکات مارپیچی، با هدف در امان ماندن از شلیک‌ها، تندتر کرد و ناگهان یک موشک، از طرف بالگردها، به سمت قایق شلیک شد. سکاندار با مهارت بسیار زیاد در یک حرکت جا خالی، گلوله را منحرف کرد و موشک بر روی آب منفجر شد. ما در آن وضعیت و بدون بیسیم، با سرعت زیاد به سمت مقر برادر یحیی شادکام فرمانده گردان پدافند حرکت کردیم. در اولین اقدام، پدافندها به طرف بالگردها تیر اندازی کردند و آن‌ها از منطقه فرار کردند. به دنبال

این واقعه، یک بیسیم پی آر سی ۷۷ از قایق‌های گشتی گرفتیم و پس از صحبت با برادر سپهری فرمانده توپخانه‌ی ۴۲ یونس (ع) سلامتی خود را اعلام نمودیم.

بعد از این ماجرا و با آرام‌تر شدن منطقه بلافاصله آتشبارها را آماده و یک گروه دیدبان متحرک دریایی راه‌اندازی کردیم و به نزدیکی اسکله آمدیم و آتش‌های درخواستیمان را مجدد به سمت اسکله انجام دادیم.

عملیات قدس ۳

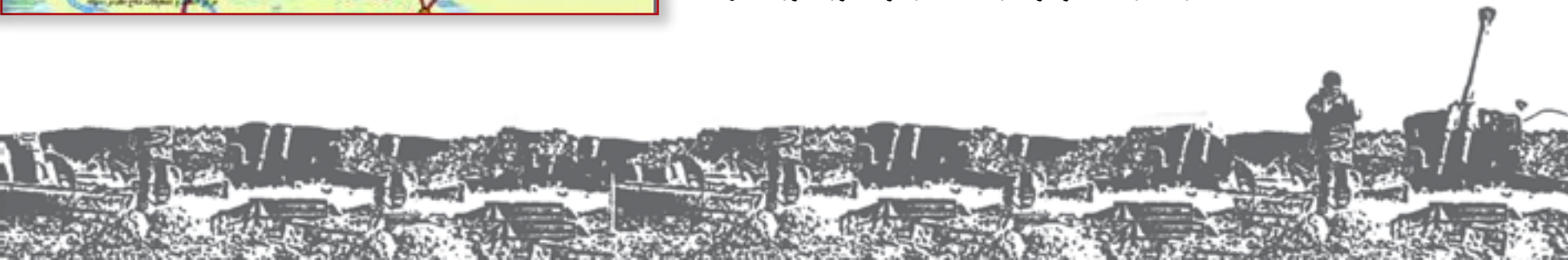
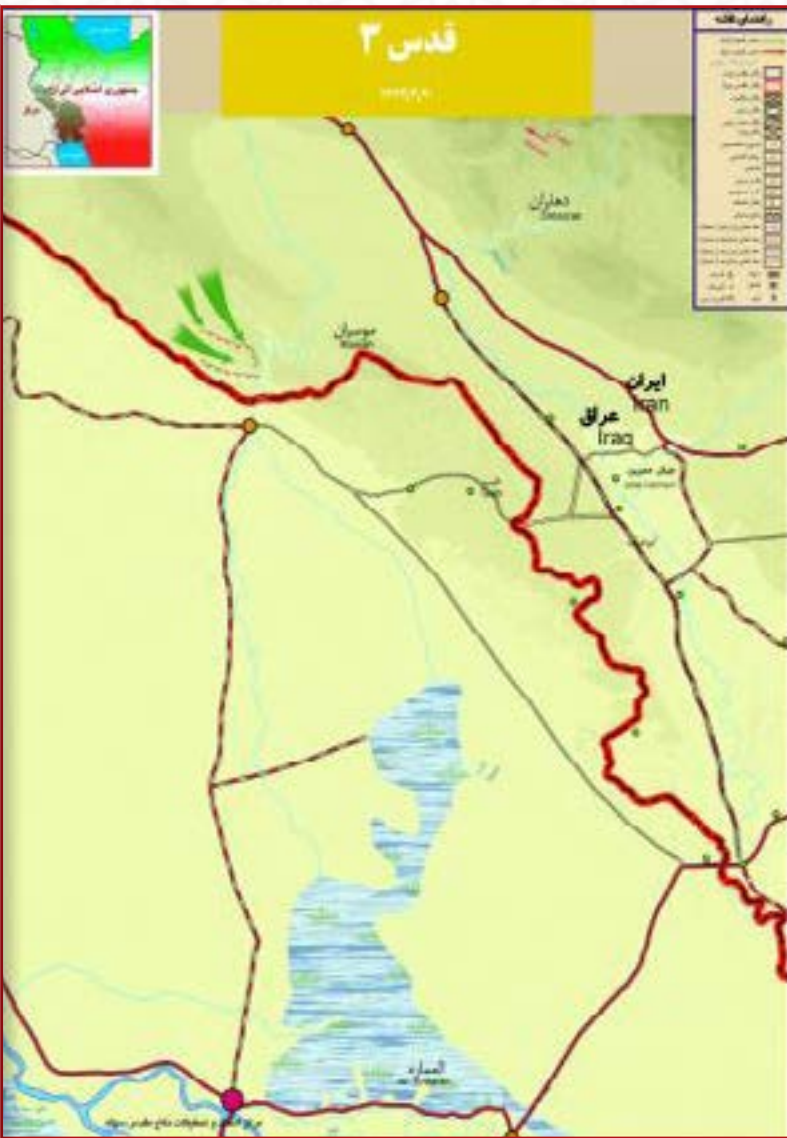
این عملیات در تاریخ ۱۹ تیر ماه سال ۱۳۶۴ در منطقه‌ی مرز سیاه که عراق آن را عین‌المنصور می‌نامید؛ محور

عمومی دهلران طیب در غرب رودخانه‌ی میمه آغاز شد. سیم کابل مخابراتی آنان نیز از قبل در یک تدبیر عملیاتی قطع شده بود. با دستور فرماندهی، نیروهای ایران عقب‌نشینی کردند و عراق در پاتک بعد از عملیات موفق نشد خسارات زیادی به ایران وارد نماید. عملیات قدس ۳ پاکسازی منطقه‌ای به وسعت ۲۰ الی ۳۰ کیلومتر مربع و همچنین انهدام گردان یکم تیپ ۸۰۵ پیاده‌ی ارتش عراق را به دنبال داشت همچنین گردان دوم این تیپ نیز ۶۰ درصد خسارت دید.

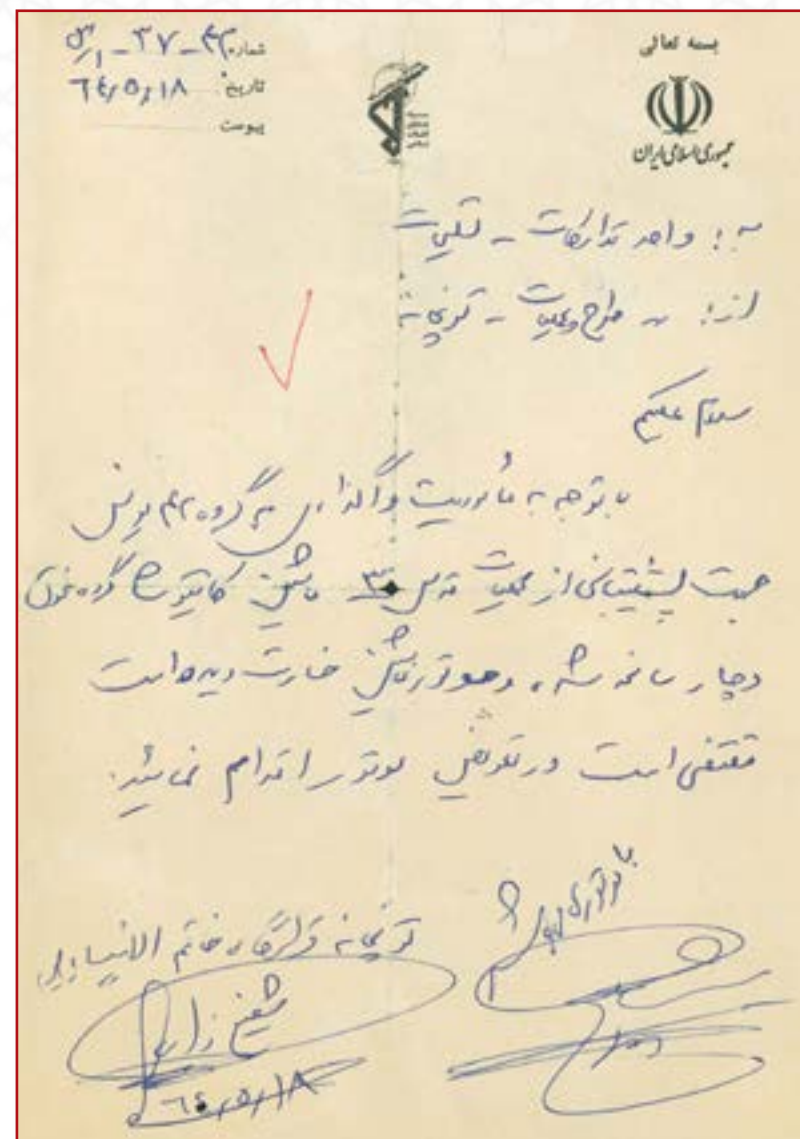

| ۴۸ |

این منطقه در محور عمومی دهلران طیب در غرب رودخانه‌ی «میمه» قرار دارد و دارای تعدادی تپه و بلندی است. بلندی ۲۰۸ به سبب اشراف آن بر غرب رودخانه‌ی میمه شهرت و اهمیت ویژه‌ای در هر دو سوی نبرد داشت. دشمن پس از شکست در عملیات بیت‌المقدس و عقب‌نشینی سراسری خود که به آزادی خرمشهر انجامید؛ بخشی از بلندی‌های مرزی جبهه‌ی میانی را در اشغال خود نگه داشت تا دید و اشراف کافی بر منطقه‌ی عمومی دهلران داشته باشد. طراحی عملیات قدس ۳ بر همین اساس و به تناسب راهکارهای موجود در منطقه از دو محور صورت گرفت.

رزمندگان در ساعت ۲ و ۴۵ دقیقه بامداد روز ۲۰ تیر ۱۳۶۴ با رمز «یا امام جعفر صادق (ع)» به طور همزمان حمله‌ی خود را آغاز کردند. سرعت عمل نیروهای خودی چنان بود که در همان لحظات نخست، نزدیک به ۷۰ تن از نیروهای عراقی به اسارت در آمدند. نیروها با رعایت اصل غافلگیری و استتار شب، به قرارگاه دشمن در عقبه‌ی خط آنان حمله برده و کابل‌های برق و مخابرات خط اول آنان را قطع کردند. به این شکل ارتباط نیروهای دشمن با عقبه‌ی خود به منظور خبردهی و پشتیبانی مختل شد. از آنجا که هدف این عملیات صرفاً نفوذ و ضربه زدن به یگان‌های دشمن بود؛ لذا نیروها حتی الامکان از غنیمت گرفتن و انتقال اقلام دست و پا گیر، خودداری کردند و تلاش نمودند تا اساساً امکانات دشمن را منهدم سازند. پس از اجرای موفق عملیات و سرزدن سپیده‌ی صبح، دستور عقب‌نشینی و بازگرد نیروهای خط‌اشکن به خطوط پیشین صادر شد. دشمن نیز که با توجه به قطع کابل‌های ارتباطی و مخابراتی خود از اهداف این عملیات غافل بود؛ به طور همه‌جانبه اقدام به پاتک بر روی بلندی‌هایی که از نیروهای ایرانی خالی شده بود؛ کرد و طبیعتاً از این ضد حمله سودی نجست.

نقش گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس (ع) در عملیات قدس ۳

گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس (ع) در این عملیات همراه یک آتشبار ۱۲۲ م م کاتیوشا به عنوان تقویت توپخانه‌ی لشکر ۱۹ فجر به منطقه‌ی عملیاتی دهلران اعزام گردید. قبل از شروع این عملیات، برادران: غلامعلی سپهری، جواد رضایی و اسفندیار نیکومنش جهت توجیه منطقه و آشنایی با طرح مانور و هماهنگی با مسئولین قرارگاه تاکتیکی لشکر ۱۹ فجر و همچنین هماهنگی با برادر عباس مشفق، فرمانده‌ی توپخانه‌ی لشکر ۱۹ فجر به منطقه اعزام شدند. پس از تصمیم‌گیری در خصوص توجیه عملیاتی، محل موضع تیر آتشبار، کالک طرح‌ریزی و شیوه‌ی ارتباط با تطبیق آتش لشکر و دیده‌بانان در منطقه مستقر گردیدند. با شروع عملیات اصلی آتشبارهای توپخانه‌ی یونس (ع) در پشتیبانی از عملیات و در جایگاه یگان تقویت، مأموریت خود را به نحو عالی انجام دادند. این عملیات پس از ۲۴ ساعت به پایان رسید و آتشبارهای مأمور به محل استقرار یگان‌های خود بازگشتند.

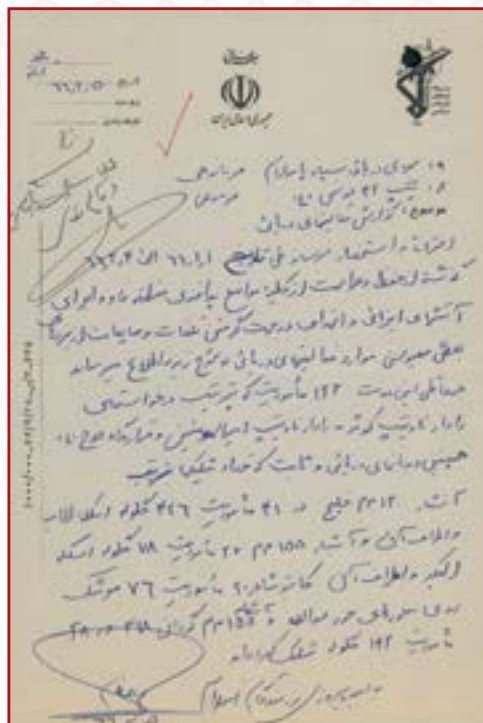
عملیات ایزدایی بر روی اسکله‌های البکر و الامیه

به‌طور کلی اسکله‌های البکر و الامیه چشم‌های عراق برای کنترل تمامی حرکات در شمال خلیج فارس بود به همین دلیل دولت عراق علی‌رغم موفقیت ایران در عملیات کربلای ۳ برای انهدام تأسیسات نظامی مستقر در آن‌ها مجدداً اقدام به تجهیز و تقویت این دو اسکله نمود. نیروی دریایی عراق با استفاده از رادارهای اطلاعاتی مستقر در این اسکله، مجدداً علاوه بر رهگیری کشتی‌های ایرانی می‌توانست جنگنده‌های خود را در تهاجم به اهداف‌شان راهنمایی کند. این اسکله‌ها به ترتیب دارای ۹۵۷ و ۹۹۵ متر طول بوده و عرض آن‌ها نیز از ۲ تا ۱۵۰ متر متفاوت می‌باشد.

یکی از ویژگی‌های جوی منطقه‌ی عملیاتی مذکور تلاقی آب‌های خور عبدالله و اروندرود است که موجب تلاطم آب و جزر و مد شدید در این منطقه به ویژه در فصل زمستان می‌شود. محدودیت امکانات نیروی دریایی سپاه با وجود چنین پدیده‌ای انجام هرگونه عملیاتی را در این منطقه با مشکل فراوان روبه‌رو می‌کرد لذا برای انجام عملیات، طرح به کارگیری توپخانه و نیروهای هجومی به طور مشترک تنظیم شد و این مأموریت به گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس(ع) و ناو تیپ امیرالمؤمنین(ع) و تیپ پدافند هوایی امام سجاد(ع) که از یگان‌های نیروی دریایی سپاه محسوب می‌شدند؛ محول شد. طبق طرح مانور توپخانه‌ی ۴۲ یونس(ع) با توپ‌های ۱۵۵، ۱۳۰ و ۱۲۲ میلی‌متری و موشک‌انداز ۲۴۰ یا فجر ۳ مأموریت داشت قبل از آغاز حمله‌ی اصلی، حجم آتش مؤثری را روانه‌ی اسکله نماید و پس از آن ناو تیپ امیرالمؤمنین(ع) باید با حدود چهل فروند شناور مجهز به سلاح‌های ۱۰۷ میلی‌متری یا همان مینی کاتیوشا و ۱۰۶ میلی‌متری و ۲۳ میلی‌متری و دوشکا، اسکله‌ی الامیه را مورد حمله قرار دهد. علاوه بر این، تیپ امام سجاد(ع) با حدود پانزده فروند شناور مجهز به توپ‌های ضد‌هوايي، مأموریت تأمین جناح راست عملیات و جلوگیری از درگیری احتمالی ناوچه‌ها و هلی‌کوپترهای دشمن را با شناورهای هجومی به‌عهده داشت.

با تثبیت نسبی خطوط مقدم و قطع شدن تنها راه آبی و دسترسی عراق به شمال خلیج فارس و تسلط نیروهای خودی بر خور عبدالله، دشمن نفس‌های آخرش را در این منطقه می‌کشید.

در آن ایام عراق به اجبار برای پشتیبانی از نیروهای باقی مانده بر روی اسکله‌های البکر و الامیه با واحدهای شناوری از بندر ام‌القصر و خورعبدالله عبور می‌کرد. اسکله‌های البکر و الامیه در آن زمان برای هدایت هواپیما و بالگردهای عراق در شمال خلیج فارس بسیار اهمیت داشت و به نوعی چشمان منطقه محسوب می‌شد. با درخواست فرماندهی ی کل سپاه مقرر گردید گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس(ع) با آتش توپخانه‌ی خود، تردد شناورهای دشمن را از بندر ام‌القصر به سمت اسکله مختل کرده و از تردد آن‌ها جلوگیری نماید. خورعبدالله نیز در موازات اروندرود امتداد داشت و اروندرود نیز به بندر بصره و خورعبدالله و به بندر ام‌القصر متصل بود از طرفی خورعبدالله در مجاورت شهر فاو و جزیره بوبیان و کشور کویت قرار داشت. با چنین جغرافیای پیچیده‌ای و مأموریت تعیین شده توپخانه‌ی یونس(ع) که انهدام اهداف زمینی و ثابت بود انجام چنین مأموریتی در شب نیاز به ابتکار خاصی داشت و به همین دلیل قرارگاه نوح (ع) یک دستگاه رادار دریایی را در حاشیه‌ی خورعبدالله مستقر کرد و حرکات شناورهای دشمن را در شب رصد می‌نمود و به دنبال آن بویه‌هایی در وسط خورعبدالله برای هدایت ناوبری مستقر بودند و از سمت فاو به سمت بندر ام‌القصر شماره‌گذاری شده بود و از شماره پانزده تا بیست و یک آن بویه‌ها در تیررس توپخانه‌های مستقر در فاو قرار گرفته بود.

در روز اصلی عملیات پس از ثبت تیر بر روی یکی از بویه‌ها توسط توپخانه‌های موجود و ثبت نزدیک‌ترین محل فرود گلوله‌ها با هماهنگی

دیده بان هایی که در روی دکل شصت متری قرار گرفته بودند؛ علامت گذاری شد. هر قبضه توپ توانسته بود سمت و زاویه ی دقیق ترین محل اصابت گلوله ها بر روی بویه ی مربوط را به دست آورد. حتی زمان و پرواز گلوله ها هم حدود ۲۸ ثانیه تخمین زده شده بود. اجرای آتش با گزارش رادار که حرکت شناورها را در شب به خوبی رصد می کرد؛ شروع شد.

پس از آماده باش به توپخانه ی ۴۲ یونس (ع) و رسیدن شناورها به نزدیکی بویه تعداد ۱۰ الی ۱۵ گلوله هم زمان شلیک شد. این هم زمانی شلیک گلوله ها باعث می شد که حداقل چندین گلوله به طور حتم به شناورها اصابت کند. در این مأموریت یکی از جنگ افزارهای دوربرد که به سازمان گروه توپخانه ی یونس (ع) اضافه شد؛ توپ ۱۵۵ میلی متری غربی بود که حدود چهل کیلومتر برد داشت. لذا به دستور فرماندهی قرارگاه خاتم برادر علی شمخانی مقرر گردید جهت تأسیسات بندری ام القصر از آن استفاده شود.

اقدامات مهم گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس (ع) در طول دوره مأموریت پدافندی در منطقه‌ی عملیاتی والفجر ۸ تا پایان بازپس‌گیری و خروج از فاو

۱- ادامه‌ی مأموریت عمل کلی قرارگاه نوح (ع)

۲- زیر امر گرفتن و انتقال یک گردان توپخانه‌ی ۱۰۵ م م از ارتش جمهوری اسلامی ایران توسط شناور از رودخانه‌ی اروندرود و انتخاب موضع آن در نزدیکی دریاچه نمک

۳- زیر امر گرفتن و انتقال یک گردان توپخانه‌ی ۱۵۵ م م از ارتش جمهوری اسلامی ایران از رودخانه اروندرود و انتخاب موضع آن در نزدیکی جاده فاو بصره

۴- اشغال موضع آتشبارهای سازمانی گروه در منطقه

۵- سازماندهی گردان‌های توپخانه با توجه به ضرورت فرماندهی متمرکز بر آتشبارهای تیر

۶- خارج شدن آتشبارهای گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس (ع) از حالت مستقل و سازماندهی و تبدیل آن به سازمان گردان توپخانه

۷- به کارگیری توپ ۱۲۲ میلی‌متری خودکشی و اعزام نیرو به گروه توپخانه‌ی ۱۵ خرداد اصفهان جهت آموزش عرضی جنگ افزار مذکور

۸- ایجاد زاغه‌ی مهمات در رأس البیشه جهت ذخیره‌ی مهمات منطقه‌ی پدافندی

۹- برقراری ارتباط با تطبیق آتش‌های کمک مستقیم یگان‌های در کنترل عملیاتی قرارگاه نوح (ع)

۱۰- مجهز کردن چندین شناور دریایی به تیربار جهت اسکورت دیده‌بانان دریایی

۱۱- سازماندهی و آموزش دیده‌بانان دریایی به منظور استفاده از رادارهای دریایی جهت درگیری‌های احتمالی با دشمن در خور عبدالله و دهانه‌ی خلیج فارس

۱۲- تحقیق و پژوهش در الکترونیکی کردن سامانه‌ی توپ ۱۳۰ میلی‌متری به منظور اتوماتیک کردن آن

۱۳- تحقیق و پژوهش در نحوه‌ی به کارگیری موضع‌های تیر متحرک دریایی جهت کاتیوشا و توپ ۱۳۰ میلی‌متری

۱۴- سازماندهی گردان‌های توپخانه با توجه به واگذاری جنگ افزارهای جدید کاتیوشا و توپ‌های ۱۳۰ و ۱۵۵ میلی‌متری به گروه

۱۵- جذب و آموزش نیروهای جدید با توجه به ضرورت فرماندهی متمرکز بر آتشبارهای تیر
۱۶- ساخت موضع تیر ثابت توپ‌ی جهت جنگ افزار ۱۵۵ م م اتریشی در در نزدیکی خط مقدم به منظور زیر آتش گرفتن مناطق نظامی شهر ام‌القصر

۱۷- احداث مقر عقبه‌ی گردان کاتیوشا ۱۲۲ میلی‌متری

۱۸- احداث ۲ دکل دیده‌بانی ۶۰ متری و ۳۰ متری در منطقه‌ی پدافندی فاو

۱۹- سازماندهی و آموزش دیده‌بانان دریایی به منظور استفاده از رادارهای دریایی جهت درگیری‌های احتمالی با دشمن در منطقه‌ی خور عبدالله و دهانه‌ی خلیج فارس

۲۰- شرکت در چندین حمله‌ی ایذایی به سمت اسکله‌های البکر و الامیه از طریق اعزام دیده‌بان دریایی و پشتیبانی آتش توپخانه قبل از شروع رسمی عملیات کربلای ۳

۲۱- طرح‌ریزی و اجرای آتش ضد تهیه در چندین تک ایذایی دشمن در منطقه عملیاتی فاو

۲۲- طرح‌ریزی و اجرای چندین آتش ممانعتی و ایذایی بر روی مواضع پدافندی دشمن

۲۳- جابجایی تعدادی از آتشبارها به همراه واحد تطبیق آتش قبل از سقوط منطقه و کنترل و هدایت یگان‌های آتش

۲۴- پشتیبانی آتش مستمر و مداوم آتش از یگان‌های مانوری در خط و در طول تمام مدت دو سال حضور در منطقه فاو

۲۵- زیر نظر داشتن کلیه تحرکات دشمن بعثی در خطوط مقدم از طریق دیده‌بانان مستقر در دکل‌های دیده‌بانی و

دیده‌بانان اعزامی در خط و ارسال گزارش نوبه‌ای به قرارگاه

۲۶- حضور فعال در پاسخگویی پاتک‌های متعدد با اجرای آتش به موقع توپخانه

۲۷- کنترل تردد مداوم آبراه خور عبدالله با اجرای آتش‌های روزانه و شبانه در جلوگیری از عبور شناورهای رژیم بعث

در پشتیبانی اسکله‌های البکر و الامیه و انهدام تعدادی از شناورهای عراقی

عملیات بازپس گیری فاو

فروردین ۱۳۶۷، در زمانی که ایران در آستانه‌ی برگزاری انتخابات دوره‌ی سوم مجلس شورای اسلامی و فرارسیدن ماه مبارک رمضان بود و نیروهای خودی پس از انجام عملیات والفجر ۱۰ در زمستان ۱۳۶۶، به شهرهای خود بازگشته بودند؛ ارتش عراق در ساعت ۵ بامداد روز ۲۸ فروردین ۱۳۶۷، با اجرای آتش سنگین در سراسر خطوط و عقبه‌ی یگان‌های خودی در فاو و اجرای حمله‌ی شیمیایی به صورت گسترده، تهاجم خود را به منطقه‌ی استراتژیک فاو آغاز کرد. عراق برای حمله به فاو، ۲۶ ماه زیرسازی‌های لازم را به عمل آورده و ضمن انجام تلاش‌های گسترده، در انتظار فرصتی مناسب برای حمله به نقطه‌ی مهم بود.

در جبهه‌ی خودی، با وجود آمادگی نیروها، سلاح‌ها و ادوات موجود در خط، بر اثر حجم گسترده‌ی آتش

دشمن، منهدم و بر اثر حملات شیمیایی نیز تعداد قابل ملاحظه‌ای از نیروهای مسئول و خدمه‌ی یگان‌های ادوات، ضد زره و توپخانه، زخمی و شهید شدند و امکان پشتیبانی آتش از نیروهای درگیر در خط، در همان آغاز عملیات از میان رفت. سرانجام علی‌رغم فداکاری و جانبازی فراوان رزمندگان اسلام، شهر مهم فاو در عرض ۳۶ ساعت به دست نیروهای عراقی افتاد و منطقه‌ی فاو پس از دو سال و سه ماه، به طور کامل از قوای ایرانی تخلیه شد.

برادر غلامعلی سپهری فرماندهی وقت گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس (ع) پیرامون حادثه‌ی

عقب‌نشینی فاو می‌گوید:

در اواخر سال ۱۳۶۵ کماکان در فاو حضور داشتیم ولی در دلمان امیدی به حضور دائم در فاو وجود نداشت و معتقد بودیم به دلیل تصرف چندین منطقه‌ی مهم و استراتژیکی، عراق قطعاً در حال برنامه‌ریزی جهت بازپس‌گیری فاو است. دشمن در همان سال‌ها، مهران را محاصره کرده بود و قطعاً به دنبال یک مبادله‌ی پایاپای جهت آزادی فاو در قبال تحویل مهران به ایران بود. ما در این چند ماه پایانی، گزارش‌های مشکوکی از دیده‌بان‌های گروه توپخانه‌ی ۴۲ حضرت

یونس (ع) در زمینه‌ی تقویت دشمن در روبه‌روی فاو دریافت می‌کردیم. در آن روزها آقای مرتضی صفاری جایگزین آقای حسین علایی در قرارگاه نوح (ع) شده بود. طبق دستور برادر صفاری، بنده قصد شرکت در جلسه‌ای داشتم که با حضور برادر شمخانی فرماندهی وقت نیروی زمینی سپاه در باختران برگزار می‌شد. من با دلنگرانی شدید به همراه برادر جواد حسین‌پور مسئول قسمت آماد و پشتیبانی گروه، قصد حرکت به طرف باختران را داشتیم ولی با هماهنگی برادر صفاری، شب را در اهواز ماندیم. پس از پوشیدن لباس‌های شخصی خود، منتظر اذان صبح بودیم که پس از خواندن نماز به باختران حرکت کنیم. صبح برای بررسی مجدد اوضاع و رفع دلشوره قبل از حرکت به طرف باختران با برادر اسفندیار نیکومنش در مقر تطبیق آتشبار تماس گرفتیم و اوضاع منطقه را جویا شدیم. دقیقاً یادم هست که صدای بسیار زیادی از ازدحام و شلوغی در بیسیم‌ها پیچیده شده بود طوری که از پشت تلفن، صدای مکالمات، مکرر قابل شنیدن بود لذا من با دیدن چنین وضعیتی از حرکت به طرف باختران پشیمان شدم و به همراه برادر جواد حسین‌پور سریع به طرف فاو حرکت کردیم. در نزدیکی آبادان، دود بسیار غلیظی از گازهای شیمیایی کل منطقه را فراگرفته بود. در کنار این موضوع شلیک‌های دشمن به طرف آتشبارهای توپخانه که در پشت رودخانه‌ی بهمن شیر و در مجاورت تیپ ۶۳ توپخانه‌ی خاتم الانبیا (ص) مستقر بود، شروع شده بود؛ حالت بسیار عجیب و مبهمی برای من به وجود آمد. راننده تریلی‌های حامل مهمات به علت وضعیت موجود، ماشین‌های خود را در کناری پارک کرده بودند. با رسیدن ما به مقر تیپ ۴۲ یونس (ع) در اروندرود هرچه در آن وضعیت به دنبال ماسک ضد شیمیایی گشتیم؛ متأسفانه چیزی

دستم‌ان را نگرفت لذا با سرعت و بدون یافتن ماسک درحالی که پیراهن‌های شخصی خود را جلوی دهان و بینی مان گرفته بودیم و شیشه‌ی ماشین را بالا آورده بودیم و از طریق پل بعثت وارد فاو شدیم. در انتهای پل بعثت و ورودی فاو تعدادی توپوتا به وسیله‌ی بمباران هواپیماهای دشمن منهدم شده بود و تعدادی شهید در اطراف پراکنده شده بودند. پس از ورود به فاو، سریع به مقر قرارگاه نوح (ع) و به نزد آقای صفاری رفتیم و پس از حضوری کوتاه در قرارگاه به طرف مقر تطبیق آتش یگان حرکت کردیم و بنا به درخواست دیده‌بانان شروع به اجرای آتش نمودیم. با رخنه‌ی دشمن قسمت وسط کارخانه نمک درحال شکسته شدن بود ولی قسمت چپ خط پدافندی فاو در حال مقاومت بود. با دیدن چنین وضعیتی در منطقه در حالی که آتشبارها از طریق دیده‌بان‌ها به اجرای آتش ادامه می‌دادند سریعاً دستور جمع‌آوری مقر تطبیق آتش گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس(ع) را در فاو صادر کردم و مقرر گردید قسمت تطبیق آتش به سنگری امن تر در چند کیلومتر پایین تر منتقل تا آتش‌ها را از آن جا کنترل نماید. در آن وضعیت بحرانی مشکل اصلی ما کمبود خودروی توپکش و مهمات‌بر بود. برادران یعقوب زهدی فرمانده توپخانه‌ی سپاه پاسداران و رحیم صفوی با بالگرد جهت هدایت نیروها، سریعاً خود را به منطقه رسانیدند و به دنبال آن فرماندهان یکی پس از دیگری وارد فاو شدند. پس از مشورت با آقای یعقوب زهدی فرماندهی توپخانه‌ی سپاه پاسداران قرار بر این شد که ما توپ‌های خود را در فاو جمع‌آوری کنیم و آن‌ها را در ارون‌درد مستقر نماییم. پس از مشورت آقای یعقوب زهدی با برادر رحیم صفوی ایشان با این اقدام مخالفت کرد و فرمودند اگر لوله‌های توپ ایرانی به طرف عقب حرکت کند؛ این موضوع باعث تخریب روحیه‌ی نیروهای پیاده خواهد شد. در آن روز برادر حاج اسفندیار نیکومنش مسئول واحد اطلاعات شناسایی توپخانه‌ی ۴۲ یونس(ع) با شجاعت وصف ناپذیری به جلو رفته بود و از طریق یکی از دیدگاه‌های مستقر در مسیر جاده فاو به ام‌القصر مشغول گرا دادن به توپ‌ها بود و از پشت بیسیم با حالتی هیجانی، عصبانی و دلسوزانه می‌گفت عراقی‌ها در حال پیشروی به جلو هستند و حتی پرچم‌های ما را از چاه بیرون می‌آورند و آن‌ها را لگدمال می‌کنند. من در حال هدایت آتشبارها برای اجرای مأموریت بودم و مرتب آتشبارها را به صورت نوبتی جهت اجرای آتش به مکان مناسبتری جابه‌جا می‌کردیم. آقای مصطفی عمادی مسوول واحد مخابرات توپخانه‌ی یونس(ع) نیز مرتب می‌گفت عراق از طرف قشله^۱ درحال پیشرفت است.

۱ . منطقه‌ای در نخلستان‌های فاو در کشور عراق

آتشبار برادر عظیم بهنیا از گردان توحید نیز زودتر از همه به عقب آمده بود و از رأس البیشه در انتهای فاو مشغول شلیک به طرف فاو بود. من با مشاهده‌ی چنین وضعیتی سریع تصمیم گرفتم به کمک رزمندگان توپخانه‌ی یونس (ع) وسایل مهم توپ‌ها و سایر جنگ‌افزارها را که کارایی بیشتری داشتند؛ از طریق پل بعثت به عقب منتقل کنیم. پس از استقرار کامل در پشت رودخانه‌ی بهمن شیر یک واحد تطبیق آتشی را در بیست کیلومتری آبادان بر پا نمودیم و پس از مطمئن شدن از استقرار کامل توپخانه‌ی یونس (ع) در عقب، با یک برنامه‌ریزی منسجم، خودروهای شخصی را که از فاو آورده بودیم؛ از طریق قرارگاه نوح (ع) در اختیار صاحبان اصلی‌اش قرار دادیم. تعدادی از آتشبارها به ویژه گردان توپخانه‌ی ارتش و رزمندگان گردان نبوت در ابتدای عملیات مورد تهاجم شیمیایی گسترده قرار گرفته بود و اکثراً به شهادت رسیده بودند. در آخرین لحظات که تصمیم به خروج اجباری از فاو گرفتیم؛ مطلع شدیم یگان‌های دیگر مستقر در فاو قصد خروج از منطقه را دارند و یک صف طولانی در ورودی پل بعثت تشکیل شده بود و به ناچار بخشی از توپ‌های ۱۳۰ میلی‌متری توپخانه‌ی یونس (ع) با تویوتا وارد این صف شده بود و به دنبال آن تصمیم گرفتم چند قبضه کاتیوشا را با شناورهای لوتورگ به آن سوی اروند منتقل کنم که عرض قایق اجازه بارگیری را نمی‌داد و ناچار آن‌ها را در صف خودرویی قرار دادیم. آخرین آتشبار توپخانه‌ی ۴۲ یونس (ع) که در انتهای رأس البیشه مشغول اجرای آتش بود؛ خود را به ستون خودرویی پل بعثت رسانده بود. به دلیل بمباران پل بعثت از سوی عراق و عملیات ترمیم پل از طرف نیروهای مهندسی رزمی سپاه، انتقال تجهیزات تا نیمه‌های شب به طول انجامید و نهایتاً پس از خروج بخشی از تجهیزات سریعاً خود را به جلسه‌ای که در قرارگاه نوح (ع) جهت تصمیم‌گیری نهایی تشکیل شده بود رساندم. چهره‌ی اکثر فرماندهان نگران‌کننده و خسته بود. در جلسه‌ی قرارگاه و بنا به دستور آقای صفوی با توجه به عدم انهدام کامل پل بعثت تیپ مهندسی الهادی (ع) موظف شد پل را در اسرع وقت تعمیر کند. ما هم باید بلافاصله پس از تعمیر پل، وارد فاو می‌شدیم و تمامی امکانات و تجهیزات قابل انتقال و باقی مانده را به عقب منتقل می‌کردیم. پس از پایان جلسه در قرارگاه نوح (ع) و صحبت‌های برادر رحیم صفوی سریع با ایستگاه حسینیہ تماس گرفتیم و دستور انتقال تمامی راننده‌ها را به کنار اروند دادم. پس از پایان تعمیر پل توسط رزمندگان گروه مهندسی الهادی (ع) سریع به طرف فاو آمدیم. در فاو فرمان اکثر کامیون‌ها و خودروهای توپکش قفل بود لذا پس از شکستن شیشه و یکسره کردن استارت ماشین‌ها، آن‌ها را روشن و به طرف عقب آوردیم.

برادر محسن فتحیان فرماندهی آتشبار گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس (ع) نیز در این زمینه می‌گوید:

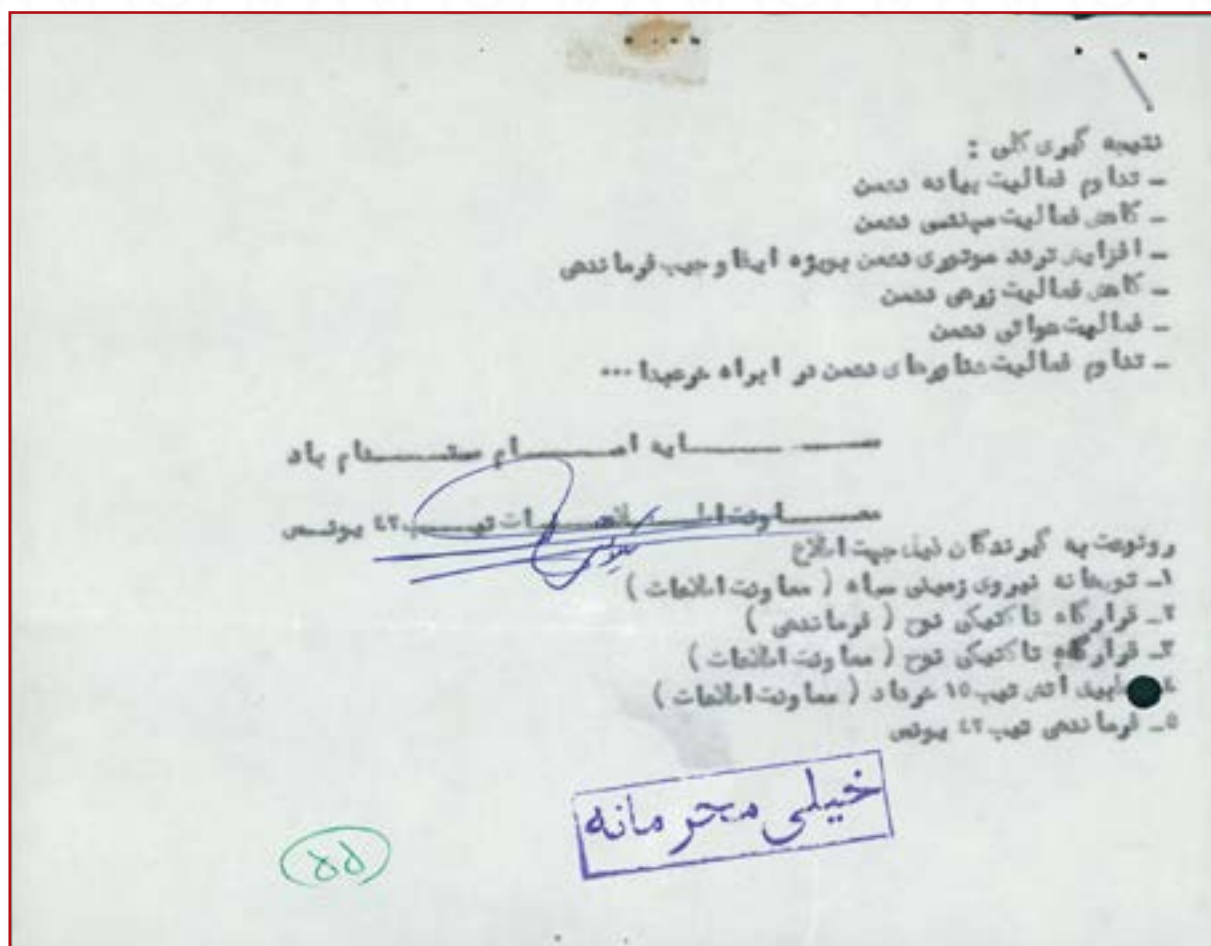

در جریان عملیات عقب‌نشینی فاو در تاریخ ۲۷ فروردین ۱۳۶۷ دشمن در منطقه‌ی کارخانه‌ی نمک که پشتیبانی آتش آن به عهده‌ی توپخانه‌ی یونس (ع) بود؛ چندین معبر را باز نموده و لذا با مشاهده‌ی چنین تحرکاتی سریعاً با هماهنگی برادر نیکومنش مسوول وقت واحد اطلاعات شناسایی توپخانه‌ی یونس (ع) و حضور ایشان در دکل دیده‌بانی توسط آتشبار سوم کاتیوشا ۳۰ لول و ۲ قبضه توپ خودکشی ۱۲۲ میلی‌متری بر روی معابر باز شده‌ی کارخانه‌ی نمک اقدام به تنظیم تیر نمودیم. در ساعت ۳ بامداد پس از هماهنگی با قرارگاه نوح (ع) در

آرامش کامل منطقه و عدم هرگونه تحرکی از سوی دشمن شروع به اجرای آتش تهیه نمودیم و تا ساعت ۵ صبح هیچ تحرکی از دشمن مشاهده نشد. با روشن شدن هوا، دشمن شروع به اجرای آتش سنگین نمود و این تبادل آتش تا ساعت ۹ صبح ادامه داشت تا اینکه دشمن در حال رخنه به مواضع لشکر ۴۱ ثارالله و ۱۴ امام حسین (ع) شد و با استفاده از بمب‌های شیمیایی به پیشروی خود ادامه داد. با شروع چنین وضعیتی آتشبار دوم کاتیوشا و دو قبضه توپ خودکشی ۱۲۲ میلی‌متری شروع به اجرای آتش شدید بر علیه دشمن نمود و پس از ابلاغ دستور عقب‌نشینی سریعاً خود را به سایت اول موشکی رساندیم و با زحمت فراوان و به دلیل کمبود وسایل مهندسی جهت ترمیم مواضع توپ و پرکردن چاله‌های انفجاری، ۵ قبضه کاتیوشا مربوط به آتشبارهای اول و سوم گردان نبوت را عملیاتی و شروع به اجرای آتش کردیم. پس از گذشت ۳۰ دقیقه از تبادل آتش، دشمن آتشبار سوم توپخانه‌ی یونس (ع) را تصرف نمود و ما با مشاهده‌ی چنین وضعیتی سریعاً جنگ افزارهای موجود را به مقر گردان نبوت در رأس البیشه منتقل نمودیم و در آنجا به دلیل آسیب دستگاه‌های نشانه روی قبضه‌های جنگ افزار توسط ترکش لذا به صورت حدودی و تخمینی قبضه‌ها را به طرف رأس البیشه روانه و شروع به اجرای آتش نمودیم و این اجرای آتش باعث گردید ناوچه‌های عراقی از منطقه فرار نمایند. در شب دم عملیات و با حضور برادر یعقوب زهدی فرماندهی توپخانه‌ی سپاه پاسداران در مقر گردان نبوت تدابیری مبنی بر ادامه‌ی اجرای آتش بر علیه مواضع دشمن صورت گرفت. با تاریک شدن هوا، گروه مهندسی الهادی (ع) شروع به ترمیم پل بعثت نمود و با این اقدام

حدود ۳۰۰ دستگاه از خودروها و جنگ افزارهای باقیمانده در فاو به عقب منتقل شد و با توجه به احتمال پیشروی دشمن ۲ قبضه کاتیوشا و یک دستگاه ۹۱۱ به همراه یک قبضه خمپاره‌انداز ۱۲۰ میلی‌متری به همراه برادران حمید رحیمی و هدایت هوشمند در جاده فاطمه الزهرا (س) مستقر کردیم و پس از گلوله گذاری و گرا دادن منطقه توسط برادر هوشمند شروع به شلیک و اجرای آتش به طرف پشت پل بعثت و زاغهی مهمات مستقر در کنار رأس البیشه نمودیم.

برادر اسفندیار نیکومنش مسئول وقت واحد اطلاعات شناسایی گروه توپخانه‌ی یونس (ع) در این زمینه می‌گوید:

با نزدیک شدن به روزهای عقب‌نشینی فاو و حمله‌ی عراق، بنده به‌عنوان مسئول اطلاعات توپخانه‌ی یونس (ع) تمامی گزارشات شناسایی خود را با وضعیت مشکوک منطقه‌ی فاو ارائه می‌دادم. با توجه به وضعیت آرایش تجهیزات و نیروهای عراقی در منطقه و طی صحبت با برادر غلامپور فرمانده‌ی قرارگاه کربلا پیش‌بینی حمله‌ی قریب‌الوقوع عراق به فاو را حدس می‌زدیم. این موضوع را با برادر مرتضی صفاری فرمانده‌ی نیروی دریایی سپاه نیز مطرح کردم که ایشان در همان شب حمله، پیشنهاد ریختن آتش بر روی مواضع نیروهای عراقی را داد. به دنبال این پیشنهاد سریعاً آتشبارها را به خط کردیم و با توجه به اخبار و اطلاعاتی که از دشمن داشتیم؛ لذا قرار شد که توپخانه‌ی یونس (ع) نیز آتش خود را از صبح شروع کند. برای این کار در ساعت سه بامداد تمامی آتشبارهای توپخانه‌ی یونس (ع) و آتشبارهای ارتش را که به ما مأمور شده بودند؛ به حالت آماده‌باش درآوردیم و شروع به تنظیم تیر کردیم. در نزدیکی‌های صبح تمامی قبضه‌ها در حالت آماده‌باش بودند و من در بالای یکی از سنگرها مشغول به گفتن اذان بودم که پس از پایان اذان در یک لحظه، جهنم بسیار شدیدی از آتش دشمن به طرف فاو شکل گرفت. به دنبال آن شلیک‌های خود را به صورت مقابله به مثل به طرف جاده‌ی ام‌القصر هدف‌گیری کردیم. در همان ایام من در مرکز تطبیق آتش به همراه برادر نوربخش مهدی‌دخت جانشین اطلاعات شناسایی توپخانه‌ی یونس (ع) حضور داشتم که ایشان بر اثر استنشاق مواد شیمیایی به شدت مجروح شده بود.

جدول مشخصات محل استقرار و نام های گروه توپخانه‌ی یونس (ع) از بدو تأسیس تاکنون

محل استقرار یگان از بدو تشکیل تاکنون			
مدت استقرار در منطقه		منطقه استقرار گردان ها و آتش بارها	منطقه پدافندی
پایان	شروع		
مهر ماه ۱۳۶۳	دی ماه ۱۳۶۲	جزایر و سواحل استان هرمزگان	هرمزگان
۱۳۶۷	آبان ماه ۱۳۶۳	منطقه عمومی شلمچه - جزیره آبادان	آبادان، خرمشهر (حسینیه)
۱۳۷۰	ابتدای ۱۳۶۷	منطقه عمومی شلمچه (شرق بصره)	اهواز (عرب عباس)
۱۳۷۱	ابتدای ۱۳۷۱	پادگان پدافند هوایی ارتش	اهواز
تاکنون	۱۳۷۲	جزایر تنب بزرگ و کوچک	استان فارس - شهرستان سروستان

نام های یگان توپخانه‌ی یونس (ع) از بدو تأسیس تاکنون		
نام یگان	تاریخ	رده بالاتر
گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس (ع)	از ۲۵ دی ۱۳۶۲ الی خرداد ۱۳۶۵	قرارگاه مقدم نوح (ع)
تیپ توپخانه‌ی ۴۲ یونس (ع)	از ۲۵ خرداد ۱۳۶۵ الی ۱ خرداد ۱۳۶۷	نیروی دریایی سپاه
تیپ توپخانه‌ی ۵۶ یونس (ع)	از تاریخ ۱ خرداد ۱۳۶۷ الی ۱ اسفند ۱۳۷۱	نیروی زمینی سپاه
گروه موشکی و توپخانه‌ی ۵۶ یونس (ع)	از ۲۹ اسفند ۱۳۷۱ تا کنون	نیروی زمینی سپاه

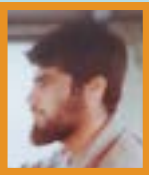
عملیات‌ها و مأموریت‌های یگان از بدو تشکیل تاکنون

مأموریت‌های گروه تا به امروز

۱- جزیرهٔ هرمز و لارک در سال ۱۳۶۳	۹- مقابله به‌مثل در بندر ام‌القصر عراق در سال ۱۳۶۶
۲- عملیات بدر سال ۱۳۶۳ در منطقهٔ طلائیّه	۱۰- عملیات انهدام شناوری دشمن در منطقه خور عبدالله در سال ۱۳۶۶
۳- عملیات قدس در سال ۱۳۶۴ در منطقهٔ چنگوله	۱۱- پشتیبانی آتش در عملیات آفندی دشمن در منطقهٔ فاو در سال ۱۳۶۷
۴- مقابله به‌مثل (جنگ شهرها) در منطقهٔ شلمچه و آبادان با اجرای آتش بر روی تأسیسات اقتصادی و نظامی شهر بصرهٔ عراق	۱۲- حضور در جزایر فارسی و خارک در سال ۱۳۶۷
۵- پشتیبانی آتش خطوط پدافندی از شلمچه تا منطقهٔ خسروآباد	۱۳- شرکت در مبارزه با اشترار استان کرمان در سال‌های ۱۳۷۱ تا ۱۳۷۰
۶- پشتیبانی آتش خطوط پدافندی عملیاتی فاو و مقابله با تک‌های دشمن بعثی	۱۴- حضور در منطقه عملیات پدافندی آبادان در سال ۱۳۷۲
۷- عملیات والفجر ۸ سال ۱۳۶۴ در منطقه خسروآباد فاو	۱۵- حضور در عملیات پدافندی منطقهٔ نازعات (جزایر بوموسی، تنب بزرگ و تنب کوچک) از سال ۱۳۷۲ تاکنون
۸- عملیات کربلای ۳ در سال ۱۳۶۵ و اجرای آتش بر روی اسکلهٔ البکر و الامیه	۱۶- حضور در قرارگاه مدینهٔ منوره در استان هرمزگان از سال ۱۳۸۳ تاکنون

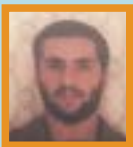

جانشینان فرماندهی گروه از بدو تشکیل تا پایان قطعنامه ۵۹۸

ردیف	نام و نام خانوادگی	
۱	محسن آبیاری	
۲	جواد رضایی	
۳	سیدرضا مظهری	
۴	مسعود صابری	
۵	یحیی خادم صادق	

رئیس ستاد و معاونین هماهنگ کننده گروه از بدو تشکیل تا پایان قطعنامه ۵۹۸

ردیف	نام و نام خانوادگی	
۱	حسین پارسا	
۲	صمد قلندری	
۳	کرامت رسولی	
۴	کهزاد یوسفی	
۵	محمد رضا نادگران	
۶	مرحوم الله یار هوشمند	
۷	سید محمد کلاهی	

تاریخچه‌ی راه‌اندازی و اقدامات برجسته
گردان‌ها و معاونت‌های صفی و ستادی
گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس (ع)

حاج اسفندیار نیکومنش

اولین مسئول واحد اطلاعات شناسایی گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس(ع)

نوربخش مهدی دخت

جانشین واحد اطلاعات شناسایی گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس(ع)

| ۷۰ |

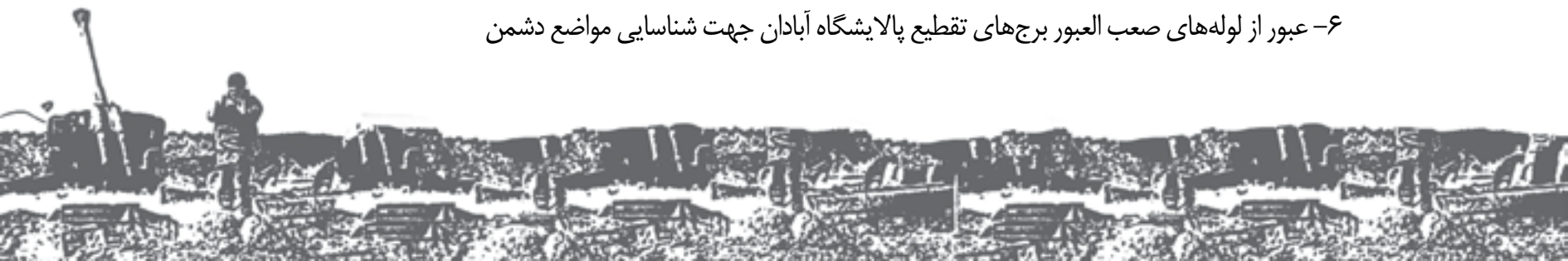

واحد اطلاعات شناسایی

واحد اطلاعات شناسایی توپخانه‌ی ۴۲ یونس(ع) پس از استقرار کامل این یگان در منطقه‌ی جنوب و پس از تفکیک شدن از معاونت عملیات و تطبیق آتش و با توجه به مأموریت‌های ذاتی و از پیش تعیین شده و همچنین جهت بررسی و شناسایی وضعیت دشمن به عنوان یک قسمت مستقل فعالیت‌های خود را آغاز نمود.

اقدامات مهم واحد اطلاعات شناسایی در سال‌های دفاع مقدس

- ۱- استقرار در دکل‌های دیده‌بانی و در کنار رزمندگان گردان هدفیاب توپخانه‌ی یونس(ع) جهت بررسی دقیق منطقه و تهیه گزارش از وضعیت منطقه دشمن
- ۲- کسب اطلاعات از دشمن از طریق شنود و ترجمه‌ی بیسیم‌های دشمن و تحلیل و بررسی مکالمات بیسیمی
- ۳- شناسایی مواضع توپخانه دشمن و تخمین مسافت آن‌ها از طریق برق دهانه‌ی توپخانه‌های عراقی و قیف انفجار گلوله‌های اصابت شده در خاک ایران
- ۴- شناسایی مواضع، مقرها، جاده‌های مواصلاتی دشمن و مناطق حساس و مشخص کردن آن نقاط در نقشه‌های مربوط به همان منطقه جهت مقابله به مثل و انهدام مناطق
- ۵- جمع‌بندی نهایی گزارش‌های روزانه و مختلف دیده‌بانان و ارائه به قرارگاه نوح جهت تحلیل و بررسی و برنامه‌ریزی عملیاتی و در اختیار قرار دادن آن به مقامات بالاتر
- ۶- عبور از لوله‌های صعب العبور برج‌های تقطیع پالایشگاه آبادان جهت شناسایی مواضع دشمن

۷- بازجویی از اسرای عراقی بر اساس نقشه‌های عملیاتی منطقه در محل قرارگاه نوح

۸- استفاده از دکل‌های متروکه فشار قوی واقع در جاده‌ی اهواز آبادان جهت شناسایی منطقه و گرا دادن به آتشبارهای خودی

۹- برپایی سنگر شناسایی در اطراف قرارگاه کمیل و منطقه‌ی عملیاتی بدر

۱۰- توجیه نیروهای ارتش مأمور به توپخانه‌ی یونس (ع) جهت استقرار جنگ افزارها و اسکان در سنگرهای اجتماعی

۱۱- استقرار رزمندگان دیده بانی لشکر ۱۴ امام حسین (ع) در ۲۰۰ متری مقر تطبیق آتش توپخانه‌ی ۴۲ یونس (ع)

۱۲- ورود به خطوط مقدم جبهه و هماهنگی با دیده بانان و فرماندهی گردان‌های پیاده‌ی لشکرهای مختلف سپاه جهت هماهنگی و پشتیبانی آتش

۱۳- همکاری تنگاتنگ با واحدهای اطلاعات قرارگاه و یگان‌های همجوار جهت تبادل اطلاعات

| ۷۳ |

دستور

پایگاه / پادگان / ستاد توپخانه

منطقه چهارم

شماره ۱۸۳۹ / ۱۷ / ۱۸۳۹

تاریخ ۶۴ / ۱ / ۲۱

حکم مأموریت

به پاسدار: اسفند نیکو منش

مأموریت داده میشود که از تاریخ ۶۴ / ۱ / ۲۱ بمدت پانزده روز

در معیت برادران افغانی - علوی - دلشاد

بمقصد جبهه های جنوب و جنوب غرب

بمنظور انجام امور محوله توپخانه

عزیمت نمایند و پس از مراجعت گزارش کار خود را فوراً ارائه دهند.

وسیله مسافرت: خودرو سپاه

ملاحظات: برادران نامبرده مجاز بحمل وسایل تسلیحاتی

و تسلیحات و دیده بان و تطبیق میباشد

اعزام کننده: فرمانده / مسئول ستاد / مسئول واحد: ستاد

نام: کرامت رسولی

دار بابت حکم درخواست می شود آنرا به نزدیکترین محل سپاه تحویل دهد.

۷۴

شماره ۲۳۶۸۰
تاریخ ۶۵/۱/۵
پوست
طبقه بندی

نیروی دریایی

به : فرماندهان محترم نواحی و یگانهای طبقه نیروی دریایی سپاه
از : دفتر فرماندهی نیروی دریایی - روابط عمومی فرماندهی
موضوع :

سلام علیکم

احتراما پیوست بولتن اخبار و بررسیهای شماره
۲ جهت اطلاع و بهره برداری ارسال میگردد لذا
مقتضی است پس از مطالعه شخصا معدوم فرمائید ۷۰

دفتر فرماندهی نیروی دریایی سپاه پاسداران انقلاب اسلامی

حجت الاسلام
فخرالدین حسینی
از مکتب

بسمه تعالی
با دست فرماندهی سپاه

نیروی دریایی

دفتر فرماندهی نیروی دریایی سپاه پاسداران انقلاب اسلامی
تاریخ ۶۵/۱/۵
شماره ۳۴۰۰

رونوشت : معاونتها و دفاتر مساعد نیرو

۶۵۸ - ۶۵۸/۲ - ۶۵۸/۲۸ - ۶۵۸/۲۸ - ۶۵۸/۲۸ - ۶۵۸/۲۸

احیاء معجزات

گزارش نویسی

شماره ۵۹

شماره ثبت

691. rV9

نتائج

99-15-11

گیرنده اطلاعات عملیات تیپ ۴۲ یفوسی

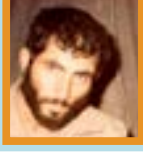
معاونت اطلاعات قراقرگاہ نوح

४४

مسئولین مرکز هماهنگی پشتیبانی آتش قرارگاه (اصلی یا فرعی) در سال‌های دفاع مقدس

ردیف	مسئولین	منطقه یا عملیات	تاریخ	
۱	جواد رضائی	فاو	۱۳۶۳	
۲	اسفندیار نیکومنش	فاو	۱۳۶۴	
۳	شهید مهندس کمال ظل‌انوار	فاو	۱۳۶۴	
۴	غلام دهقان	آبادان و فاو	۱۳۶۵	
۵	محسن چهرزاد	آبادان و فاو	۱۳۶۵	
۶	نوربخش مهدی‌دخت	آبادان شلمچه	۱۳۶۴	
۷	حمزه شرفی	آبادان و جزایر	۱۳۶۷	

واحد عملیات «تطبیق آتش»

معاونت عملیات گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس (ع) همزمان با تأسیس یگان در بندرعباس تحت عنوان واحد اطلاعات و عملیات فعالیت خود را آغاز کرد. این واحد در ابتدای تشکیل نسبت به شناسایی مواضع تیر جنگ افزارها، نظارت بر احداث مواضع تیر، استقرار جنگ افزارها، طرح‌ریزی آتش و ارتباط مؤثر با نیروی دریایی ارتش جمهوری اسلامی اقدام نمود. معاونت عملیات در ابتدای تأسیس دارای دو مدیریت اطلاعات و عملیات بود اما با تشکیل فرماندهی توپخانه و نیاز جدی به واحد مستقل اطلاعات شناسایی این مدیریت از واحد عملیات منفک و تحت عنوان معاونت اطلاعات شناسایی فعالیت خود را شروع نمود.

| ۷۹ |

پس از انتقال توپخانه‌ی یونس (ع) به جنوب کشور و پذیرفتن مسئولیت پشتیبانی آتش خط حد قرارگاه نوح که از پاسگاه زید تا رأس البیشه (ساحل دریا) شروع می‌شد؛ این واحد در منطقه‌ی آبادان و در یکی از مدارس متروکه که تقریباً مرکز خط حد قرارگاه محسوب می‌شد استقرار پیدا نمود و با جذب برادرانی چون وحید زاده، نیکومنش و تعدادی از بسیجیان و پاسداران وظیفه، به فعالیت خود در منطقه‌ی عملیاتی جنوب کشور ادامه داد. با توجه به تأسیس دو قرارگاه تاکتیکی و فرعی در منطقه شلمچه و آبادان توسط قرارگاه نوح، معاونت عملیات گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس (ع) نیز دو مرکز تطبیق آتش فرعی در مجاور قرارگاه‌های تاکتیکی فرعی احداث نمود. در این مقطع معاونت عملیات ابتدا با ایجاد آموزش دوره‌های عرضی قوانین تیر برای کارکنان گروه و سایر واحدهای توپخانه‌ی یگان‌های رزمی مأمور به قرارگاه در آبادان به صورت همزمان ضمن هماهنگی‌های لازم با فرماندهان توپخانه‌ی تیپ‌ها و سایر لشکرها سپاه و یگان‌های توپخانه‌ای ارتش جمهوری اسلامی که در منطقه مستقر بودند برقراری ارتباط بین یگان‌های توپخانه‌ی مذکور، با تبادل اخبار و اطلاعات، شناسایی مواضع و گسترش آن در منطقه به مأموریت خود ادامه داد. با شروع عملیات والفجر ۸ و پایان مأموریت

قرارگاه‌های تاکتیکی و پایان یافتن کار تطبیق آتش‌های فرعی و با توجه به ابلاغ مأموریت جدید به قرارگاه نوح (ع)، این واحد تحت عنوان «تطبیق آتش» به منظور پشتیبانی آتش قرارگاه در منطقه‌ی خسروآباد مستقر گردید و با پایان عملیات والفجر ۸ و استقرار نیروها در فاو ابتدا در سایت موشکی عراق و سپس در مجاور جاده‌ی فاو به ام‌القصر مستقر گردید. در آن ایام قرارگاه نوح (ع) مجدد با احداث دو قرارگاه تاکتیکی دریایی و زمینی جهت انجام مأموریت‌های آبی خاکی و تحت کنترل قرارگاه شهید باهنر به منظور نیاز به امکانات دریایی جهت اجرای مأموریت و کنترل آتش‌ها با احداث جنگ افزار بر روی شناورها و کنترل آتش‌ها، به وسیله‌ی رادارهای دریایی در کنار مأموریت‌های خشکی، مأموریت‌های آبی خاکی نیز انجام می‌داد که با ایجاد تطبیق آتش فرعی در قرارگاه، طرح‌ریزی و کنترل آن‌ها در دریا نیز فراهم گردید. پس از عقب‌نشینی از منطقه‌ی فاو، این واحد در چوئبده مستقر گردید و با جمع‌آوری و سازماندهی مجدد آتشبارها به مأموریت خود ادامه داد.

اقدامات و فعالیت‌های مهم معاونت عملیات «تطبیق آتش» گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس (ع) در سال‌های دفاع مقدس

- ۱- شناسایی و مشارکت در احداث مواضع تیر توپخانه در جزیره‌ی لارک با هماهنگی واحد مهندسی رزمی قرارگاه نوح
- ۲- طرح‌ریزی آتش جزیره‌ی لارک
- ۳- شناسایی مواضع تیر و دیدگاه‌های منطقه‌ی عملیاتی شلمچه تا خسرو آباد
- ۴- احداث مرکز هماهنگی پشتیبانی آتش قرارگاه نوح در آبادان
- ۵- ایجاد هماهنگی‌های لازم بین یگان‌های آتش ارتش و سپاه
- ۶- احداث دو مرکز تطبیق آتش فرعی برای دو قرارگاه تاکتیکی نوح (شلمچه و آبادان)
- ۷- طرح‌ریزی آتش و برقراری ارتباط با یگان‌های توپخانه‌ی لشکرهای در کنترل عملیاتی ۴۱ ثارالله، ۳۳ المهدی (عج)، ۱۹ فجر و گردان‌های مستقل از توپخانه‌ی ارتش جمهوری اسلامی ایران
- ۸- شناسایی موضع تیر آتشبار و طرح‌ریزی آتش برای مقابله به مثل در جنگ شهرها
- ۹- احداث واحد تطبیق آتش با مشارکت گروه ۶۳ توپخانه‌ی خاتم الانبیا (ص) در عملیات بدر
- ۱۰- طرح‌ریزی آتش منطقه‌ی عملیاتی بدر (جزایر مجنون) با مشارکت گروه ۶۳ توپخانه‌ی خاتم الانبیا (ص) به عنوان تطبیق آتش قرارگاه نوح (ع)

- ۱۱- طرح‌ریزی و انتخاب مواضع تیر به منظور انهدام دکل‌های دیده‌بانی دشمن
- ۱۲- سازماندهی اولین گردان‌های توپخانه‌ی ۴۲ یونس (ع)
- ۱۴- طرح‌ریزی آتش محور قرارگاه نوح در منطقه عملیاتی والفجر ۸
- ۱۵- شناسایی و احداث مواضع تیر توپخانه از منطقه‌ی شلمچه تا منطقه‌ی خسرو آباد
- ۱۶- انتخاب و احداث مواضع تیر جنگ افزار ۱۵۵ م م و طرح‌ریزی آتش روی شهر بندری ام‌القصر به منظور عملیات

مقابله به مثل

۱۷- طرح ریزی و اجرای آتش های مداوم روی اسکله های البکر و الامیه

۱۸- راه اندازی و به کار گیری رادار ساحل به دریا جهت هدایت آتش های توپخانه بر روی دریا

۱۹- راه اندازی و به کار گیری رادار ضد آتشبار توپخانه و خمپاره انداز به منظور خنثی نمودن آتش های دشمن

۲۰- زیر امر گرفتن چندین آتشبار مستقل و گردان های توپخانه ای ارتش جمهوری اسلامی و طرح ریزی آتش های

آنها قبل از عملیات، حین عملیات و بعد از عملیات والفجر ۸ تا پایان جنگ

۲۱- برپایی چندین دوره آموزشی توپخانه جهت کارکنان پایور جدیدالورود از طریق دعوت اساتید از مرکز آموزش

توپخانه ای سپاه

۲۲- آموزش دوره ای عرضی برای کارکنان توپخانه ای یگان های رزمی در کنترل عملیاتی قرارگاه نوح (ع)

۲۳- مشاور آتش فرماندهی قرارگاه نوح در عملیات کربلای ۵

۲۴- برقراری ارتباط با تطبیق آتش سایر قرارگاه های مستقر در منطقه ای عملیاتی کربلای ۴ و ۵ و منطقه ای عملیاتی والفجر ۸

۲۵- ایجاد دفتر (رابط) در معاونت عملیات ستاد نیروی دریایی در تهران

۲۶- به کار گیری و سازماندهی جنگ افزارهای ۱۳۰ م م غنیمتی از عراق

۲۷- تهیه ای جداول تیر برای توپ های ۱۰۰ م م غنیمتی از عراق

۲۸- به کار گیری و راه اندازی رادار ساحل به دریای غنیمتی از عراق و استفاده از آن در هدایت گلوله های تیر منحنی

روی دریا

۲۹- طرح ریزی و انهدام ناوچه ای جنگی دشمن در خور عبدالله

۳۰- طراحی و نظارت بر ساخت موضع تیر شناور برای جنگ افزار ۱۳۰ م م و کاتیوشا ۱۲۲ م م به منظور درگیری با

شناورهای دشمن در دریا

گردان توحید

این گردان قبل از تأسیس رسمی خود در سال‌های ابتدایی تشکیل گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس (ع) به عنوان اولین گردان تحت عنوان آتشبار توحید و در مأموریت‌های پشتیبانی آتش جزایر لارک و هرمز استقرار داشت و پس از انتقال گروه توپخانه‌ی یونس (ع) از استان هرمزگان به منطقه‌ی جنوب به صورت گردان مختلط در عملیات‌های بدر و مقابله به مثل بصره حضور فعالی داشت و قبل از عملیات اصلی والفجر ۸ در قالب سه آتشبار چهار قبضه‌ای در منطقه‌ی خسروآباد تا دهانه‌ی خلیج فارس به صورت رسمی فعالیت‌های خود را آغاز نمود و به صورت رسمی به گردان توحید ارتقا پیدا کرد. در عملیات پیروزمندانه والفجر ۸ این گردان با ۱۵ قبضه توپ در خط پدافندی منطقه‌ی فاو به اجرای پشتیبانی آتش یگان‌های پیاده پرداخت. در عملیات کربلای ۳ این گردان با در اختیار داشتن توپ‌های برد بلند ۱۵۵ میلی‌متری و دو آتشبار فعال به اجرای آتش پشتیبانی بر روی اسکله‌های البکر و الامیه پرداخت. با پایان جنگ تحمیلی و اعلام قطعنامه ۵۹۸ این گردان به مدت ۵ سال جهت جلوگیری از تحرکات دشمن در منطقه مرزی جنوب حضور داشت و پس از آن ضمن استقرار کامل در منطقه عقبه (سروستان) از تاریخ ۲۲ آبان ۱۳۷۳ در منطقه هرمزگان و جزایر سه‌گانه به صورت آتشبار فعال حضور پیدا کرد.

عظیم بہنیا

فرمانده گردان توحید گروہ توپخانہ ی ۴۲ یونس (ع)

مرحوم سید جعفر جعفری

جانشین گردان توحید گروہ توپخانہ ی ۴۲ یونس (ع)

حجت کشتکار

جانشین گردان توحید گروہ توپخانہ ی ۴۲ یونس (ع)

شماره: ۱-۲۱۲۲
تاریخ: ۱۱-۱۲
پوست:

پسته کالی
شیرازی

شیرازی

برادر عبدالحامد یغنی
نرماتدهی تپ تویخانه ۱۶ پویش
موسوم. حکم مسئولیت
سلام علیکم.

موجب این حکم شمار تاریخ ۱/۱۰/۱۳۰۰ به مدت
یک سال و نه ماه و نه روز نرماتده گردان منصوب می‌شود.
مسئدات با پیروی تمام اروایست فقیه و هنگام کار با سایر
برادران مسئول و رعایت کامل روابط و شرایط سیماء در راه
پیشبرد اهداف انقلاب اسلامی و جنگ تحمیلی دشمنان مؤثری می-
باشد و برای خدمت به اسلام و مسلمین متعززمی باشد.

ملاحظه شود.....

۸۰

مرا ... التوفیق

نرماتدهی تپ تویخانه ۱۶ پویش
شیرازی

روشنه. واحد پرسنلی جهت اطلاع و هر گونه اقدام

حمزه شرفی

فرماندهی گردان نبوت گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس (ع)

غلامعلی کفاش

جانشین گردان نبوت گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس (ع)

مجید سعادت‌مند

جانشین گردان نبوت گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس (ع)

گردان معاد

رزمندگان گردان معاد پیش از تأسیس رسمی گردان و شروع عملیات والفجر ۸ در قالب آتشبار ۱۲۲ میلی متری به فرماندهی برادر محسن چهرزاد، سازماندهی و در منطقه‌ی عمومی شلمچه مسئولیت پشتیبانی آتش منطقه را پذیرفتند. با شروع عملیات والفجر ۸ این آتشبار ابتدا از منطقه‌ی شلمچه به آبادان و سپس منطقه‌ی چویبده منتقل شد. با پیروزی عملیات والفجر ۸ و تصرف دروازه‌های ورودی شهر فاو، این آتشبار با عبور از اروند به وسیله‌ی شناور در جاده‌ی فاو- ام‌القصر و نرسیده به کارخانه‌ی نمک مستقر و در زیر بمباران شدید دشمن به مأموریت خود ادامه داد. پس از تثبیت یگان‌های رزم در منطقه‌ی فاو و مأموریت جدید انسداد و نا امن کردن شناورهای دشمن با توجه به دقت بالای جنگ افزارهای ۱۲۲ میلی متری در اجرای آتش لذا این آتشبار به منطقه‌ی خور عبدالله تغییر موضع داد و با توجه به مأموریت جدید و حجم بالای آتش هر ۴ قبضه توپ ۱۲۲ میلی متری این آتشبار غیر عملیاتی گردید و به عقبه منتقل شد و پس از آن با تحویل جنگ افزارهای جدید ۱۳۰ میلی متری به آتشبار معاد لذا به تدبیر فرماندهان وقت قرارگاه نوح و گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس (ع) این آتشبار به صورت رسمی به گردان معاد تبدیل شد. این گردان در مأموریت جدید خود ضمن در اختیار داشتن ۳ آتشبار ۱۳۰ میلی متری پس از استقرار در سایت موشکی دشمن در منطقه‌ی فاو و خور عبدالله به ادامه مأموریت و اجرای آتش پرداخت. با شروع عملیات کربلای ۳ و انهدام اسکله‌های البکر و الامیه این گردان با استقرار یک آتشبار در دهانه اروند و در مجاورت قرارگاه شهید باهنر نیروی دریایی سپاه از خود رشادت‌های زیادی را به یادگار گذاشت. در سال ۱۳۶۶ گردان معاد ضمن استقرار در مناطق فاو و خسروآباد در کنار گردان‌های توحید و نبوت گروه توپخانه‌ی یونس (ع) به عنوان گردان عمل کلی نیروی دریایی سپاه پاسداران در منطقه‌ی جنوب حضور

داشت و بعد از اعلام قطعنامه ۵۹۸ به دلیل تهدیدات احتمالی و مجدد دشمن ضمن تکمیل سازمان خود از لحاظ پرسنل، تجهیزات و کسب آموزش‌های مستمر تا خرداد ۱۳۷۲ در منطقه‌ی شلمچه و عرب عباس استقرار پیدا کرد و پس از رفع تهدیدات دشمن به عقبه‌ی یگان، شهرستان سروستان منتقل شد.

غلامعلی کفاش

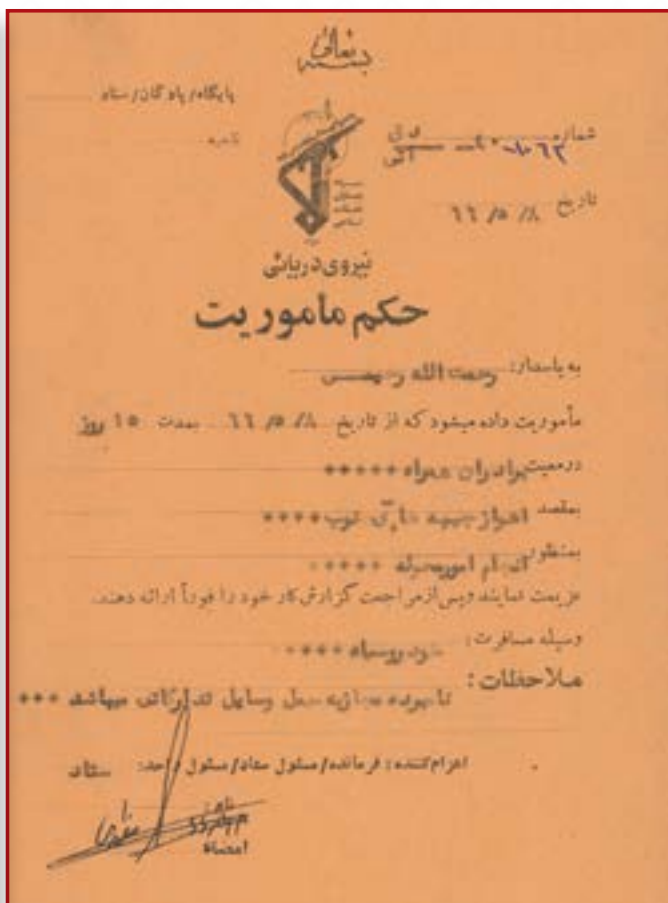
فرماندهی گردان معاد گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس(ع)

رحمت‌اله رحیمی

جانشین گردان معاد گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس(ع)

شماره ۸۵۹
تاریخ ۱۳۶۶/۷/۱۳
موضوع: ...

بسم الله الرحمن الرحيم

تبریز میانی

به اطلاع می‌رساند نیروی دریایی سپاه
فرمانده نیروی دریایی سپاه
موضوع: ...

سلام علیکم

با توجه به تهدیدات دشمن در شمال خلیج فارس
هرچه سریع‌تر نسبت به استقرار یک قیله کاتوشا در جسن سره
فارس اقدام نمایید.

و من الله التوفیق

فرمانده نیروی دریایی سپاه پاسداران

جناب حسین علانی

روایت

نمایند عملیات جهت اطلاع
لیدرستیک جهت اطلاع

۱۱/۱۰/۶۶

۷۰۰۰۰۰ (۳) - ۶۸۸۸۸۸ - ۶۸۸۸۸۸

محل ثبت	
شماره ثبت	
تاریخ	
امضاء کننده	

شماره ۸۵۹
تاریخ ۱۳۶۶/۷/۱۳
موضوع: ...

بسم الله الرحمن الرحيم

تبریز میانی

خیلی دیرینه

تیب ترهخانه ۴۲ پونس
سلام علیکم

با استفاده از دو انتشار اضافی - دو گردان ۴ انتشار
آن تیب و منظور کردن انتشار ترهخانه منطقه یکم - یکم
گردان ترهخانه مختلط - منطقه یکم تشکیل دهیم و
نیازمندیهای تسلیحاتی و تدارکاتی لازم را برآورده و جهت
شامن به نیرو اوله شامید.

همواره بصورت تیره ای یک انتشار از گردان مذکور
در منطقه یکم در مواضع تعیین شده مستقر و آماده بکار باشد.

فرمانده نیروی دریایی سپاه
پاسداران انقلاب اسلامی

حسین علانی

روایت

در معاربت عملیات جهت اطلاع و اقدام
و لیدرستیک

فرمانده منطقه یکم دریایی جهت اطلاع و پیگیری

۱۱/۱۰/۶۶

محل ثبت	
شماره ثبت	
تاریخ	
امضاء کننده	

گردان هدفیاب

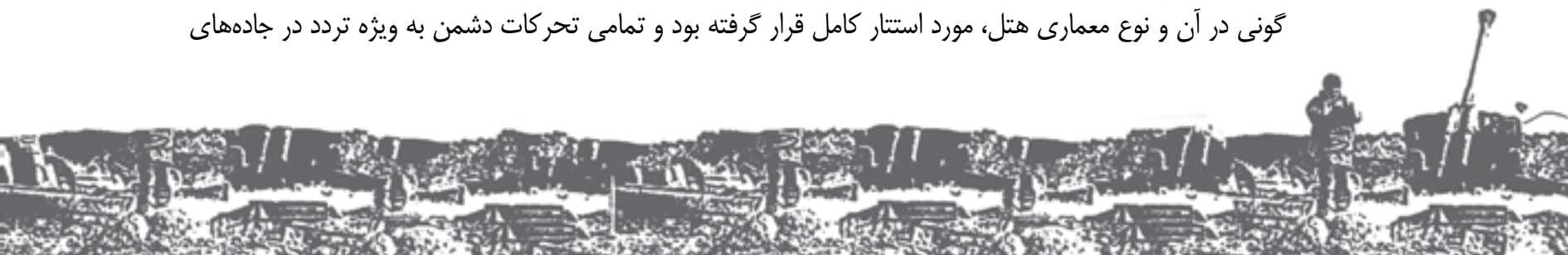
پس از استقرار توپخانه‌ی ۴۲ یونس(ع) در منطقه‌ی جنوب گردان دیده بانی توپخانه‌ی یونس(ع) نیز همانند سایر واحدها و گردان‌های توپخانه‌ی یونس(ع) در یکی از مدارس آبادان به استعداد چند نفر پاسدار رسمی و تعدادی از نیروهای دیپلمه که به عنوان سرباز مشمول محسوب می‌شدند؛ راهاندازی گردید. با شروع فعالیت‌های گردان هدفیاب در منطقه‌ی آبادان به دلیل ناامن شدن مدرسه‌ی محل استقرار و لو رفتن منطقه، این گردان به هتلی واقع در احمدآباد آبادان نقل مکان نمود. با گسترش مأموریت‌های توپخانه‌ی یونس(ع) از پاسگاه زید تا خسروآباد این گردان تعداد ۹ عدد دیدگاه به ترتیب ذیل در مناطق جنوب راهاندازی نمود:

۱- دکل ۳۰ متری لوله‌ای در منطقه‌ی پاسگاه زید که نیروهای ارتش جمهوری اسلامی ایران نیز به صورت مشترک از آن استفاده می‌کردند.

۲- دکل ۲۵ متری لوله‌ای که در منطقه‌ی پل نو شلمچه بر پا شده بود و رزمندگان تیپ الغدير يزد نیز به صورت مشترک از آن استفاده می‌کردند.

۳- دکل ۳۵ متری که در مسیر شلمچه و کوشک بر پا شده بود و رزمندگان لشکر ۴۱ ثارالله نیز به صورت مشترک از آن استفاده می‌کردند.

۴- دیدگاه عبدالله که در بالای یکی از منابع آب هتل‌های مستقر در خرمشهر قرار داشت و فاصله‌ی آن تا خط خودی ۵۰۰ متر بود و در فاصله‌ی ۱۰۰۰ متری شرق مسجد جامع خرمشهر قرار داشت و فاصله‌ی آن تا خط دشمن به ۱۷۰۰ متر می‌رسید. لازم به ذکر است که این دیدگاه از موقعیت استراتژیکی بالایی برخوردار بود و به دلیل ایجاد شکاف و قرار دادن گونی در آن و نوع معماری هتل، مورد استتار کامل قرار گرفته بود و تمامی تحرکات دشمن به ویژه تردد در جاده‌های

مواصلاتی توسط دیده‌بانان این دیدگاه مورد رصد قرار می‌گرفت و پس از استقرار دشمن در منطقه‌ی آتشبارهای ۱۳۰ میلی‌متری، ۱۵۵ میلی‌متری و ۲۰۳ میلی‌متری ارتش، جاده‌های مواصلاتی را زیر آتش خود قرار می‌دادند و نهایتاً در عملیات کربلای ۴، این دیدگاه به محل شناسایی و توجیه فرماندهان لشکرها و تیپ‌های سپاه تبدیل شد.

۵- دکل ۳۵ متری (شنه) که در پشت بیمارستان طالقانی خرمشهر و بر روی دکل‌های برق فشار قوی و متروکه قرار داشت.

۶- دیدگاه پالایشگاه آبادان که در بلندترین نقطه‌ی دستگاه (کت کراتر) که محل پالایش بنزین بود قرار داشت و دارای ۲۵۰ پله بود و فاصله‌ی آن تا خط دشمن در حدود ۲۵۰۰ متر بود و در وضعیت استاندارد آب و هوای منطقه از آن نقطه تا بندر ام‌القصر قابل رویت بود.

۷- دکل دیده‌بانی خسروآباد که با لوله‌های ۲۵ متری بر پا شده بود و در فاصله‌ی هزار متری پشت جاده‌ی خسروآباد به نهر اعصار قرار داشت و به دلیل فاصله‌ی پنج کیلومتری این دکل تا خط دشمن، نسبت به سایر دیدگاه‌ها از آسیب‌پذیری کمتری برخوردار بود و آتشبارهای ارتش جمهوری اسلامی ایران و توپخانه‌ی ۴۲ یونس(ع) سپاه از طریق این دیدگاه جاده‌ی مواصلاتی بصره به فاو را مورد هدف گلوله‌های خود قرار می‌دادند.

۸- گروهان دیده‌بان سیار دریایی همراه با تشکیل یک پایگاه دیده‌بانی ثابت در نهر قاسمیه، جهت دیده‌بانی بر روی بویه‌های ۷ و ۸ خلیج فارس که با رادارهای قرارگاه نوح جهت رصد دشمن و شناسایی اهداف اسکله‌های البکر و الامیه عراق ارتباط برقرار می‌کردند.

۹- ایجاد چند اکیپ دیده‌بانی و استقرار آن‌ها در رادارهای ناوتیپ و قرارگاه دریایی شهید باهنر جهت اجرای آتش توپخانه بر روی شناورهای عراق در خور عبدالله و خورشیطانه.

۱۰- استفاده از منبع آب سیمانی شهر آبادان منتهی به منطقه‌ی کوی ذوالفقاری به عنوان دیدگاه

۱۱- اعزام تیم‌های دیده‌بانی به یگان‌های رزمی در حین عملیات

۱۲- استقرار تیم‌های دیده‌بانی در خطوط مقدم

ایوب رجایی

فرماندهی گردان هدفیاب گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس(ع)

روح‌اله براکه

جانشین گردان هدفیاب گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس(ع)

| ۹۸ |

هدایت هوشمند

جانشین گردان هدفیاب گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس(ع)

| ۹۹ |

سے تعالیٰ
صفحہ ۱۶، ۱۷
۱۶۱۱
مفتی محمد رفیع الدین صاحب مدظلہ العالی
۱۶۱۲ در فتویٰ شریفہ دفترون لکھنؤ ۱۳۲۲ ہجری ۱۲ دھاکہ ۱۳۲۲
کہہ دینا دالہ الہیہ تفسیر رائے در خواست ہشت ہند۔ باب سبب الی اللہ آن حد
مردانہ محمد راداد محضہ۔ نیا واپس لکھنؤ شہر حلیہ در خواست ہشت ہند
حضرت اجراء علیہ السلام محمد بن خراسم۔ در بین رائے تفسیر در خواست ہشت ہند
سبب ہند۔ دفترون ۱۳۲۲ در خواست ہشت ہند۔ در خواست ہشت ہند
در خواست ہشت ہند۔ در خواست ہشت ہند۔ در خواست ہشت ہند
مفتی محمد رفیع الدین صاحب مدظلہ العالی

۱۰۲

از اهل دین و دین داری (بسم الله الرحمن الرحیم)
 سرخ ۱۰/۲۶/۶۵
 جمعه
 امروز و دیروز آتش دشمن کم بود و دشمن زیاد از جنگل‌های فسنری استفاده می‌کرد
 و تا کنونی دشمن هیچ فعالیتی از خود نشان نمی‌دادند. رشت آسم در جلد طاق
 (کرای ۵۴۰۰) و جاده جنب کشتی (کرای ۵۳۶۰) زیاد بود.
 به احتمال زیاد دشمن در حال نقل و انتقال است و تا کنون در تیرهای
 خود را از این منطقه دور می‌سازد.
 در کرای ۵۴۱۵ قبضه توب ۱۳۲^{mm} کاملاً مشاهده شده که مسافت آن
 در حدود ۱۶۴۰۰ بود که بوسیله توب ۱۳۲^{mm} و سه سوم (با درم) و کاتیوشا
 (ناصیر) روی آن کار کردم.
 کرای ۵۳۹۰ مسافت ۹۴۰۰ مکرر تیرهای دشمن مشاهده شده که بوسیله
 توب ۱۵۵^{mm} (صابر) روی آنها آتش مؤثر ریختم.
 در کرای ۵۳۶۵ مسافت ۱۲۵۰۰ کمر می‌های دشمن در حال خاک
 خالی کردن بودند و نزدیک آمدن میل هم دیده می‌شد که بوسیله توب
 ۱۳۲^{mm} و سه سوم (ابراهیم) روی آنها آتش مؤثر نمودم و فعالیت
 آنها متوقف شده. والسلام

ابراهیم صابر
 صابر

سرخ ۱۰/۲۶/۶۵
 جمعه
 در روزهای ۲۷ و ۲۸ یکدست و مداوم تیرهای دشمن در حال فعالیت بودند و در تیرهای
 ۳۴۰۰ مسافت ۸۰۰۰ تیرهای دشمن بود و در حال فعالیت بودند و می‌بود.
 فعالیت دشمنی در کشتی: در تیرهای ۱۶۰۰ و ۱۷۰۰ و ۱۸۰۰ و ۱۹۰۰ و ۲۰۰۰ مسافت ۸۰۰۰
 یکروزه کشتی دشمن از ام القدر طرف و خانه خلیج در حال حرکت مشاهده شد.
 محمدان و ده افشار
 «والسلام»
 جمعی است
 ۱۱۲

از دبیر کل هیأت عالی تعلیم و تربیت
سید آقا محمد علی آشتیانی ۹۲ یونس

بسمه تعالی

گزارش دلال و شهید ابوطالبی
مورخ ۶۶/۴/۲۰

در این روز توسط استخبار ۱۰۸ فرهاد بر روی تپه دید بانی
دشمن که مدت زیاد در نیست ساخته شده در گرام ۵۴۲۰ و
مسافت ۹/۸ وجود دارد ثبت ۱۶۱ گرفته شده

از صبح به بعد رفته رفته دید فراب شده به حدی که شب تنها
با دوربین تا فاصله چند کیلومتر دلال دیده می شد.

شب گذشته توسط استخبار جعفر بر روی تپه دید بانی
اجرای استن گزیده که با ثبت شده که مقدار از استن دشمن داشته
شود که گرام و مسافت آن به قرار زیر می باشد:

- ۱- گرام ۵۴۲۰ و مسافت ۱۶۰۰
- ۲- گرام ۵۶۶۰ و مسافت ۱۱۵۰
- ۳- گرام ۵۴۲۰ و مسافت ۱۴۰۰

دید بان دلال محمد جواد ملاص

دستور

پایگاه / پادگان / ستاد

منطقه

شماره ۲۴۴۸

تاریخ ۶۴/۱۲/۱

دستور
فرمانده
پایگاه

حکم مأموریت

به پاسدار: ایوب رجایی

مأموریت داده میشود که از تاریخ ۶۴/۱۲/۱ بدین تاریخ روز

درمعبیت برادران بزرگوار، آذربایجان، یوسفی، فلک

بمقصد آبادان - جبهه های جنوب

بمنظور انجام امور محوله توپخانه

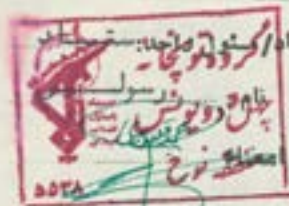
عزیمت نمایند و پس از مراجعت گزارش کار خود را فوراً ارائه دهند.

وسایل مسافرت: خودروسای

ملاحظات: نامبرده مجاز بحمل وسایل تدارکاتی و تسلیحاتی

و مخایراتی و دیدهبانی میباشد

تیم ۱۴/۱۲/۶۴

مستند

و از پاینده حکم درخواست می شود آنرا به نزدیکترین محل سپاه تحویل دهد.

۱۰۴

بسم الله الرحمن الرحيم
 ۱۳۹۵، ۱۷-۱۸
 موضوع: گزارش ۴۴ سیم
 (نوع: قاسم)
 ابعثت وصفت من آلود بودن هوا در این روز خطرناک
 دشمن بطور کلی مشاهده نکردیم
 ۲- در ساعت ۴ بعد از ظهر تعدادی سکولم با کاتیوشا (جید) د
 ۱۵۵ (ایوب) بر روی محور کبی که در روز نبرد کاس پیاده و کفن عبور دمو
 زیاد داشتند ریخته شده و السلام
 «این است - التدفین»
 نام ده گاه: قاسم
 نام ده گاه: محمد
 ۱۳۹۵، ۱۷-۱۸

۱۰۵

گردان پدافند

شکل گیری اولیه‌ی گردان پدافند گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس(ع) در منطقه‌ی هرمزگان قبل از تأسیس توپخانه‌ی یونس(ع) و در مهرماه ۱۳۶۲ و در محل اسکله‌ی شهید رجایی بندرعباس جهت حفاظت از آسمان جزایر و منطقه‌ی خلیج فارس صورت پذیرفت و بعد از آن یک آتشبار پدافند هوایی به صورت دورادور در منطقه‌ی جزیره هرمز و دو آتشبار دیگر هم در مناطق جزیره‌ی لارک و قشم مستقر شدند. پس از انتقال کامل توپخانه‌ی یونس(ع) به منطقه‌ی جنوب و استقرار قرارگاه نوح در منطقه‌ی آبادان قبل از شروع عملیات والفجر ۸ با پیشنهاد برادر غلامعلی سپهری به برادر یحیی شادکام جهت تشکیل گردان مستقل پدافند در محل استقرار توپخانه‌ی یونس(ع)، ایشان پس از تحویل گرفتن چندین قبضه توپ پدافند از قرارگاه نوح(ع) و انتقال آن‌ها به توپخانه‌ی یونس(ع) گردان پدافند هوایی را راه اندازی نمود.

برادر یحیی شادکام به عنوان اولین فرمانده‌ی گردان پدافند توپخانه‌ی یونس(ع) به همراه برادران امیری، حسنعلی خسروانی، محمدرضا عسکری، احمدرضا غلامی، بهادر سعیدی، مجید اسماعیلی، محمدحسین خادمی، محمود صحراگرد و مسعود جوکار، کار خود را در جبهه‌ی جنوب تا پایان قطعنامه ادامه دادند.

| ۱۰۶ |

یحیی شادکام

فرمانده‌ی گردان پدافند گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس(ع)

| ۱۰۷ |

| ۱۰۸ |

بشاهی

پادشاه / پادگان / ستاد

منطقه

شماره ۲۴۶۰

تاریخ ۱۳۶۸

حکم مأموریت

به پاسدار: **میرزا محسن شاه دگام**

مأموریت داده میشود که از تاریخ ۱۳۶۸ به مدت ۷۲ ساعته به منظور

درمجمیت **نیروی از پرسنل پیافند**

به قصد **حفاظت و امنیت** - **احواز** -

به منظور **انحطاط و تخریب**

حزمت نمایند و پس از مراجعت گزارش کار خود را فوراً ارائه دهند.

وسیله مسافرت: **خودرو شخصی**

ملاحظات: **نامبردده حاکم به محل پیافند هوایی و مکانی تا الحاق و مستقر**
میرزا محسن پیافند میباشند

احرام کننده: فرمانده / مسئول ستاد / مسئول واحد
نام **میرزا محسن شاه دگام**
امضاء **میرزا محسن شاه دگام**
مستند **۵۵۳۸**

دار پانته حکم درخواست می شود آنرا به نزدیکترین محل سیله تحویل دهند

بسمه تعالی

شماره ۲۴۶۰
تاریخ ۱۳۶۸
پوست

به: **فرماندهی تدبیر و سازماندهی**
له: **سردار پیافند هوایی**

موضوع: **تخریب**
سلام علیکم

احتراماً به پیروسیله اطلاع رسانده میشود **نیروی از پرسنل پیافند**
از منطقه **موم** **لایم** **مین** در رابطه با **استعداد موهوری** **سایه** **پیافند**
تخریب **ساز** **در عا** **شوا** **و** **ک** **تخریب** **تخریب** **موم** **از** **سردار**
پیافند **در** **دریا** **انجام** **مأموریت** **می** **به** **جهت** **اطلاع** **در**
به **منطقه** **موم** **در** **یافتی** **سایه** **لایم** **مستقیم** **بار**

فرماندهی تدبیر و سازماندهی
مستند ۲۳۵۷
۱۳۶۸

سردار
پیافند
مستند
۵۵۳۸

۱۷

گردان دریایی امام علی (ع)

این گردان در اواخر سال ۱۳۶۴ و قبل از شروع عملیات غرورآفرین والفجر ۸ و تصرف جزیره‌ی فاو به جهت ضرورت مأموریت‌های پشتیبانی، مهماتی، انجام دیده‌بانی سیار دریایی در خلیج فارس و همچنین تردد و انتقال نیرو به جزیره‌ی فاو به همت نیروهای وظیفه و رسمی و پس از استقرار حوزه‌ی ستادی گردان در منطقه‌ی اروند کنار و نهر مچری^۱ با دریافت حدود ۴۰ فروند شناور سبک، سه گروهان پشتیبانی، عملیاتی و تعمیر و نگهداری فعالیت خود را آغاز نمود. پس از سقوط فاو در سال‌های پایانی جنگ تحمیلی بنا به دستور فرماندهان سپاه این گردان با اعزام شناورهای تندروی خود به منطقه‌ی خلیج فارس، ضمن استقرار در منطقه‌ی سوزای قشم در نبردهای دریایی منطقه‌ی خلیج فارس نیز حضوری فعال داشت.

| ۱۱۰ |

اقدامات مهم گروهان‌های سه‌گانه‌ی گردان دریایی امام علی (ع) در سال‌های دفاع مقدس

- ۱- **گروهان پشتیبانی:** جهت انتقال مهمات توپخانه، مایحتاج و تردد نیروهای رزمنده در منطقه‌ی عملیاتی
- ۲- **گروهان عملیاتی:** این گروهان ضمن در اختیار داشتن ۵ فروند قایق تندروی عاشورا مجهز به رادار، موشک‌انداز کاتیوشا و پدافند هوایی و با توجه به استقرار چندین واحد توپخانه در دهانه‌ی خلیج فارس به جهت نا امن کردن جزیره‌ی بویان و اسکله‌های البکر و الامیه به جهت اجرای دیده‌بانی و هدایت آتش سیار فعالیت داشت.
- ۳- **گروهان تعمیر و نگهداری:** این گروهان مسئولیت پیگیری، تجهیز و تأمین قطعات شناورها را به عهده داشت و در عملیات عقب‌نشینی فاو به دلیل تخریب پل بعثت در انتقال نیرو و تجهیزات به خاک ایران نقش به سزایی از خود به یادگار گذاشت.

۱. روستایی از توابع بخش اروندکنار شهرستان آبادان

گنجعلی همتی

فرماندهی گردان دریایی امام علی(ع) گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس(ع)

| ۱۱۱ |

احمد فریدونی

جانشین گردان دریایی امام علی(ع) گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس(ع)

| ۱۱۲ |

شماره: _____
تاریخ: _____
پرست: _____

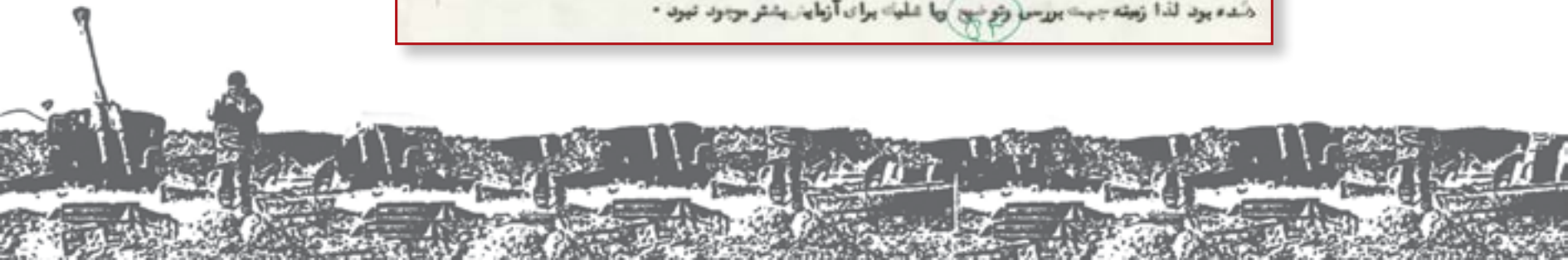
خیابانی محصور مانده

به = فرماندهی محترم نیروی دریایی
از = فرماندهی تسلیحات توپخانه ۴۶ یونس
موضوع = ارسال گزارش
سلام علیکم

با سلام بر سرحدات و عزیزان امید آنکه هر چه زودتر کشور پسوی خود کفایت کامل و توفیق بیشتر در تمام زمینه ها نائل گردد
گزارش از بازدید ناوچه راکتا انداز ۴۶۱ پس و توضیحاتی در باره کانتینر آن
مشخصات کلی ناوچه راکت انداز

- ۱ = طول شناور ۲۷ متر
- ۲ = عرض شناور ۲۱ مایل در ساعت
- ۳ = آبخورد یک متر
- ۴ = راکت انداز ۴۰ لول ۱۶۶ میلیتری
- ۵ = هدفتیاب توسط رادار ۴۲ آنتنار میباید
- ۶ = بداندند هوایی ۱۴/۵ م - م
- ۷ = شعاع یونانیدن هر ۴۰ راکت بچند از غلیظ
- ۸ = برد راکت ۲۱ کیلومتر

ناوچه راکت انداز ۱۶۶ میلیتری که دارای دستگاه استاپلایز شدن است که باعث تعادل تپنده کانتینر میباید و به از
خصوصیات مهم در رابطه با اجرای مانوریت با خود تپنده میباید این ناوچه دارای ۴ موتور که هر کدام ۱۶ سیلندر
ساخته شده است و قدرت هر موتور ۱۶۰۰ اسب میباید مسائلی که مربوط به راکت انداز میباید بدینصورت است که
خود تپنده از نظر ساخت و هدیه و مباحث با کانتینرهای موجود در توپخانه سحرایی ها و شاتل ندارد و اگر مسائل
در رابطه با تعادل حالت از جمله لول تپنده بهر بهاید قابل تصحیح و تعمیر بوده است چون سیستم هدف یابی
توسط رادار انجام میگردد برای تعادل مسافت و سمت احتیاج به دستگاه هدایت آنتن که در سازمان عملی توپخانه
سحرایی است نمی باشد لذا سرعت عملیات آن با لا بوده و این مورد اساساً قرارداد آن هدف باید بهایستند
چاکر درست راکت انداز نباشد باید خود شناور از نظر سنجی و وخت نباید تا هدف را مورد اظهار قرار دادند
در روزی باشد شناور در عقبه کانتینر اعتبار مسماتی جهت جدا دادن ۴۰ عدد راکت میباید که بعد از غلیظ توسط
ریل بر روی سکوی پشت تپنده هدایت میشود برای گلوله گذاری آماده میشود و خطا " محل استراحت برای ۶ الی ۸
نفر بهر پیشی شده است در ضمن اگر ماسوره را کتبی موجود (رسم - یا رادیوش) درست کرده بودند برای
هدفتیاب هدف بسیار مناسب و مطلوب بود چون این نوع ماسوره ها در ۲۰ متری هر هدفی خطیر میکرد و هیچ هدفی
انتر ترک در این مسافت میباید بلکه ای که قابل ذکر میباید این است که - وین قرار داده ناوچه مورد نظر از قبل بسته
شده بود لذا زمینه جهت بررسی و رفع خطا با غلیظ برای آزمايش بیشتر موجود نبود .

گردان مهندسی رزمی

گردان مهندسی رزمی گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس (ع) قبل از استقرار توپخانه‌ی ۴۲ یونس (ع) در جزایر لارک و هرمز کار خود را با شناسایی و ساخت جاده‌های قابل دسترسی در اطراف جزایر لارک، هرمز و جزیره‌ی هنگام، شروع و در تهیه‌ی سنگرهای رینگی و بتونی جهت اجرای تیر مستقیم و ساخت دکل‌های دیده‌بانی و در ادامه‌ی فعالیت‌های خود با اعزام برادر پناه آباد که از تهران به توپخانه‌ی ۴۲ یونس (ع) مأمور شده بود؛ ادامه داد. همزمان با انتقال گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس (ع) به منطقه‌ی جنوب، این گردان به دلیل نیاز مبرم آتشبارهای مستقر در منطقه به احداث سنگر و جان‌پناه فعالیت‌های خود در منطقه‌ی آبادان همت گمارد. با توجه به مأمور شدن آتشبارهای ارتش جمهوری اسلامی ایران به گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس (ع) لذا این گردان از طریق جمع‌آوری کمک‌های مردمی و حمایت‌های قرارگاه کربلا به تجهیزات فنی و مهندسی جدیدی مجهز گردید و نیروهای متخصص پایور و وظیفه را جذب نمود.

اقدامات مهم گردان مهندسی رزمی گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس (ع) در دوران دفاع مقدس

- ۱- تشکیل گروهان سنگرسازان
- ۲- تشکیل گروهان راهسازان
- ۳- تشکیل گروهان تعمیر و نگهداری وسایل مهندسی
- ۴- انجام امورات محوله به مهندسی در منطقه‌ی جزیره آبادان قبل از عملیات والفجر ۸
- ۵- پیگیری جاده‌سازی و راه‌سازی منتهی به آتشبارهای مستقر در منطقه به ویژه جاده‌های چند منظوره جهت استقرار توپخانه همزمان با شروع عملیات والفجر ۸
- ۶- احداث سنگر نفرات و تجهیزات

۷- احداث موضع تیر جهت آتشبارهای مستقر در منطقه

۸- به کارگیری نیروهای وظیفه و بسیجی به عنوان مسئول و رابط در گردان مهندسی رزمی

۹- احداث خاکریزهای دوجداره

۱۰- احداث جان پناه در محل آتشبارها

۱۱- احداث شیلترهای توپخانه در محل آتشبارها

۱۲- پیگیری احداث جاده‌ی دورتادور جزایر لارک، هرمز و هنگام

۱۳- ساخت زاغه‌ی مهمات (مادر) و اصلی یگان در منطقه‌ی حسینیّه در جاده‌ی آبادان و عرب عباس

۱۴- ساخت زاغه‌ی مهمات گردانی

| ۱۱۵ |

عبدالرحیم پناباد

فرماندهی مهندسی توپخانه‌ی سپاه پاسداران و مهندسی گروه توپخانه‌ی یونس (ع)

مرحوم یعقوب نصری نژاد

فرماندهی گردان مهندسی رزمی گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس (ع)

[illegible][illegible]

گردان مخابرات و الکترونیک

گردان مخابرات و الکترونیک توپخانه‌ی حضرت یونس(ع) به منظور برقراری ارتباط سالم و پویا در منطقه و انجام مأموریت‌های محوله، فعالیت‌های خود را همزمان با شروع به کار گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس(ع) در منطقه‌ی هرمزگان آغاز نمود.

اقدامات مهم گردان مخابرات توپخانه‌ی ۴۲ یونس(ع) در سال‌های دفاع مقدس:

- ۱- ارتباط با سیم از مرکز هدایت آتش با قبضه از طریق تلفن‌های قورباغه‌ای و ارتباط بیسیمی از طریق بیسیم‌های پی‌آرسی ۷۷
- ۲- هماهنگی ارتباطات بیسیم دیده‌بانان توپخانه با مراکز هدایت آتش
- ۳- ارتباط بیسیم و با سیم ستاد فرماندهی توپخانه‌ی ۴۲ یونس(ع) با قرارگاه نوح
- ۴- نصب دکل‌های تقویت کننده در محل استقرار آتشبارهای توپخانه جهت انتقال بهتر صوت و جلوگیری از پرازیت‌های احتمالی و رله امواج
- ۵- برقراری ارتباط و ایجاد مرکز تلفن صحرایی جهت ارتباط آتشبارهای مختلف با یکدیگر
- ۶- تأمین تجهیزات و قطعات تخصصی مورد نظر مخابراتی جهت آتشبارها مانند بیسیم دکل، سیم ارتباطی تلفن‌های قورباغه‌ای، گوشی تلفن معمولی و غیره.
- ۷- تأمین ارتباط مستمر و دائمی ستاد یگان با گردان‌های توپخانه مستقر در منطقه
- ۸- ارتباط مستمر و دائمی با ستاد قرارگاه نوح(ع) و قرارگاه‌های تاکتیکی
- ۹- ارتباط بیسیمی و ثابت واحدهای ستادی یگان مانند زاغه‌های مهمات، انبارهای کالا و...
- ۱۰- تجهیز شناورهای شرکت کننده در دیده‌بانی سیار در شمال خلیج فارس به بیسیم‌های مورد نظر
- ۱۱- تهیه دستورالعمل‌های مخابراتی

جعفر کمره ای

فرماندهی گردان مخابرات و الکترونیک گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس(ع)

مرتضی پور خسروانی

فرماندهی گردان مخابرات و الکترونیک گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس(ع)

علی اکبر حیدری

فرماندهی گردان مخابرات و الکترونیک گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس(ع)

مصطفی عمادی

جانشین گردان مخابرات و الکترونیک گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس(ع)

عبدالعلی نگارنده

جانشین گردان مخابرات و الکترونیک گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس(ع)

[illegible]

دست‌نویس

پایگاه/پادگان/ستاد: _____ منطقه: _____ شماره: _____ تاریخ: ۱۳۷۷/۱۰/۲۳ ۱۳/۵/۱

حکم مأموریت

به پاسدار: _____ پروانه: _____ مدت: _____

مأموریت داده میشود که از تاریخ: ۱۳/۵/۱۳۷۷ تا: ۱۳/۵/۱۳۷۷

در معیت: _____

مقصد: _____

بمنظور: _____

توضیحات: _____

وسیله مسافرت: _____

ملاحظات: _____

امضاء: _____ نام: _____

امضاء: _____ نام: _____

۱۳۷۷/۱۰/۲۳

دست‌نویس

پایگاه/پادگان/ستاد: _____ منطقه: _____ شماره: _____ تاریخ: ۱۳۷۷/۱۰/۲۳ ۱۳/۵/۱

حکم مأموریت

به پاسدار: _____ پروانه: _____ مدت: _____

مأموریت داده میشود که از تاریخ: ۱۳/۵/۱۳۷۷ تا: ۱۳/۵/۱۳۷۷

در معیت: _____

مقصد: _____

بمنظور: _____

توضیحات: _____

وسیله مسافرت: _____

ملاحظات: _____

امضاء: _____ نام: _____

امضاء: _____ نام: _____

۱۳۷۷/۱۰/۲۳

گردان بهداری

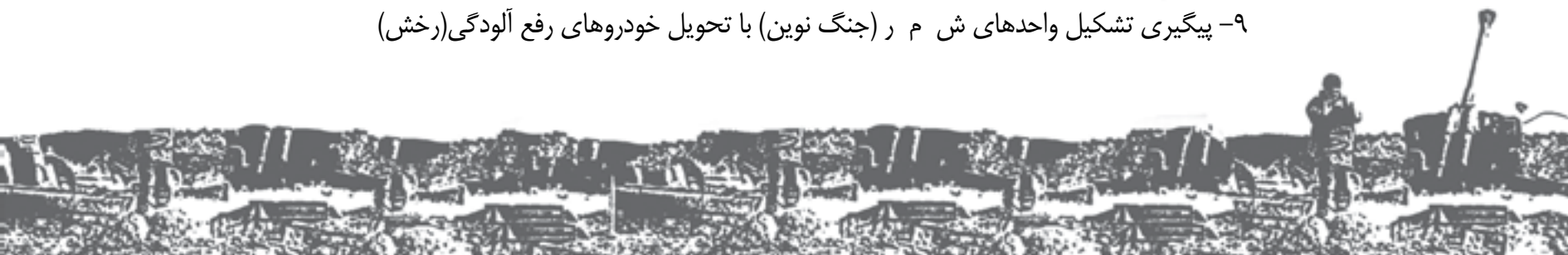
گردان بهداری گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس (ع) همزمان با استقرار اولیه‌ی گروه در استان هرمزگان در ابتدا در قالب یک پست امدادی فعالیت‌های خود را آغاز نمود. با انتقال توپخانه‌ی یونس (ع) به منطقه‌ی جنوب این گردان نیز با راه‌اندازی یک سنگر امدادی در ۲۵ کیلومتری آبادان (مسعودیه) در یک واحد ترکیبی به نام بهداشت و ش م ر به ادامه مأموریت پرداخت. با شروع عملیات پیروزمندانه والفجر ۸ گردان بهداری ضمن استقرار در یکی از مدارس شهر فاو به مداوای مجروحین و ضدعفونی کردن محورها و مقرهای توپخانه می‌پرداخت و با یک دستگاه آمبولانس مجروحین را به بیمارستان فاطمه الزهرا (س) فاو منتقل می‌کرد.

| ۱۲۲ |

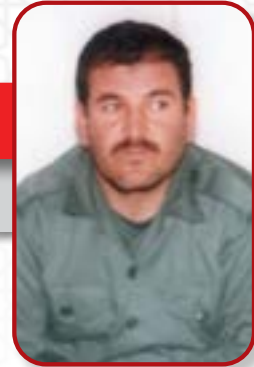
اقدامات مهم گردان بهداری گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس (ع) در طول سال‌های دفاع مقدس

- ۱- اعزام آمبولانس و پزشک‌یار به مقر آتشبارهای مختلف در منطقه‌ی عملیاتی جنوب
- ۲- انتقال مجروحان عملیات‌های مختلف به بیمارستان‌های صحرایی
- ۳- حضور مداوم و ارتباط با واحد بهداری قرارگاه نوح (ع) و شرکت در جلسات قرارگاه
- ۴- کنترل و نظارت بر آب‌های آشامیدنی منطقه‌ی عملیاتی جنوب و بندرعباس و تست و کلرزنی آب‌های منطقه
- ۵- ویزیت رزمندگان بیمار موجود در منطقه و در اختیار قرار دادن داروهای مورد نظر به رزمندگان بیمار
- ۶- احداث اورژانس مادر در محل بهداری توپخانه‌ی یونس (ع)
- ۷- ارائه‌ی آموزش‌های خود امدادی و دیگر امدادی و جنگ نوین به رزمندگان آتشبارها و سایر رزمندگان
- ۸- توزیع کیف‌های خود امدادی و بسته‌های امدادی جهت مقابله با حملات شیمیایی دشمن به رزمندگان مستقر در آتشبارها
- ۹- پیگیری تشکیل واحدهای ش م ر (جنگ نوین) با تحویل خودروهای رفع آلودگی (رخش)

عبدالرسول شیروانی

فرماندهی گردان بهداری گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس(ع)

حسن جمالی

فرماندهی گردان بهداری گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس(ع)

احمد رضا غلامی

جانشین گردان بهداری گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس(ع)

سید ابراهیم هاشمی

جانشین گردان بهداری گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس(ع)

بهرام شرفی

جانشین گردان بهداری گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس(ع)

| ۱۲۳ |

| ۱۲۴ |

آنی X
خیلی فوری
فوری
عادی

تلفگرام
پیام
درجیت

از آت ۱۳ مقدار شماره ۴۲-۲۰-۱۹
به بچه‌های ۴۵ (۴۵) تاریخ ۶۴/۱۰/۲۱

(ممنون هستید)
موضوع: جایگزینی آمبولانس در اسر وقت اودام
در غیر این صورت فرزندگی گروه را در جهل بگذارند
امضا دهقان

کیرنده محبت می از واحد نماز تاریخ ۶۴/۱۰/۲۱ ساعت ۱۱/۵
گوینده

واحد تبلیغات و عقیدتی

واحد تبلیغات و عقیدتی توپخانه‌ی ۴۲ یونس (ع) مانند سایر واحدهای این یگان جهت انجام امورات عقیدتی و فرهنگی و ایجاد روحیه‌ی مناسب و شاد در میان رزمندگان، برنامه‌های ابلاغی خود را در منطقه‌ی بندرعباس و سپس در مناطق عملیاتی جنوب با پشتیبانی جدی فرماندهی توپخانه‌ی یونس (ع) به اجرا درآورد.

اقدامات مهم (ع) واحد تبلیغات و عقیدتی گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس (ع) در سال‌های دفاع مقدس

- ۱- اجرای دقیق ابلاغیه‌ها و دستورالعمل‌های ارسالی از معاونت تبلیغات قرارگاه نوح (ع)
- ۲- ارتباط مستمر با واحد تبلیغات قرارگاه نوح (ع) به منظور تعامل و جذب امکانات تبلیغاتی و فرهنگی
- ۳- شناسایی و معرفی رابط‌های تبلیغاتی در آتشبارهای توپخانه‌ی یونس (ع) و مقرهای وابسته و فعال کردن آن‌ها
- ۴- سرکشی از آتشبارها و مقرهای مختلف توپخانه‌ی یونس (ع) و تشکیل جلسه با رابطین تبلیغات و اهدای بسته‌های مختلف فرهنگی و تبلیغاتی
- ۵- برگزاری نمازهای جماعت یومیه در محل نمازخانه‌ی اصلی توپخانه‌ی یونس (ع) و سایر آتشبارهای مستقر در منطقه
- ۶- ارتباط مستمر و فعال با اعزام نیروی مبلغ وابسته به تبلیغات جبهه و جنگ مستقر در اهواز و درخواست روحانی تبلیغی جهت حضور در تیپ و سایر آتشبارها

| ۱۲۶ |

۷- پخش نوارهای حماسی و سخنرانی‌های مؤثر اخلاقی، سیاسی، اجتماعی از طریق بلندگوهای تیپ

۸- پخش فیلم‌های سینمایی مختلف در نمازخانه‌ی تیپ و آتشبارهای مختلف جهت ایجاد سرگرمی و روحیه‌دهی

به رزمندگان

۹- تشکیل کتابخانه در بخشی از نمازخانه‌ی تیپ جهت استفاده‌ی رزمندگان

۱۰- دعوت از مسئولین مؤثر و تأثیرگذار به منظور حضور در جمع رزمندگان تیپ و شنیدن سخنرانی آن‌ها

۱۱- حضور و سرکشی مداوم در سنگرهای رزمندگان و اجرای برنامه‌های متنوع فرهنگی و تبلیغی

۱۲- اعزام نیروهای رزمنده‌ی توپخانه‌ی یونس (ع) به پابوسی و زیارت حضرت ثامن‌الحجج (ع) به‌عنوان تشویقی

۱۳- استفاده از مربیان عقیدتی اعزامی از حوزه‌ی علمیه‌ی قم در برگزاری کلاس‌های عقیدتی در سطح تیپ، آتشبارها

و مقرهای تابعه

۱۴- تهیه و توزیع کتب و جزوات عقیدتی و برگزاری مسابقات کتبی دوره‌ای و اهدای جوایز نفیس به نفرات برتر

۱۵- تهیه و توزیع کتابچه‌ی احکام جبهه در میان رزمندگان تیپ و آتشبارهای مختلف

۱۶- حضور فعال در جلسات معاونت عقیدتی قرارگاه نوح (ع) به منظور ارائه‌ی گزارش و جذب امکانات عقیدتی

۱۷- عکاسی و فیلم‌برداری از مراسم مختلف تیپ، رزمندگان مستقر در آتشبارها و انجام مصاحبه‌ی تصویری

۱۸- برپایی گروه‌های سرود و تئاتر به مناسبت‌های مختلف در سطح نمازخانه و آتشبارهای مستقر در منطقه

محمد حسین شاداب

مسئول واحد تبلیغات گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس(ع)

برادر جانباز مرحوم علیرضا نصیرپور

مسئول واحد تبلیغات گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس(ع)

مرحوم حمزه استوارمقدم

مسئول واحد عقیدتی گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس(ع)

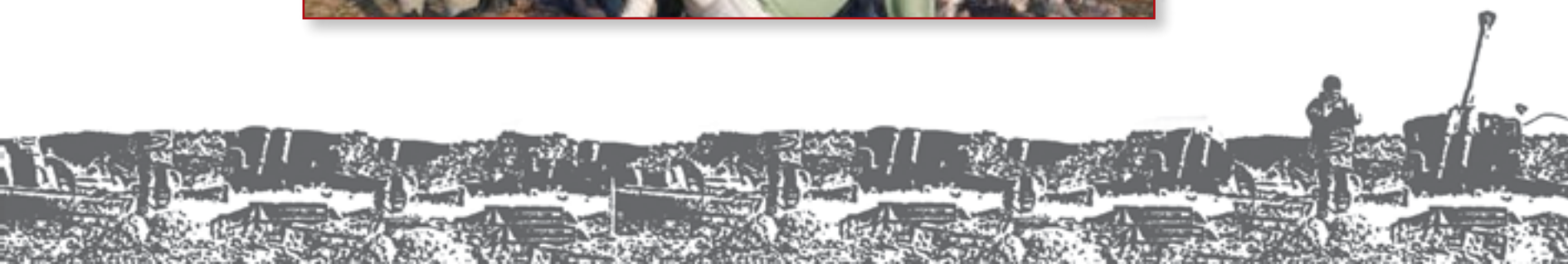
| ۱۲۸ |

| ۱۲۹ |

دستور

پایگاه / پادگان / ستاد

منطقه

شماره ۲۳۶۲ / ۱۳۷۰

تاریخ ۶۴ / ۱۱ / ۱۷

حکم مأموریت

به پاسدار محمد حسین شاداب

مأموریت داده میشود که از تاریخ ۶۴ / ۱۱ / ۱۷ بمدت یکماه ****

درمیت یانزده تن از برادران توپخانه ****

بمقصد اهواز و آبادان و جبهه های جنوب و جنوب غرب ****

بمنظور انجام امور توپخانه ****

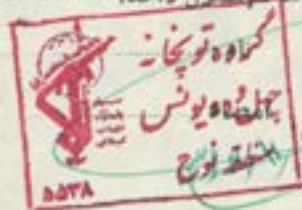
عزیمت نمایند و پس از مراجعت گزارش کار خود را فوراً ارائه دهند.

وسیله مسافرت: خودرو سیاه ****

ملاحظات: نامبرده مجاز حمل وسایل تلهفانتی

و عقیدتی میباشد ****

اعزام کننده: فرمانده / مسئول ستاد / مسئول واحد: مستاد

کپی ۱۸/۱۱/۶۴ / ۱۳۷۰ / ۱۳۷۰ / ۱۳۷۰ / ۱۳۷۰

دار پاینده حکم درخواست می شود آنرا به نزدیکترین محل سپاه تحویل دهد.

۱۳۲

بسمه تعالی

شماره ۲۶۸۷، یکم صدفی
۱۳۸۷

تاریخ ۲۲، ۱۱، ۱۳۸۷

پروست

مجلس شورای اسلامی

بسمه دائره سیاس خدیوتمی شهرمانی استان خوزستان
از: استاد تیب ۴۴ یسونس (توبخانه)
موضوع: قدردانی

سلام علیکم

احتراماً ضمن قدردانی از زحمات آن دائره که با تلاش مستمر
خود در جهت پیشبرد اهداف انقلاب خونبار اسلامیان
در جایگاه هنر خدمتی بسمه انقلاب نموده و در این خصوص
رژندگان چه بسمه توحید را خوشحال نمودند همسروس میدارد که
برادران گروه فرهنگی آن دائره موفق شدند طی چند
مرحله نمایشنامه اسیر را در جمع برادران این تیب به نمایش بگذارند
که مورد تحسین برادران رژنده قرار گرفت. از خداوند تبارک
و تعالی بپروزی اسلام بر کفر جهانی خواهانیم.

ومن الله التوفیق

بامید زیارت حرم اباعبدالله (ع)

استاد تیب توبخانه ۴۴ یسونس

۱۳۳

واحد پرسنلی و نیروی انسانی

واحد پرسنلی توپخانه‌ی یونس (ع) که امروزه معاونت نیرو نامیده می‌شود؛ کار خود را در پادگان شهید حقانی بندرعباس با پذیرش اولیه‌ی نیروهای وظیفه و رسمی توپخانه و تقسیم آن‌ها در آتشبارهای مختلف جزایر خلیج فارس آغاز نمود. پس از انتقال توپخانه‌ی یونس (ع) به منطقه‌ی جنوب، این واحد در روستای حسینیه مستقر گردید.

فعالیت‌های مهم واحد پرسنلی و نیروی انسانی گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس (ع) در سال‌های دفاع مقدس

- ۱- تأمین نیروی انسانی مورد نیاز توپخانه‌ی یونس (ع) اعم از نیروی کادر رسمی و نیروی سرباز بر اساس سوابق تحصیلی و آموزش‌های از قبل طی شده و تقسیم آن‌ها در آتشبارهای مختلف و گردان‌های تخصصی توپخانه و سایر قسمت‌های پشتیبانی و خدماتی یگان
- ۲- انجام امورات اداری نیروهای تازه ورود به توپخانه‌ی یونس (ع) مانند: تشکیل پرونده، صدور مرخصی، صدور برگه‌ی تسویه حساب و پایان مأموریت و صدور کارت و پلاک هویت
- ۳- آمارگیری دقیق نیروها به صورت دوره‌ای
- ۴- ارزیابی عملکرد نیروهای کادر از زمان اعزام به یگان تا زمان تسویه حساب
- ۵- پیگیری تأمین و پرداخت حقوق مقرری نیروهای سرباز به صورت ماهانه
- ۶- پیگیری اعزام نیروهای تخصصی توپخانه جهت گذراندن آموزش‌های لازم متناسب با واحدها و آتشبارهای توپخانه‌ی یونس (ع)
- ۷- پیگیری امورات مختلف شهدا و مجروحین تیپ در عملیات‌های مختلف
- ۸- شرکت در جلسات و ارتباط با پرسنلی قرارگاه نوح (ع) و دریافت بخشنامه‌ها و ابلاغیه‌های مختلف مربوط به پرسنلی و نیروی انسانی

| ۱۳۴ |

سردار شهید مقصود صالحی

مسئول واحد پرسنلی - نیروی انسانی گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس(ع)

مرحوم الله یار هوشمند

مسئول واحد پرسنلی - نیروی انسانی گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس(ع)

رمضان طاهری

مسئول واحد پرسنلی - نیروی انسانی گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس(ع)

فرامرز بنده خدا

مسئول واحد پرسنلی - نیروی انسانی گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس(ع)

مرحوم داوود ذوالفقاری

مسئول واحد تعاون و ایثارگران گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس(ع)

| ۱۳۵ |

بسمه تعالی

جمهوری اسلامی ایران

شماره ۶۳۲

تاریخ ۶۳/۳/۲۲

پیوست ۱

باز: توپخانه منطقه
از: توپخانه ۴۳ یوش (۱)
موضوع: درخواست نیرو

مقام محترم: بنابه نیاز ضرورتاً در خواستی پی در پی
این واحد و ضرورت همایش منطقه احتیاج مبرم
به نیروهای جابجایی، نیروهای قدیمی و احتیاج
به یک بار دامنه و پایه یکم می باشد خواهشمند است
مردم سرعتر اعلام شود

سرتیپ دوم خاندان سلطنتی

۶۳/۳/۲۲

۱۳۶

سجده تعالیٰ

به واحد
از واحد امور پاسداری رل کارگزاری
موضوع: معرفی نیرو
سلام علیکم:
احتراما: برادران زیر واجبت انجام وظیفه معرفی می‌باشد.

نام و نام خانوادگی	نام پدر	سوابق و شایسته	از تاریخ	بمدت	توضیحات
۳۴- سید علی سیدین	سید	۲۱۲۶	۱۳۱۳	۲۳-۵-۱۴	شایسته
۳۵- آیتا... رشید	نورمحمد	۵۴۷	۱۳۱۳	۲۳-۵-۱۴	نامت
۳۶- حسین سعیدی	محمود	۸	۱۳۵۹	۲۴-۵-۱۴	مبارک
۳۷- سید شمس	جواد	۱۱۱۶	۱۳۲۸	۲۳-۱۱-۱۴	فرمانده
۳۸- امیر رفیع	ایرج	۲۰۳۵	۱۳۴۴	۲۳-۵-۱۴	شایسته
۳۹- محمد... مراد	محمد	۱۳۴۵	۱۳۴۵	۲۳-۵-۱۴	کادرین
۴۰- سید محمد... رشید	غلام	۱۳۴	۱۳۱۵	۲۳-۵-۱۴	سرپرست
۴۱- سید... رشید	حسن	۹	۱۳۴۳	۲۳-۵-۱۴	نامت
۴۲- سید... رشید	محمد	۹۵	۱۳۴۳	۲۳-۵-۱۴	نامت
۴۳- سید... رشید	محمد	۳۳۵	۱۳۴۴	۲۳-۵-۱۴	نامت
۴۴- سید... رشید	محمد	۱۸۰	۱۳۴۴	۲۳-۵-۱۴	نامت
۴۵- سید... رشید	محمد	۱۱۵۰	۱۳۴۱	۲۳-۵-۱۴	نامت
۴۶- سید... رشید	محمد	۳۵۳۴	۱۳۴۸	۲۳-۵-۱۴	نامت

مستور کارگزاری رل

۱۳۷

واحد آماد و پشتیبانی

این واحد در سال ۱۳۶۲، پس از استقرار گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس (ع) در پادگان شهید حقانی بندرعباس کار خود را از طریق شناورهای دریایی و خدمات‌رسانی به آتشبارهای مستقر در جزایر خلیج فارس آغاز نمود. پس از پایان مأموریت توپخانه‌ی ۴۲ یونس (ع) در منطقه‌ی هرمزگان و حضور این یگان در منطقه‌ی عملیاتی جنوب، واحد آماد و پشتیبانی نیز در کنار ستاد اصلی توپخانه‌ی یونس (ع) در محل روستای حسینییه و در کنار قرارگاه نوح (ع) در منطقه‌ی حد فاصل دارخوین و آبادان مستقر شد. این واحد در آن زمان، دفتر و انبار بزرگی را در محله‌ی سه راه خرمشهر جهت پیگیری و تأمین اقلام از مرکز پشتیبانی جنوب و خرید مایحتاج از بازار اهواز راه‌اندازی نمود.

مدیریت‌های داخلی واحد آماد و پشتیبانی توپخانه‌ی یونس (ع) در سال‌های دفاع مقدس

- ۱- مدیریت جذب و هدایت کمک‌های مردمی به جبهه که در همین راستا دو دفتر به صورت زیرمجموعه در شهرستان‌های فسا و شیراز امورات را پیگیری می‌کردند.
- ۲- واحد تأمین و توزیع جهت تهیه‌ی کالا و اقلام خوراکی، پوشاکی و سایر تجهیزات
- ۳- واحد آبرسانی جهت توزیع آب آشامیدنی توسط ماشین‌های آبرسان به آتشبارهای مستقر در خط مقدم و سایر مناطق
- ۴- واحد تسلیحات و مهمات‌رسانی جهت تأمین و توزیع مهمات مصرفی آتشبارهای مستقر در خط مقدم
- ۵- واحد خدمات فنی
- ۶- واحد تعمیر و نگهداری
- ۷- واحد ترابری و موتوری
- ۸- واحد تغذیه یا آشپزخانه
- ۹- واحد کنترل اموال (سرجمع‌داری)
- ۱۰- نقطه‌ی آماد (بنه تدارکاتی)

| ۱۳۸ |

روح الله رنجبر

مسئول واحد آماد و پشتیبانی گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس(ع)

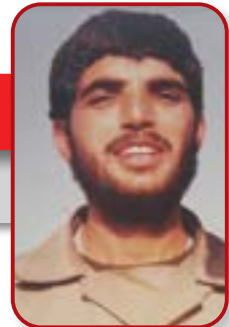
مهرداد رحیمی

مسئول واحد آماد و پشتیبانی گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس(ع)

جواد حسین پور

مسئول واحد آماد و پشتیبانی گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس(ع)

یحیی جمالی پور

مسئول واحد آماد و پشتیبانی گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس(ع)

سبز علی زارع شیبانی

مسئول واحد آماد و پشتیبانی گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس(ع)

| ۱۳۹ |

آمار سهمیه‌ی مهمات در عملیات‌های مختلف

[illegible]

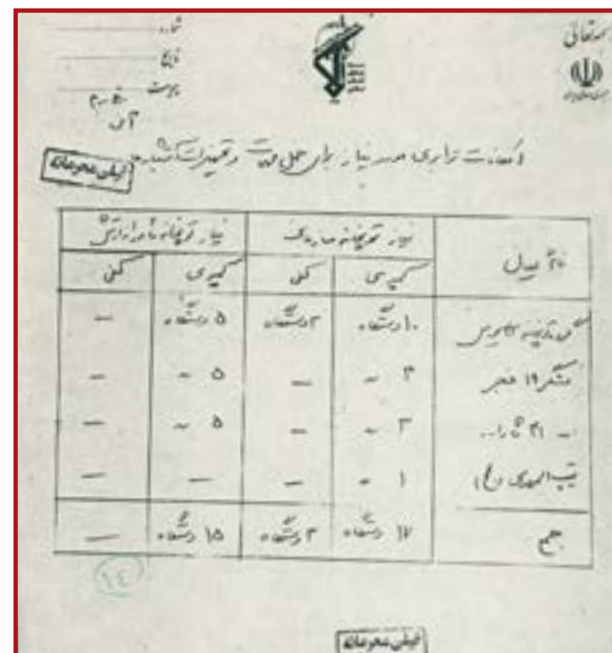

| ۱۴۲ |

۱۴۳

واحد تعمیر و نگهداری

واحد تعمیر و نگهداری توپخانه‌ی ۴۲ یونس(ع) از اولین واحدهای پایه‌ای این یگان می‌باشد که هم‌زمان با شروع فعالیت‌های توپخانه‌ی یونس(ع) در سال ۱۳۶۲ در بندرعباس و پس از آن با موافقت برادر قدرت شکری‌زاده فرماندهی وقت سپاه شهرستان حاجی‌آباد ضمن استقرار در آن مکان به عنوان عقبه، جهت تعمیر و سرویس‌دهی آتشبارها و راکت‌اندازهای مستقر در جزایر، فعالیت‌های خود را آغاز نمود. با انتقال توپخانه‌ی یونس (ع) به منطقه‌ی عملیاتی جنوب، این واحد نیز در ۲۵ کیلومتری جاده‌ی اهواز به آبادان و در نزدیکی ستاد قرارگاه نوح (ع) استقرار پیدا کرد و در آن‌جا نیز فعالیت‌های مربوط به تعمیرات و سرویس‌دهی توپ‌های جنگی ۱۰۰ میلی‌متری، ۱۳۰ میلی‌متری، ۱۵۵ میلی‌متری، ۱۲۰ میلی‌متری و کاتیوشا را همراه با تعویض لوله‌های توپ و جنگ‌افزارهای آسیب دیده با حضور نیروهای متخصص و به صورت حضور مستقیم در خط مقدم همراه با سفارش تولید قطعات جنگ‌افزار به کارخانه‌ها و کارگاه‌های مختلف کشور تا پایان جنگ ادامه داد.

رضا چیت ساز

مسئول واحد تعمیر و نگهداری گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس (ع)

منصور غلامی

مسئول واحد تعمیر و نگهداری گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس (ع)

یزدان بخش کریمی

مسئول واحد تعمیر و نگهداری گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس (ع)

مهدیار تودجی

مسئول واحد تعمیر و نگهداری گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس (ع)

جمشید غیور

مسئول واحد تعمیر و نگهداری گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس (ع)

| ۱۴۵ |

دستخط
شماره ۴۴۰۴۴۰۴۴
تاریخ ۲۲/۱/۱۳۶۱
محل
به پاسدار

حکم مأموریت

مأموریت داده میشود که از تاریخ ۱۳۶۱/۱/۲۲ بمقدار یک ماه در صورت لزوم در محل تعیین شده بماند و در صورت لزوم به محل تعیین شده اعزام گردد.

ملاحظات: هیچگونه گزارش کار خود را فوراً ارائه ندهد.

امضاء:

دستخط
شماره ۴۴۰۴۴۰۴۴
تاریخ ۲۲/۱/۱۳۶۱
محل
به پاسدار

حکم مأموریت

مأموریت داده میشود که از تاریخ ۱۳۶۱/۱/۲۲ بمقدار یک ماه در صورت لزوم در محل تعیین شده بماند و در صورت لزوم به محل تعیین شده اعزام گردد.

ملاحظات: هیچگونه گزارش کار خود را فوراً ارائه ندهد.

امضاء:

دستخط
شماره ۴۴۰۴۴۰۴۴
تاریخ ۲۲/۱/۱۳۶۱
محل
به پاسدار

حکم مأموریت

مأموریت داده میشود که از تاریخ ۱۳۶۱/۱/۲۲ بمقدار یک ماه در صورت لزوم در محل تعیین شده بماند و در صورت لزوم به محل تعیین شده اعزام گردد.

ملاحظات: هیچگونه گزارش کار خود را فوراً ارائه ندهد.

امضاء:

دستخط
شماره ۱۷۰۷/۱۷۰۷
تاریخ ۱۳۶۱/۱/۲۲
محل
به پاسدار

حکم مأموریت

مأموریت داده میشود که از تاریخ ۱۳۶۱/۱/۲۲ بمقدار یک ماه در صورت لزوم در محل تعیین شده بماند و در صورت لزوم به محل تعیین شده اعزام گردد.

ملاحظات: هیچگونه گزارش کار خود را فوراً ارائه ندهد.

امضاء:

دستخط
شماره ۱۷۰۷/۱۷۰۷
تاریخ ۱۳۶۱/۱/۲۲
محل
به پاسدار

حکم مأموریت

مأموریت داده میشود که از تاریخ ۱۳۶۱/۱/۲۲ بمقدار یک ماه در صورت لزوم در محل تعیین شده بماند و در صورت لزوم به محل تعیین شده اعزام گردد.

ملاحظات: هیچگونه گزارش کار خود را فوراً ارائه ندهد.

امضاء:

| ۱۴۷ |

واحد مالی

واحد مالی توپخانه‌ی ۴۲ یونس(ع) پس از استقرار یگان در منطقه‌ی جنوب در ۳۰ کیلومتری جاده‌ی اهواز آبادان و در حوالی روستای مسعودیه در یک کانترینر فلزی جهت خدمت‌رسانی به کارکنان وظیفه و رسمی، کار خود را آغاز نمود. در سال ۱۳۶۷ به دلیل حجم انبوه امورات مالی این واحد، به معاونت طرح و برنامه که مکمل امور مالی بود؛ تبدیل گردید. در ابتدای تأسیس این واحد منابع مالی آن از دو بخش تأمین می‌گردید:

الف - بودجه‌ی دولتی یا جاری که از طرف قرارگاه نوح | (ع) تأمین و در موارد ذیل صرف می‌گردید:

۱- پرداخت حقوق سربازان وظیفه‌ی مستقر در آتشبارهای توپخانه

۲- خرید اقلام خوراکی، مصرفی، فنی و مهندسی

۳- پرداخت حقوق کادر رسمی (سال ۱۳۶۶)

۴- پرداخت حق مأموریت کارکنان

ب - بودجه‌ی کمک‌های مردمی که در موارد ذیل صرف می‌گردید:

۱- اعطای وام‌های قرض‌الحسنه

۲- انجام سفرهای زیارتی

۳- مساعدت به کارکنان وظیفه و رسمی

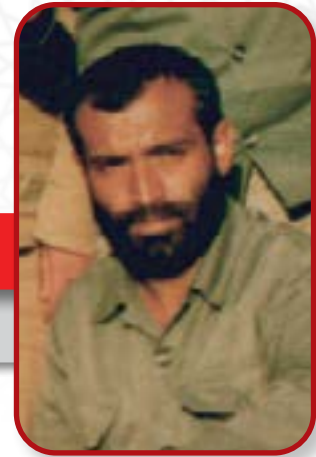

| ۱۴۸ |

محمد نوح پیشہ

مسئول واحد مالی گروہ توپخانہ ی ۴۲ یونس (ع)

| ۱۴۹ |

امان نعمتی

مسئول واحد مالی گروہ توپخانہ ی ۴۲ یونس (ع)

فرماندهان آتشبار گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس (ع)

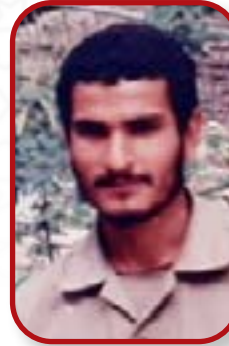
حمید رحیمی

حسین احدی

جواد خرم‌دل

جمشید غیور

جلیل صفرزاده

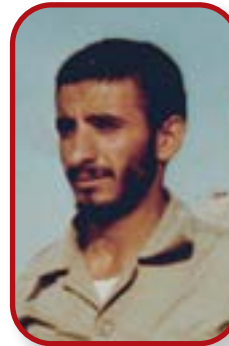
علی غلامی

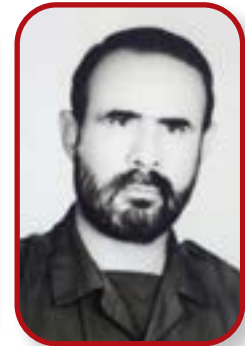
عزیزا... حقی اربابی

عدالت امراله‌پور

مرحوم سید داوود فنایی

زین‌العابدین رجایی

فرماندهان آتشبار گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس (ع)

محسن فتحیان

محسن تراب

مرحوم حسین قربان نژاد

غلامحسین رضایی

سردار شهید مجید ابوطالبی

یحیی جمالی پور

مهر علی رستگار

مهرداد رحیمی

| ۱۵۲ |

فرماندهان آتشبار گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس(ع)

| ۱۵۳ |

محمود آرایش

علی رحم یوسفی

محسن چهرزاد

عبد الغفار کوچکی

اصغر زارع

فرماندهان توپخانه‌ی ارتش جمهوری اسلامی ایران مأمور به گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس(ع)

سرهنک ستاد نواب
رضوی

سرهنک ستاد
ماشاءاله بیرانوند

سرهنک ستاد
سید غلام عباس شبانی

| ۱۵۴ |

آزادگان سرافراز گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس (ع)

حمیدرضا بدیهی

اسارت در عملیات پیروزمندانه والفجر ۸ (۱۳۶۴/۱۱/۲۵) - گردان هدفیاب

امیرحسین فلکه

اسارت در عملیات پیروزمندانه والفجر ۸ (۱۳۶۴/۱۱/۲۵) - گردان هدفیاب

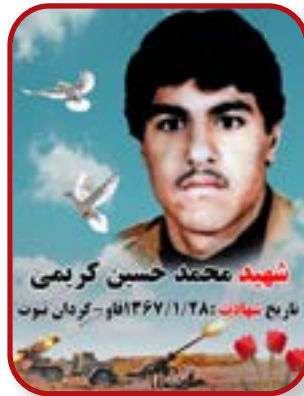
شهدای گروه توپخانه‌ی یونس (ع)

شهدای گروه توپخانه‌ی یونس(ع)

شهیدای گروه توپخانه‌ی یونس(ع)

شه‌دای گروه توپخانه‌ی یونس(ع)

شهدای آتشبار توپخانه‌ی ارتش جمهوری اسلامی ایران مأمور به گروه توپخانه‌ی ۴۲ یونس (ع)

شهید عثمان قادری

شهید حمید فصیح خوشکلام

شهید رحمت رحیمی دهکalan

شهید سید ابوقاسم معین الدینی

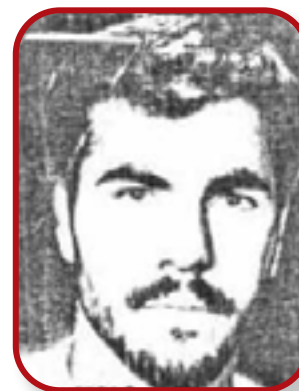
شهید شبستری

شهید محمود خواجه

شهید نادر علی پور

شهید مجید نفر

| ۱۶۰ |

